RIZA GÜNEŞ

Bahçenin Gülü Dost Bülbülü

can yayınları
283

Rıza GÜNEŞ

BAHÇENİN GÜLÜ DOST BÜLBÜLÜ

can yayınları -283

2007

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabın yazarının ve yayınevinin izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

İrtibat Adresi:
RIZA GÜNEŞ
Özgürlük Mah. İstiklal Cad. 251/2 No:4
Tel: 0262. 743 38 92 Güzeltepe-Gebze

Rıza GÜNEŞ

BAHÇENİN GÜLÜ DOST BÜLBÜLÜ

can yayınları
283

can yayınları

Adil Ali ATALAY Vaktidolu
Molla Fenari Sok.
No:16 Cağaloğlu/İST.
Tel: (0212) 528 36 09
Tel/Fax: (0212) 528 36 10
Web Sayfamız: www.canyayinlari.com.tr

Birinci Basım: Mayıs-2007 - 1.000 adet

ISBN 978-975-6358-86-3

Basım: BERDAN MATBAACILIK
Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 215-216
Topkapı - İstanbul
Tel: (0212) 613 12 11 - 613 11 12

Cilt: BARIŞ MÜCELLİT
(0212) 674 85 28

EHL-İ BEYT'E YAPILAN ZULÜM

Muhammed, 571 yılında dünyaya gelmiştir. Babası Abdullah, annesi Amine Hatun'dur. Baba ve anadan yetim Muhammed olarak bilinmiştir, fakat Hz. Muhammed'in yaşam biçimi ve O'nun güzelliği, tatlı sözü ve insancıllığı, insan severliği ve doğruluğu; hiç kimsenin hak ve hukukuna meyil etmediği inanç yönünden o zamanın toplumlarına uymadığı ve putlara tapmadığı O'nun ayrıcalıklı bir yaşamı olduğunu göstermektedir.

Bununla beraber halk arasında birçok kuşkulara yol açmıştır. Bu nedenle babasının ve annesinin vefatından sonra, dedesi Abdulmuttalip'in yanına sığınmıştır. O da dünyadan göçünce amcası Ebu Talip'in muhafazası altına girmiştir. Ebu Talip, Muhammed'i koruyup, kollamıştır. Hatta çoğu zaman ticaretten bile geri kaldığı zamanlar olmuştur. Çünkü Mekke müşrikleri, Hz. Muhammed, onlara Allah'ın varlığını bildirdiği ve putlara tapmayın, onlar batıldır dediği için Muhammed'i öldürmek istiyorlardı. Ebu Talip de bu çocuğa sahip çıkmayı üstlenmişti.

Ebu Talip bazen de beraberinde götürürdü. Gitmiş olduğu yerlerde sorarlardı bu çocuk kimin diye. O da, kardeşimin oğlu diye cevap verirdi. Bunda geleceğe ait bir nişane görüp, çocuğa iyi muamele edin, bunda bir peygamber nişanesi var olduğunu söylerlerdi. Çünkü Hz. Muhammed'de bazı mucizeler belli idi. Her nereye gitse başında bir bulut ona gölge olurdu ve sağ omuzu altında mucizet mührü belli idi. Bunun gibi çok mucize beyanatları belli idi.

Yaşı 25'e vardığında Hz. Hatice ile ilk evliliğini yaptı. Hatice'yi Kübra'dan üç kız ve iki oğlu dünyaya gelmiştir.

Kızları Gülsüm, Zeynep ve Fatimatül-Zehra'dır. Oğulları ber hayat yaşamamıştır. Bir de Mısırlı bir kadınla evlenmiş, ondan da İbrahim adlı bir oğlu doğmuştur, fakat o da ber hayat yaşamamıştır.

Kaynaklardan aldığımız bilgiye göre, bir gün Hz. Hüseyin'le İbrahim oynarken, Hz. Resulullah çocuklara gönül bağlayıp sevgi duymuş. Allahü-teâlâ, Cebrail ile Resulullah'a haber göndermiş: "Habibime söyle; sevgi bir mi, yoksa üç mü?" Resulullah, sevginin bir olduğunu ve Allah'a mahsus olduğunu bildirmiş. Ama sual ağırdı:

"Ya Habibim, İbrahim'i seviyor musun?"

"Elbette, ciğerparem..." buyurdu.

"Ya Hüseyin'i seviyor musun?"

"Elbette, o da torunum..." deyince;

"Ya Habibim, beni de seviyor musun?"

"Elbette Ya Rabbi, canımdan fazla..."

O zaman sen sevgiyi üçe böldün deyip, o çocukların birinin emaneti diye hitap indi. Zaten Hüseyin bizim bendemiz, bizim için canını feda edecektir deyince, Hz. Resulullah İbrahim'e razı olup eğer Hüseyin'e razı olursam hem benim, hem Fatıma'nın yüreği yanar dedi.

İbrahim'e razı olursam sadece benim yüreğim yanar deyip, öz oğluna razı olup, İbrahim'in ruhunu Azrail gasp eyledi ve sulbü ancak Fatıma'dan gelmiştir. Hz. Fatıma'yı Ali'ye nikâh eyledi. Hasan ve Hüseyin zuhur eyledi.

FATIMA'YA YAPILAN ZULÜM

Hz. Resulullah, dünyadan göçtükten sonra, hemen peşinden Hz. Fatıma'ya çok zulüm ve cefa yapılmıştır. Hz. Resulullah dünyadan göçtükten sonra, Fatıma'nın yüzü gülmedi. Babası için çok ağladı. Her gün kabrin başına gider, ağlar, o gün sıcağında yanardı. Orada bir ağaç dibinde gölgelenirdi. O ağacı kestiler. Nihayeti Hz. Ali bir gölge yaptı. Bu ne zulüm Peygamber evladına? Yine Ebu Bekir halifeliğinde babasından kalma bir hurma bahçesini, Fedek bahçesini elinden aldı. Güya Peygamber'in mirası olmazmış. Ömer gelip Ali'nin evinin kapısını tekmeledi. Kapı yıkılıp Fatıma hamile idi. Çocuk düşürdü, Ebul Muhsin'ini kaybetti. Zaten Peygamber'le Fatıma'nın arası kaynaklara göre 75 gün sürdü. Kaburgası kırıldı. Peygamber dünyadan göçerken; ya Ali Fatıma sana emanet, onu incitme, hoş tut demişti.

Hz. Reaulullah, benim bir parçamı inciten, Allah'ı incitir buyurduğu hadisleri vardır. Hiç de Peygamber'in sözleri yerine getirilmemiş. Böyle bir milletten nasıl ümmet olur? Sayın okuyucularımın takdirine bırakıyorum...

HZ. ALİ'YE YAPILAN İŞLER

Hz. Ali Hz. Resulullah'tan sonra hilafet davası yüzünden mescitte darbe yemiştir. Ali o darbeyi yemişken, yine halkı sulha bağlamıştır. Oysa hilafete en layık olanı Ali değil miydi? Çünkü Resulullah buyurmuştur, çok hadis sözleri vardır tüm kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre.

Menkünte mevlahu fe haza Aliyyün mevlahü alla hümme salla ve Ali sözleri kutsaldır. Türkçesi: "Ben kimin mev-

lası isem, Ali de onun mevlasıdır." buyurmuştur.

Fakat bu emirler yerine getirilmemiştir. Buna nazaran hilafet yerini almamıştır. Haklar zayi olmuş, Peygamber'in sözleri yerini bulmamıştır. İşte delillerden anlaşıldığı gibi ibadet biçimleri de değişik olmuştur.

Dünya çıkarcılığı yüzünden, İslâmiyet parçalanmış, herkes kendi fetvasınca İslâm dini altında ve dini alet olarak kullanmışlardır. Çıkarcılar bundan yararlar sağlamışlardır.

Bugün de içinden çıkılmaz bir nokta haline gelmiştir. O zamanki çıkarcıların cezasını biz çekiyoruz. Yoksa hepimiz bir kökten ve bir ağacın bir gövdesiyiz. Bizler o ağacın dalı, yaprağı ve meyvesiyiz. Yalnız dala, yaprağa bakma. Dalda olan meyveyi gözet. Eğer meyve olgun ve tatlı olursa herkes yemek ister ve ağacın dalındaki meyveyi gözler. Eğer meyve ham ve aşılanmamış, acı ise her gelen dişler, ama yemeden gider. İnsan da bir meyveye benzer. Eğer insan, kâmil ve olgun olursa, 72 milleti bir gözetirse onun başına da insanlar toplanır, bir meyve gibi koklar, ondan bir şeyler alırlar. Meyvedeki güzellik, onun tadıdır, lezzetidir. İnsandaki güzellik de onun kâmil, olgun, akıl üstünlüğüdür. Hak ve hukuku gözetmesidir.

İMAM HASAN'A VERİLEN ZEHİR

Yine bir dert ki Emeviler, saltanatı türlü hilelerle ele geçirdikten sonra, Peygamber soyuna elinden gelen her kötülüğü işlemekten geri kalmamış, Peygamber torunlarına zulüm ve işkenceden elini çekmemiş, elinden geleni geri koymamıştır.

Muaviye, Şam'da halifelik ilan ettikten sonra Hz. Ali'-

yi Kuttame adında bir kadını teşvik ederek İbni Mülcem'i ele doluyor. İbni Mülcem, Abdullah Ali'nin evinde duruyordu. Ali onu harpten getirmiş ve evlat gibi bakmış büyütmüş, Ali'nin sırlarını öğrenmiş bir kimse idi. Kuddame İbni Mülcem'e sana varacağım diye hitap ediyor, o da âşık oluyor. Yalnız bir şartım var bunu yerine getirirsen sana varırım, yoksa olmaz diyor. Eğer Ali'yi ortadan kaldırırsan. Mülcem oğlu Abdullah bu sevdaya kapılarak söz veriyor. Kuddame kılıcını alıp, zehire buluyor. Bu kötü işleğini yerine getiriyor. Hz. Ali evinden çıkıp beş adım attı. Kapıda gizlenen Mülcem zehirli kılıç ile Hz. Ali'yi başından yaraladı. Almış olduğu yarayla zehirin etkisi ile şehit oluyor. Ramazanın 19. günü yara alıp, 21'inde şehit oluyor. O İbni Mülcem'e lanet eylesin.

Hz. Ali'den sonra İmam Hasan'ı yok etmek istiyorlar. İmam Hasan'ın ailesi, Esmeyi Cude kızını el bir edip Muaviye'nin teşvikiyle kandırılıyor. Elmas tozu zehiri ile İmam Hasan'ı da şehit ettiler.

İşte bunlar hep dünya sevgisi, dünyaya aldanış, dünyanın tamahı ile Allah'ın emirlerini çiğnemiş ve Kuran'a uyulmamıştır.

Bakara Suresi, 84. ayet:

Yine bir zamanlar birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarından çıkarmayın buyruldu. Siz de görerek kabul ettiniz.

85. ayet:

Siz yine birbirinizi öldürüyorsunuz. Bazılarını haksız yere yurtlarından çıkartıyorsunuz. Kötülük etmekte birleşiyorsunuz. Kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmına inanmıyor musunuz? Bunu yapanlar, kıyamette acı bir azaba uğ-

rayacaklardır buyrulmaktadır.

Ne yazık ki peygamber evladına ve hanedanına bu zulmü reva gördüler. Hiç acımadılar. Bir günah işleyip dünya tamahına kapıldılar. Bile bile bu azabı yaptılar. Adaletin düzenini bozdular. Allah sorucudur, günah işleyenin cezasını verecektir.

PEYGAMBER TORUNU HAZRETİ HÜSEYİN'İN ŞAHADETİ

Bununla kalmayıp Muaviye'nin oğlu Yezit, babasından sonra Şam'da tahta geçer. Saltanatının kadim kalması için peygamber torunu Hz. Hüseyin'e biat etmesini yazar ve biat etmezse ortadan kaldırılmasını beyan eder.

Hz. Hüseyin Yezit'e biat etmez. Kerbela Olayı cereyan eder. Kûfe'ye yollanan Müslim Akil, iki körpe çocuğu ile şehit edilir. Hz. Hüseyin 72 şühedası, yani hısım, akrabası ile Kerbela'ya hareket eder.

Kerbela'da Yezit askeri önlerini keser. Susuz, ağaçsız, kum sıcağının altında bir mevkide konaklar. Yezit tüm su yollarını bağlar. Fırat üzerine asker koyar. Hz. Hüseyin'e su vermez ve harp ilan eder. Fakat ne çare ki Hüseyin'i su derdi yaralamaya başlar.

Hz. Hüseyin'i aç ve susuz orada masum ve günahsız olarak şehit eder. Kalan bacılarla, İmam Zeynel Şam'a Yezit'in huzuruna getirilir.

Yezit, İmam Hüseyin için üç gün yas ilan ettirir, bu da bir halkı kandırış olarak. Ben Hüseyin'in şehit edilmesi için emir vermedim diyerek yas tutturur, ama yine de İmam Zeynel'i serbest bırakmaz, zindana atar. Yas ilanı bir baha-

nedir. Peygamber nesline zulüm yapmadım diye halkı kandırır. Çünkü Peygamberin nutku vardır.

Ahzap Suresi, 57. ayet:

Şüphe yok ki Allah ve Resulü'ne eziyet edenlere Allah dünyada da, ahirette de lanet etmiştir ve onlar için biz azap hazırlamıştır.

Bu ayet mucibince Yezit Peygamberi incitmiştir. Çünkü Peygamber hanedanını şehit etmiş, eziyet ve çok zulüm yapmıştır. Öz torunlarını ve yakınlarını Kerbela çölünde susuz, bin türlü ızdırapla şehit etmiş. Buna hangi can dayanır? Öz torununu şehit eden kavme hangi Peygamber şefaat eder? Buna bir yorum ve hiçbir anlam veremiyorum!

Yezit lanetlisinin de Peygamber ümmeti olduğu ve beş vakit namaz kıldığı bellidir. Acaba böyle bir kimsenin ibadeti kabul olur mu? Bunu okuyucuların takdirine bırakıyorum. Bundan ümmet olur mu?

Yine Resulullah bir hadisinde; benim bir parçama eziyet eden, bana eziyet etmiştir, bana eziyet eden Allah'a eziyet etmiştir buyurmuştur.

Böylece anlaşılıyor ki Yezit Allah'a asi olmuştur. Bununla da lanete müstahaktır.

Resulullah buyurur ki:

Benim nefsimi kendi nefsinden; zatımı kendi zatından; ehlimi ehlinden ve soyumu öz soyundan üstün tutmayanda iman, kâmil olmaz.

Yani o kimse ne Allah'a kul, ne Peygambere ümmet, ne de İslâm olduğunu beyan etmektedir.

Hucurat Suresi, 14. ayette buyrulduğu gibi: Ey Muhammed, onlar iman ettik dediler. De ki; siz iman etmediniz, ama biz Müslüman gözüktük deyin. İnanç henüz gönüllerinize

yerleşmemiştir.

Bu kadar deliller, ayet ve hadisler varken, Yezit'e lanet müstahak değil midir? Acaba Peygamber buna nasıl şefaat eder? Bunu da Allah bilir. Allah cümle müminleri şefaatine nail eyleye. Peygambere ümmet, Ali'ye talip olmaktan dur eylemeye.

Ümmet olmakla iş bitmiyor. İslâm olup tam bir sevgi, saygı ve onun Ehl-i Beyt'i Âl-i Aba'yı tanımak, bilmek, onların yollarını, erkânlarını sürmektir. Cemi masivadan, kötülüklerden sakınmak, kendi nefsine ağır geleni başkasına yapmamak, şeytanın vesvesesinden sakınmak; hülasa ümmet olmak demek değil, sahabe olmak. Dostunu dost gözetmek, kötülüklerden kaçınmaktır. Allah'ın emirlerine uymak ve yasak ettiği işlerden kaçınmak olmaz mı?

EHL-İ BEYT KİMLERDİR VE FAZİLETLERİ

Ehl-i Beyt: Hz. Muhammed, Hz. Ali, Fatimatül-Zehra, İmam Hasan ve İmam Hüseyin. Bunların adına hazretlik inmiştir.

Şura Suresi, 23. ayet:

Kulla esselekum ecren aleyhi illet müvetdete fil kurba.

Türkçesi: Ey Habibim! Sana bu tebliğime karşılık senden akrabaya sevgi, muhabbet istiyorum. Müvetdetteki maksat, onlara salât, selam ve zikirin onların üzerine olması emir olunmuştur.

Ahzap Suresi, 33. ayet:

İni nama yürudullahı li yüz hibe anku mürrisse ehli beyt yütahhireküm tathiran.

Türkçesi: Ey Ehl-i Beyt! Seni tertemiz yarattım. Yine

huzuruma temiz isterim.

Biraz açacak olursak Allah Ehl-i Beyt'i tüm kötülüklerden arındırıp, temiz olduğunu bildiriyor.

Hz. Resulullah Şura Suresi'nin inişinde Ali, Fatma, Hasan Ve Hüseyin'i abasının altına alarak; benim Ehl-i Beyt'im bunlar demiştir.

Ayette geçen "fil kurba" kelimesiyle, akrabalık bağını büyüterek On İki İmamları da içine almaktadır. Onların neslinden gelenler seyitlerdir.

Ehl-i Beyt; temiz soy, Peygamber ailesi demektir.

PEYGAMBERDEN HADİSLER

Kıyamet günü, Sırat Köprüsü'nden geçerken ayağı kaymayacak olanlar, içinizden Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına kuvvetli bir sevgi, candan bir saygı besleyenlerdir.

Yine bir hadisinde şöyle buyurur:

Yaylar ve kemerler gibi daima rükû ve secde halinde namaz kılsanız bile Hz. Peygamberin Ali ve çocuklarına saygı ve tam bir sevgi beslemedikçe ibadet ve faydasını bulamazsınız.

Bir gün Hz. Resulullah, ciğer köşeleri iki çocuğun ellerinden tutarak, Hasan ve Hüseyin'in, ben ve bunların babalarını ve analarını sevenler kıyamette yerleştirileceklerdir buyuruluyor.

Yine buyurur ki: Fatma benden bir parçamdır. Benim bir parçama eziyet eden, Allah'a eziyet etmiş olur. Allah'a asi olan mutlak ki lanete müstahak olmuştur.

Yine buyurur: Benim nefsimi nefsinden, zatımı kendi zatından, ehlimi kendi ehlinden, soyumu öz soyundan üstün

görmeyenin imanı kâmil değildir.

Ali İmran Suresi, 61. ayet:

Türkçesi: Gelin oğullarımızı, oğullarınızı, kadınlarımızı, kadınlarınızı bir araya getirelim de vebali yabancıların üzerine bırakalım.

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre, Hz. Muhammed kendi ev halkını ve oğullarımızı diye söylediği İmam Hasan ve İmam Hüseyin'dir. Kadınlarımız demesi ise, Haticeyi Kübra, Fatimatı Zehra'dır. Gerek Kuran ve gerekse Hz. Resulullah'ın tüm övdüğü Ehl-i Beyt'idir. Ama ne yazık ki Ehl-i Beyt'in saygınlığını yalnızca Alevi toplumu biliyor, diğer toplumlar Ehl-i Beyt'in kimler olduğunu bilmiyor.

Bir de Aleviliği İslâm dışı diye söyleyenler var. Eğer İslâmiyet Hz. Resul ve Hz. Ali ile başlamış ise, Aleviler de Muhammed ile Ali'ye bağlı iseler ve onların yollarını ve erkânlarını yürütüyorsalar ve soy olarak da nesli Resul soyundan iseler nasıl İslâm dışı bırakılır? Alevilerin de kitabı Kuran ise, Muhammed'in ümmeti ve Allah'ın kulu değil mi? Namaz kılmıyorlar, oruç tutmuyorlar diye bühtan ederler. Oysa namazı kılar, oruç da tutarlar. Çünkü namaz sözcüğü salât olarak geçer. Salât ise, zikir ve ibadettir.

Rad Suresi, 7. ayet: Her topluma bir hidayet veren vardır.

Bir başka ayet de: Biz onları emrimizle hidayete çağıran önderler (imamlar) kıldık.

Maide Suresi, 35. ayet: Ey iman edenler, sizi Hakk'a götürücüyü arayınız.

İnsanı Hakk'a götüren pir, rehber, mürşitlerdir. Allahüteâlâ ibadetin şekline değil, özüne bakar. Allah'a varış şekille değil, özle yapılan ibadettir. Varlığını varlığından terk etmeyince, yapılan ibadet kabul olmaz.

İsra Suresi, 110. ayet: İster Allah deyin, ister Rahman, Rahim deyin en güzel isimler O'nundur.

Allah'ı zikretmenin bir şekli olmadığı şu ayette yine beyan olmaktadır:

Maide Suresi, 48. ayet: Her biriniz için bir şeriat, bir yol tayin ettik. Eğer biz dileseydik, sizi bir tek ümmet yapardık. Bir şeriat üzerine size verdiklerinde sizi imtihan etmek istedi. Öyleyse iyi işler yapmakta birbirinizle yarışın. Dönüşünüz Allah'adır.

Buradan anlaşıldığına göre, Allahü-teâlâ her ümmete ibadet etmeye ve O'na yönelmeyi emretmiştir.

Bu ayetlere dayanak Aleviler de ibadetlerini Allah için Cem evlerinde toplanıp birbirleriyle dargın, küsülü ve kul hakkı olmaksızın; eline, beline, diline sahip olup kendilerini Hakk'a teslim ederler. Allah Allah sözleriyle ibadet ve zikirlerini yaparlar.

Zâriyât Suresi, 56. ayet:

İnsanları ve cinleri sadece beni tanıyıp bilsinler, bana yönelip ibadet etsinler diye yarattım.

Burada zikrolunan bilip tanımak ibadet kelimesi ubudiye, yani kulluktur. Bu ise Yaradan'la yaratılmış olan kulun rabıta mahremiyetine vusuldür. Zahiri anlamda namaz kılmak, oruç tutmayı diğer ibadetlerini yerine getirmeyi ifade eder. Fakat evvela kendimizi kul olduğumuzu bilmek. Her insan acaba kulluk görevini yapabilir mi, yapamaz mı? İşte burası çok zor bir iş. Eğer insanlar kulluk görevini yapsa kötülük doğmaz. Adalet gelir. Adaletin olduğu yerde ilah vardır. İlahin olduğu yerde silah kalkar. Yani Hakk'ın olduğu yerde güman olmaz. Gümanın olduğu yerde ise, Hak eğleşmez.

Adaletsiz olmaz İlah
Adalette olmaz silah
Kördür gözüm görmez billâh
Göremedim geçti zaman

Adalet var deyip, ancak kendimizi kandırıyoruz. Eğer ki gerçek adaleti yaşatırsak hiçbir kötülük doğmaz. Silah da olmaz. Silah deyince bazılarının aklına gelen bir demir alettir. Fakat esas silah, bizim dilimizdir. Çünkü en büyük suçu işleyen ve işleten dildir.

Eğer dilimize sahip olursak sözü söylemeden beynimizde mütalaasını yaptıktan sonra söylersek, hiçbir kardeşimizi incitmemiş oluruz. İşte o zaman silah kalkar, adalet gelir.

Hucurat Suresi, 10. ayet: Müminler birbirleriyle kardeştir.

Niçin kardeşçe geçinmeyi bilmiyoruz? Bir atasözü vardır: İnsanlar her şeyi yapar; makineyi, uçağı yapar. Her türlü eşyayı yapar, fakat kardeşçe geçinmeyi bilemez. Bunun için dile sahip olmak gerekir. Kendine ağır geleni başkasına söyleme. Yalan koğ, gaybet, bühtan eyleme. Doğru gel, dost gönlünü incitme buyrulmaktadır.

Maide Suresi, 42. ayet: Onlar yalana kulak verirler, haram yerler. Aralarında hüküm vermek için sana gelirlerse ister aralarında hüküm et, ister yüz çevir. Şayet kendilerinden yüz çevirirsen sana zarar veremezler. Eğer hükmedersen aralarında, adaletle hüküm ver. Çünkü Allah adil olanı sever.

Biraz açacak olursak; bu ayette bazı kimseler yok yere veya bazılarını kötülemek ve birilerini mağdur duruma düşürmek için para alır, haram yerler. Kötü fiillere yol açan bu gibi durumlarda bir kâmile, pir ve rehbere aksederse müracaat olursa eğer sözün geçerse aralarını düzelt. Adaletle hal-

let. Eğer sözle imana gelmezlerse aralarından ayrıl, yüz çevir git ki sana zarar gelmesin. Allah iyiliği sever.

Bir hadisi şerifte buyurur: ilim halkalarına oturan kimse Allah'ın himayesi altındadır. Onların üzerine Melekler kanat gerer.

Bir kimse, âlim bir kimsenin yanına varmayı arzu etse, fakat utanıp varmasa Allah ona günah yazmaz. Bir kimse ilim meclisinden kaçsa Allah'ın gazabına maruz kalır.

Nisa Suresi, 85. ayet:

Kim bir güzel işe aracılık ederse, insanların arasını düzeltirse, ondan kendisine bir hisse, sevap vardır. Kim ki bir kötü işe aracılık ederse, ondan kendisine bir günah payı vardır. Allah her şeye kadir ve şahittir.

Bakara Suresi, 115. ayet:

Doğu ve Batı'nın hakimi Allah'tır. Hangi tarafa yönelirseniz Allah'ı orada bulursunuz. Şüphesiz Allah'ın mağfireti geniştir, O her şeyi bilendir.

Bunu biraz daha genişletirsek: İbadet esnasında ne tarafa dönerseniz, o tarafta Allah vardır. İnsan oturduğu, yattığı veya yolculuk halinde kıble gözetmeksizin ibadetini yapabilir. Allah insanını kalbini bilen ve görendir. İbadet kıbleye değil, Allah'adır. Esas kıble ararsan o da insanın kalbidir, gönlüdür. Kalbi temiz, gönlü saf olanlarda Allah onlarla biledir.

Kaf Suresi, 16. ayet: İnsanı biz yarattık. İçindeki vesvesesini bilen biziz. Biz ona şah damarından yakınız.

Burada insanın Hak olup, Hakk'ın tecelli ruhu ve Allah'ın nuru insandadır, insanı her eşyadan üstün yaratmıştır.

Mansur Hazretleri, "Ene'l-Hak" demiş. Yani; Ben Hakk'ım demiştir. Fakat kadıların yanlış fetvası üzerine idam

fermanı çıkarılmış, Baba Mansur'u asmışlardır. Ama sonra pişmanlık duymuşlardır. Oysa Ene'l-Hak demek, Hak âdemde, âdem Hak'ta gizlidir demektir. İnsanı Hak bilmeyen, Hakk'ı bulamaz. İnsan sevgisi, Hak sevgisidir. İnsanı sevmeyen, Hakk'ı sevmez.

Resulullah şöyle buyurur: Ey âdemoğlu! Ben hasta oldum da sen yanıma gelmedin. Beni ziyaret etmedin, diyecek.

İnsanoğlu: İlahi ya Rabbi, Sen âlemlerin Rabbisin, ben seni nasıl ziyaret edeyim der.

Allahü-teâlâ buyurur: Bilmez miydin filan kulum hasta oldu da, sen onu ziyaret etmedin? Eğer sen onu ziyaret etseydin, beni de ziyaret etmiş olurdun. Beni orada bulurdun.

Ey insanoğlu! Ben senden yiyecek istedim, vermedin. İnsanoğlu: İlahi Ya Rabbi! Ben seni nerede bulayım ki, nasıl doyurayım der.

Hak-teâla diyecek ki: Falan kulum senden yiyecek istedi. Fakat sen vermedin. Eğer o kulu doyurmuş olsaydın, beni doyurmuş olurdun ve benim nezdimde olurdun.

Ey âdemoğlu! Ben senden su istedim, vermedin.

Âdemoğlu: İlahi Ya Rabbi! Ben seni nerede bulayım ki sana su vereyim.

Hak-teâlâ: Falan kulum senden su istedi, sen ona bir yudum su vermedin. Eğer o kulumu sulamış olsaydın, beni sulamış olurdun. Bunun karşılığı benim nezdimdedir. Mükâfatın bana aittir, buyurur.

Buradan da anlaşılıyor ki Hakk'ın âdemde olup, Allahü-teâlâ'nın kula sevgisi, yakınlığı ve kulun şeref bulmasının insanı etmekte olduğunu, sevginin saygının insana olduğu; Hakk'ın insanda tecelli etmesinin gerçek bir anlam olduğunu beyan etmektedir.

Kuran'ı Kerim'de buyurur: ben bir gizli hazine idim. Kendimi tanıtmak ve bildirmek için âdemi yarattım.

Hz. Resulullah buyurur: Hiç şüphe yok ki kıyamet gününde, Allahü-teâlâ ne zaman benim azametim için birbirlerini severlerse, o gün (kıyamet günü) ben de onları kendi gölgemde gölgelendiririm. Benim gölgemden başka hiçbir gölge yoktur.

Rivayettir Resulullah'tan: Bir kimse bir kardeşini ziyarete gitse, Allahü-teâlâ onun yolu üzerine bir melek gönderir. O kişi yolda giderken, yol üzerindeki melekle karşılaşır. Melek sorar: Nereye gidiyorsun? O Kişi: Şu köyde bir arkadaşım var, onu görmek için oraya gidiyorum. Melek sorar: Ne maslahat için gidiyorsun? Ondan bir menfaat mi bekliyorsun? O kişi: Hayır, hiçbir menfaat için değil, yalnız bir Allah rızası için, hatırını sormak için gidiyorum. Bunun üzerine Melek: Sen kardeşini Allah için sevdiğin ve onu hoş ettiğin gibi, Allah'ın da seni sevdiği ve seni hoş edeceğine Allah'tan sana müjde getiren bir Meleğim der.

ALEVİLERDE İBADET

Aleviler, zikir ve ibadetsiz değillerdir. Elbette her bir toplumun ibadeti, zikri, namazı vardır. Onlar da gece toplanıp bir araya gelerek gece namazını ifa ederler.

Yunus Suresi, 67. ayet:

Biz geceyi ve gündüzü yarattıysak, bundan alınacak bir ibret vardır. Biz gündüzleri ticaret için, geceyi de ibadet ve istirahat için yaptık.

Müzemmil Suresi, 1'den 8'e kadar ayetler:

Ey Muhammed! Gece kalk, bir müddet ibadet et. Ku-

ran'ı da ağır ve yavaş oku. Gecenin nısfını daha azını üçte birini ibadetli olana melekler şahadet eder. Meğer gece az uyuyasın. Bunu eksiltebilir, uzatabilirsin de.

Yani insanlar gündüzleri dünya meşakkati ile uğraşmış, çoluk çocuğunun geçimi ve rızkı için uğraşım yapmışsa, az ibadet eder. Şayet uykusu gelmezse çok ibadet eder. Allah az ibadete çok sevap verendir. Yeter ki kendi özünü ona teslim et. Kalple gönlünü bir et. Varlığından geç, teslimiyetini Allah'a bırak ki kabulü O'ndan olsun. Bu yüzden hiç kimse birbirinin ibadet ve zikrini horlamasın. Bütün yaratığın varışı O'na. Biz hep O'na dönücüyüz. Ondan halk olduk, O'na varacağız. İbadetsiz hiç kimse olamaz. İbadetsiz insan af buyurun dört ayaklı hayvan gibidir. Hayvan da yer içer, ama varlığından, yaratıldığından habersizdir. İnsan da yer içer, ama Yaradan'ı ve yaratıldığını tanımaz ve bilmezse hiçbir şeydir. Yani yoktur. Allah'ın bize vermiş olduğu akıl ve iradeyi kullanmak gerek. Nefsi emareyi terk edip, Hakk'a yönelmelidir. Eline, beline, diline sahip olmalıdır ki ibadetin gerçek olsun.

Nehl Suresi, 123. ayetin beyanı, doğru yola yöneltecek olan İbrahim'in dinine uygun olarak Hz. Resulullah da İbrahim Aleyhisselam'ın dinine göre hareket etmiştir. Kısacası; İbrahim sapmışlardan değildi, buyrulmaktadır.

Din, Allah'la insan arasını yaklaştıran bir inanç bağıdır. Dini olmayanın imanı zayidir. Çünkü her insan bir inanca sahiptir. Bizler her inanca saygı ve sevgi duyan insanlarız. Buyuruluyor ki: Biz dileseydik, sizi bir ümmet yapardık. İster Allah deyin, ister Rahman, Rahim deyin. En güzel isimler O'nundur. Bir ismimi zikredeni ben tanırım.

Yeter ki O'na yönelin, O'ndan rahmet ve şefaat dileyin.

Allah cümle âleme şefaat eylesin.

Kuran'da adı geçen Yahudi, Hıristiyan, Sabiler, Budizm vb. dinlerdir. Bu dinlerin peygamberleri Hz. Resul'ün geleceğini kavimlerine bildirmişlerdir. Peygamber geldiğinde dört kavmin İbrahimiler, Davudiler, Museviler, İseviler bu dört kavmin insanları evet gelecekte Ahir Zaman Nebisi Muhammed adlı bir kimse gelecek diye bildirdiler. Ama gerçek midir diye toplanıp gelmişler. Fakar Resulullah'a yetişememişler. Resulullah dünyadan göçmüş, Hz. Ali'nin yanına gelerek Peygamberin mucize ve kerametlerini görüp, iman getirmişlerdir. Yukarıdaki ayete göre tüm dinler İslâm'da toplanmış. Son din olarak İslâm'ı beğendim, İslâm dinini verdim buyuruluyor.

Son din, İslâm dinidir. 4 kitap Kuran'da toplanmıştır. Kuran, Ehl-i Beyt'tir, Ehl-i Beyt Kuran'dır. Kısacası; yeter ki iman edip ikrara bağlansın.

ÜÇ SÜNNET YEDİ FARZ

1. Allah sünneti: Kulun ayıbını yüzüne vurmamak.

2. Peygamber sünneti: Kalbinde kin, kibir, adavet olmamak.

3. Evliya sünneti: Gönlün turap olması, yani alçakgönüllü olmak.

7 farz: 7 nesneye sahip olmak. Ağzına, burnuna, kulaklarına, gözlerine sahip olmak.

Ağzı ile hiçbir kötü kelam çıkmaya. Haram lokma yemeye. Dilinden tevhidi bırakmaya. Burnu ile kötü kokular koklamaya, rayiha kokularından koklaya. Kulakları ile dışı dinlemeye, Hak kelamı işitip, Hak sözü sohbeti dinleye.

Gözü ile kem yerlere bakmaya, Hak yolu gözetip, Hak dârı göre. Nefsine ağır geleni başkasına yapmaya.

1. Bir pir, rehber, mürşit, üstat bula, yol gösterici bula.

2. Musahip ola, yani yol kardeşi bulup yâre yâr ola. Ali Muhammed gibi.

3. Taç vuruna. İbadetkâr ola. Tevhidi, zikri dilinden bırakmaya.

4. Sırdaş ola. Yani yolun sırlarını nadana açmaya.

5. Yâre yâr ola. Halkla ilişki kurup halktan ayrılmaya.

6. Beli berk ola. Yani paylaşımcı, kanaatkâr ola.

7. Hakk'a sohbet kıla, zikri dilinden kesmeye.

ALEVİLERDE MUSAHİPLİK

Musahiplik, bir yol kardeşliği, birbirine yâr olmak, birbirlerinin dertlerini paylaşmak ve Hak yolunda birbirilerini irşat etmek. Hakk'a yakın olmak, beraber paylaşımcı olmak. Muhacirler, ensar gibi birbirlerini sevmek ve koruyucusu olmaktır.

Sebe Suresi, 46. ayet: Resulüm dedi ki: Size bir tek nasihat edeceğim. Allah için hakkı istemek, hakikate ulaşmak için ikişer ikişer, teker teker karşımda durmanızı, sonra arkadaşınızdan delilikten hiçbir eser olmadığını iyice düşünmenizi istiyorum. O yalnız şiddetli bir azabın önünde sizi korkutan bir peygamberdir.

Buradan anlaşıldığına göre: Size nasihat edeceğim musahiplik kavline girmek için her şeyinden geçip Allah'a yönelip o kardeşinizi bir can yoldaşı ve ahiret arkadaşı olarak bilmek. Sevgide saygıda paylaşımcı olmak, birbirlerine yardım etmek. Karşımda durmanızı demesi bir rehber önün-

de ikrar vermemizi ve ikrara bağlanmayı ve ikrarı bozmamayı emir buyuruyor. Arkadaşınızın delilikten eser olmadığını iyi düşünmemizi istiyor. Bir süre, bir müddet söz tutunup birbirinin ahlakını öğrenmesini istiyor. İnsan yakinen birbiriyle tanışıp konuşmazsa, birbirini tanıyamaz. Bu süreç içerisinde birbirleriyle ahlakı, huyları bağdaşırsa onlar kurban keserler, yoksa kesmezler. Kavil öyle bir kavil ki öl, ikrar verme; öl ikrardan dönme. Bir hayvan kesmek değil, öz canı kurban etmektir. Demirden leblebi çiğneyebilirsen, gel beri ateşten gömlek giyebilirsen, gel beri bu bir zor kavildir, ama Allah'ın emir ve buyruğu geri dönmez. Yapanlar için Allah onlara cennet müjdesi bildiriyor.

47. ayet onu beyan ediyor. Buyuruyor ki: De ki; Ben tebliğime karşılık sizden ücret bir ücret istemedim. Ücret sizin olsun. Benim mükâfatım ancak Allah'a aittir. O her şeye şahittir.

Eğer hakkıyla yaparsanız mükâfatını Allah'ın vereceğini ve Allah'a ait olduğunu bildiriyor.

Enfal Suresi, 72. ayetin beyanı ise: İman edip de hicret edenler, yani göç edenler, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla savaşanlar ve muhacirleri barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velisidirler, koruyucusudurlar.

Hadid Suresi, 10. ayet:

Ey Müminler, size ne oluyor da birbirinizle yardımlaşmıyor, birbirinizle paylaşım yapmıyorsunuz. Bir kardeş olup, birbirini sevenler elbette fazilet bakımından daha üstündürler. Allah onlara cenneti vaat etmiştir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır. Bilen, gören O'dur.

Ayet 11:

Kim ahirette mükâfatını umarak Allah yolunda malını

sarf ederse Allah onun karşılığını kat kat verir. Aynı zamanda o kimse için çok iyi bir mükâfat vardır.

Ayet 12:

İman etmiş olan kadın ve erkeklerin defterleri sağdan verilmiş olup, nurları önlerinde ve sağlarında giderken göreceği gün onlara şöyle denilmektedir: Bugün size müjde olsun. İçlerinden ırmaklar akan ve ebedi içinde kalacağınız cennetler sizindir. İşte en büyük kurtuluş budur.

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre: Musahiplik kavlini güden, mallarını paylaşan, birbirlerine yardım eden, birbirlerini Hak yolunda ıslaha çağıran yol kardeşi, hal kardeşi birlikte dirlikte dost olan kimseler için, Allah büyük mükâfatlar ihsan buyuruyor.

Allahü-teâlâ salih kimselerin kıyamet günü de dostluğunun devam edeceğini bildirir.

Rivayet:

Bir kimse dünyadan göçtüğü zaman hasenatı azap ve sevabı tartılır. Eğer hasenatı az gelse Allah o kula buyurur: Var git annen ve babandan hasenat al getir ki seni cennete koyalım. İşte o zaman anne ve babası ile ahirette buluşur. Anne ve babasından bir hasenat ister. Ama anne ve babası şöyle derler: Oğlum biz kendimizi kurtaramıyoruz, sana nasıl hasenat edelim? Eli boş olarak Hakk'ın huzuruna gelir. İlahi ya Rabbi vermediler, der. Rabbül âlemin der: Senin dünyada arkadaşın, dostun yok muydu? Git ondan iste. O da gider can yoldaşı olan kardeşinden ister. Can yoldaşı der ki; can kardeşim, benim sevabım kurtarmıyor. Fakat benim sevabım senin olsun, bari sen kurtuluşa eresin. Can kardeşinin sevabını Hakk'a iletir. Allahü-teâlâ şöyle buyurur: Kul olarak sevabını verip arkadaşını kurtardı. Ben ise mağfiret tan-

rısıyım. İkisinin de günahından geçtim. İkiniz de cennete girin. Allah cümlemizi mağfiretine nasip eyleye. Allah rızası için birbirimizi sevelim. Allah da bizleri sevsin, günahı kebirlerimizi af eyleye.

Kadın Haklarına Riayette Allah'tan Korkmak

Erkekler, kadınlar üzerinde daha üstün dereceye sahiptirler. Erkekler şu sebeple kadından üstündür:

1. Akıl. 2. Diyet. 3. Miras. 4. Devlet Başkanı olmak, hakimlik yapmak, yani iki kişi arasını düzeltmek, kadına koca olmak, kadını nikâhına almak ve kuvvet bakımından bazı üstünlükleri vardır. Kadın bir bakıma erkeğe emanettir. Emanete sahip olmaktır.

Hz. Resulullah buyurur: İki zayıf ve aciz kimse hakkında Allah'tan korkun. Biri yetim, diğeri ise kadınlardır. Onlar sizin tarlanız, siz de onların tarlasısınız.

Resulullah buyurur: Üç sınıf insan vardır ki Allahü-teâlâ kıyamette onlarla konuşmaz ve yüzlerine bakmaz, onları temize çıkarmaz. Onlar için büyük azap vardır.

1. Zinalık yapanlar. Zina eden erkek ve kadınlar.

2. Yalancılık ve dolandırıcılık yapıp yuva yıkanlar.

3. Büyüklenen, kibirlenen, gururlanan, yoksul kimse kuldaki bunlardan sakınmak gerekir.

İbni Mesut Resulullah'tan sual etmiş: Ya Resulullah, en ağır günah hangisidir?

Seni yaratan Allah'a şek koşmandır. Daha hangisidir, dünya sıkıntıları için çocuğunu öldürendir. Daha hangisidir, komşusunun helali ile zina edendir.

Yine Resulullah buyurur: İman Allah'ın insana giydir-

diği bir gömlektir. Kul eğer zina yaparsa o gömlek ondan çıkar gider. Yani imanı zayi olur. Ondan iman gider. Allah imanımızı bize yoldaş eylesin.

Resulullah buyurur: Haklı bile olsa çekişip didişme-yene cennetin bir kenarından ona bir köşk verileceğine ben kefilim.

İyi huylu insana cennetin derecelerinden yer verilir.

Kendisini haklı başkasını haksız görmek amacıyla aşağılamaya çalışan huysuz kimsedir. Kısacası zulümdür.

Doğru bildiğini karşısına kabul ettirmek için zorlamak ve çekişmek doğru değildir. Karşındaki direndiği takdirde doğru olmaz. Olur ki kargaşalık kötülük çıkar. Kaş yaparken kalp kırarsın zararı büyük olur. Susmak evladır.

Resul buyurur: Cümle hacetlerin yağmuru gözyaşıdır. Müminin zindanı vesvesesidir. Dünyayı sevene gafil derler.

Resul buyurur: İlim öğrenmek isteyen Ali'ye varsın. Ya Selman, şeriatın yetkisi bize verildi, tarikatın yetkisi Ali'dir.

Şeriat Allah'ın buyruğunu tutup kötülüklerden kaçmakla tamam olur.

Tarikat kul hakkını bilip inceliklerine inerek tamam olur.

Marifet her şeyin edebini bilmekle ve erkânını öğrenmekle tamam olur.

Hakikat nice bilim vardır cümlesini okuyunca tamam olur. Hakikatte nice bilimin içinde nice yüz bin nokta vardır, nice yüz bin mana vardır. Öğrenmek sabır ister, tahammül ister, nice yıllar ister. Selman, ya Ali yararlı ve yararsız kelam nedir diye sormuş.

Ali: Ya Selman, yararsız söz susamamış insana su vermeye benzer. Susamamış insan elbette su içmez, boş laf da buna benzer ki hiçbir faydası olmaz. Söylediğin muhabbetin

tadı olmaz. Konuşmadan bir lezzet, bir tat alamazsın. Susmak gerek. Yararlı söz ise, toprağın istekli olup yağmura ihtiyacı olduğu zamana benzer. Çünkü toprak suya ihtiyaç olduğu zaman yağan yağmuru emer, toprak harekete geçer; yeşerir bir şeyler vermeye çalışır. İnsan da aynıdır. Eğer ihtiyacı olursa söylenen sözden bir şeyler alır, onunla yeltenir bir ilim sahibi olur.

Velilik üç türlüdür. Biri kendi bilir, el bilmez. Biri Hak ve halk bilir, kendi bilmez. Biri de ne kendi, ne de el bilir, ancak Allah bilir.

İmam Ali Resulullah'a sordu: Ya Resulullah! Tevhit haram mı, helal mi?

Resul buyurdu: Hem helal, hem haram ve hem de mubahtır. Âşıklara, müminlere, salihlere helaldir. Kâfirlere, münafıklara haramdır. Tevhit okurken dinleyene mubahtır.

Buradan anlaşılan tevhidi, zikri, ibadeti aşk ile yapan gönlündeki kötülüğü silen, tüm insanı yek nazarda bir gözeten, varlığını varlığından yok eden, Hak ile hak olanlar için helal ki Hakk'a yarasın, Hak kabul etsin. Ama özü çürük, kalbi paslı olanın gönlünde ibadet zikir olmaz, boşa kendini yorar, kabul olmazsa haramdır. Ama dinleyip alana mubahtır. Ona sevap vardır.

Yine Resul buyurur: Ey iman edenler topluluğu! Zinadan korunun. Onda üçü dünyada, üçü de ahirette olmak üzere altı azap vardır. Dünyada olanlar; yüzünün nuru gider, ömrü kısalır, fakirlik devam eder. Ahirette; Allahü-teâlâ'nın gazabını celp eder, Allah'ın çetin hesabına uğrar, cehennem azabı ile cezalandırılır.

Resulullah buyurur: Zina eden erkeğe ve kadına ümmetimin yarı günahı onlara verilecek. Zina yapan kadının

tüm iyilikleri kocasına intikal eder, sevap defteri kapanır.

Yunus Suresi, 3. ayet: Şüphesiz ki sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, arş üzerinde hükümdar ve her işi düzenleyendir. İzni olmadan kimse şefaat edemez. O halde O'na kulluk edin.

Allahü-teâlâ'nın yeri ve göğü altı günde yaratmaktaki maksadı neydi? Kün dese var eder, feye kün dese yok eder. "Ol" deyince, "var olur." Fakat biz biçare kullar işlerinde acele etmesinler diye altı günde yarattım diyor. El aceletü mineşşeytanı vettenni miner rahman evmek şeytan işidir.

Maun Suresi, 4. ayet:

Nifak tohumunu saçmak, başkalarını aldatmak niyetiyle namaz kılanların vay haline!

Ayet 5:

Çünkü onlar namazlarında yanılmaktadırlar. Namazın gerçek anlamını bilmekten uzak kalmış gafillerdir.

Ayet 6:

Onlar namazlarıyla gösteriş yaparlar.

Belet Suresi, 8. ayet:

Biz onun için iki göz, bir dil, iki kulak vermedik mi? Bir de ona iki yol, hak ile batılı gösterdik.

Bu ayetlerden anlaşılıyor ki; ibadet canı gönülden Hakk'a teslim olmak, Hak'la müşerref olmakla kabul olur.

Eğer ki benlik ile görüş için yapılan zikir ve ibadetin hiçbir kârı yok. Yaptığı zikir onu kurtarmaz, o haramdır. Yapılan ibadetin Allah rızası için olması gerek.

Allah bize iki yol vermiş; hak ile batıl. Bilip tanımak, Hakk'ı bilen mutlak Hak'tan mükâfatını alacaktır. Batılı seçen ise mutlak bir cezaya giriftar olacaktır. Allah cümlemizi Hak yolundan Hak didarından ayırmasın.

Ali İmran Suresi, 134. ayet:

Onlar sakınanlar, bollukta ve darlıkta mallarını harcayıp yedirenler, öfkelerini yenenler, insanların kusurlarını af edenlerdir. Allah iyilik yapanı sever.

Bu ayeti biraz genişletecek olursak: Onlar Allah'tan korkanlar, bollukta darlıkta Allah rızası için fakiri doyurup yemek verirler. Kuran okuturlar, öfke ve hırslarını yenerler, dargın kırgın oldukları zaman birbirleriyle barışırlar ve birbirlerinin kusurlarını af eder, özürlerini yakalarına alırlar. Birbirlerini af edip barışıp görüşürler. Üzerlerindeki hakkı bağış eder, pir, rehber önünde haklaşırlar. Emirden dışarı çıkmazlar.

Hak-teâlâ buyurur: Kul, kul olarak birbirlerine haklarını bağış edip ve birbirlerini af ederlerse ben kendi faziletimle onların günahından geçerim. Allah iyiliği sever.

135. ayet:

Onlar günah işledikleri zaman veya kendilerine zulmettikleri zaman Allah'ı anarak; ya Rabbi günahlarımızı af et, bizi bağışla derler. Onlar yaptıkları günahta direnmezler, yani günahlarını inkâr etmezler. Hak divanında yol ve erkândan günahını ve suçunu beyan edip haklı hakkınca haklaşırsa onda bir günah kalmaz. Allah da bağışlayandır. Af eder. Eğer bir kimse günahında suçunda direnirse, inkâr ederse ahirette yüzü kara olur.

Tüm ayetlerden anlaşıldığına göre: İbadet, zikir Allah içindir. O'na yönelip, O'nu zikretmemiz ve insanı Hak bilip Hak insanda mevcuttur.

Hoca Ahmet Yesevi buyurur: Esas okunacak kitap, insandır. Çünkü insan cemali, Hak cemalidir. İnsanın cemalinde 28 harf vardır. 7 beyaz hat, 7 siyah hat, 7 mevcudat, 7

mührezat. Bu da 28 eder. Kuran'ın anası 28 harftir.

Anlaşılıyor ki insan Kuran'ı natıktır. Canlı Kuran'dır. Kuran insana inmiştir. İnsanlara bir öğüt kitabıdır. Doğruyu, yanlışı bize bildiren ilim kitabıdır. Hakk'ın 99 esma ismi yine insanda mevcuttur. İnsanı okuyup seçmek gerek. İnsan dünyadır. Onu gezmek gerek. İnsan ummandır onu içmek gerek. İlim denizdir yüzmek gerek. Dalgıç olmak lazım ki o deryada neler var almak gerek. Üstatsız yol bulunup menzil alınmaz. Ustaya varıp çırak olmak gerekir ki sonra usta olasın, bir âlâ makam bulasın.

SADAKA HAKKINDA

Kuran'ı Kerim'in çok ayetlerinde yer alır. Fakat birkaç ayetle beyan etmek diliyorum.

Sadaka, insanların kazalarına, belalarına kalkan olan bir koruyucu demektir. Allahü-teâlâ o verilen sadaka yüzü suyu hürmetine günahları bağış eyler, belaları def eder. Az bir sadaka da olsa eğer Allah rızası için verilirse kazalara kalkan, belalara bekçi olur.

Bakara Suresi, 171. ayet:

Sadakayı alenen vermek ne güzel. Çünkü bu hareketinizle başkalarına örnek olursunuz. Fakat sadakayı fakirlere gizlice vermeniz daha hayırlıdır. Sadaka bir kısım günahlarınızı örter.

Bu ayetin gereği şu ki açıktan verilen sadakanın bir nevi gösteriş anlamına geldiğini beyan eder. Fakat insanlar görmediği bir şeye inanmaz ve inanç da getirmez. Onun için alenen demektedir. Maksat başkalarına örnek olup göstermektir ve onlar da görür sadakanın var olduğuna inanır, o da

vermeye alışır. Fakat en hayırlısı gizli gizli verilen sadakadır. Allah'la kul arasında bir vasıtadır. Allah'a ulaşır, Allah bilir kimse bilmez. Verilen sadaka içten gelmeli, kimseye bir şey söylememeli, aklına bir şey gelmemeli.

Ali İmran Suresi, 15. ayet:

Habibim de ki: Bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Nefislerini o imrenilen süslerden koruyanlar için Allah katında altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacak cennetler tertemiz eşler, Allah'ın rızası vardır.

Burada bize emir olunan nefislerimizin ıslahıdır. Eğer nefislerimizi ıslah etmezsek, zinadan küfürden, koğdan, gıybetten, kul hakkından vazgeçmezsek ne yapılan ibadetin ne de verilen sadakanın bir hayrını görürüz.

Ayet 16:

Onlar takva sahipleri, ilahi Rabbimiz bizi bağışla, biz iman ettik derler. Cehennem ateşinden korkarlar.

Ayet 17:

Onlar sabredenler, Allah yolunda mallarını harcayanlar, insanlar takva sahibi olmak yani ibadet eden olmalı. Allah'tan mağfiret dilemeli ki sabretmeli, selamete ermeli. Kötülüğe iyilikle karşılık vermeli. Onunla Hakk'a ulaşmalı, Hak menziline ermeli.

Nisa Suresi, 36. ayet:

Allah'a ibadet edin. Hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya, öksüzlere, yoksula, yetime, yakın komşuya, ırak komşuya ellerinizi uzatın. Elinizin altında olan köle ve cariyelere iyilik edin. Allah kibri, övüneni sevmez.

Burada ibadetin yalnız Allah'a olduğunu, anaya babaya saygı ve hürmet ve sadakanın daha yakın kimselere verilmesini emir buyuruyor. Ondan sonra uzakta olana da sada-

ka verin buyruluyor. Kuran'da mallarını harcayanlar demekteki gaye sadakadır. Yani elinizin altında bilip tanıdığınız yoksullara sadaka verin. Bazıları vardır dilenciliğe alışıp adet edinmiş ise onlara verilen sadaka kabul olmaz, hayra da geçmez.

Bakara Suresi, 270. ayet:

Sadaka için ne harcarsanız, adak olarak ne adarsanız Allah bilir.

271. ayet:

Sadakayı gizli verin. Sağ elin verdiğini sol el duymasın. Yani gönlüne şunu verdim diye benlik gelmesin.

Maide Suresi, 14. ayet:

Gizli konuşanların çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka, hayır işi yapmayı, insanların arasını bulmayı emreden müstesna Allah'ın rızasını kazanmak için her kim bunları yaparsa muhakkak ki ona büyük mükâfat vardır.

Bu ayette gizli gizli konuşup koğ gıybet yapan, fesat çıkaran insanların arasını açanlar kastediliyor. Elbette ki böyle konuşanların sözünde hayır olmaz. Ama hayır için insanların aralarını düzeltmek için konuşan bir kimse mükâfat alır. Arabuluculuk en güzel iştir.

Maide Suresi, 37. ayet:

Hiçbir kimseyi öldürmemiş, yeryüzünde fesat çıkarmamış bir kimseyi öldürür ise, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Eğer o kimseyi yaşatırsa bütün insanları yaşatmış gibi olur.

Buradaki buyruk şu ki; yani hiçbir insanı incitmemiş, kötülük yapmamış insanlara yararlı sözlerle insanları doğruluğa çağıran, kötülüğü emretmeyen bir âlim arifin sözünden çıkma. Onun nefesini öldürme. Çünkü o seni iyiye çağırır. Seni kötülükten alı koyar. Eğer o kimseyi yaşatırsan bü-

tün insanları yaşatırsın. Çünkü o durdukça insanları kötülükten alı koyar. İnsanlar emrini tutarsa tüm insanlar yaşamış olur.

Büyük sözü dinlemek ruha gıdadır, ömrü uzatır, selamet bulur. Ruh gıda olmazsa ölür, yok sayılır.

ON İKİ İMAMLAR KİMLERDİR

On İki İmamlar, Muhammed-Ali neslinden, Ali ile Fatma evlatlarından olan nesillerdir. Bunlar; ilim irfan, tasavvuf ilmine vakıf olan kimselerdir. Bunlara İmamlık verilmiştir. Rivayet, bir gün Vala isminde bir kadın Resulullah'a gelerek sormuş: Ya Resulullah, senden sonra kime hak diyelim, kime varalım?

Resulullah: Ya Vala Hatun! Eline bir taş alır, bir dua eder, taş yumuşar; o taşa mührünü basar. Benden sonra kim ki bu makama gelir bu taşı mum gibi yapıp, mührünü vururs a, ona hak deyin.

Bu taşa Peygamberden sonra Hz. Ali ve nesli On İki İmamlar mührünü basmışlardır. İmamet makamı onlarındır.

Sırasıyla On İki İmamlar şunlardır:

İsimleri	*Baba İsimleri*
1. Hz. Ali Keremallahu Veche	Ebu Talip
2. İmam Hasan	Hz. Ali
3. İmam Hüseyin	Hz. Ali
4. İmam Zeynel	Hz. Hüseyin
5. Muhammed Bakır	İmam Zeynel
6. Cafer-i Sadık	Muhammed Bakır
7. Musa-yı Kazım	Cafer-i Sadık
8. İmam Rıza	Musa-yı Kazım
9. Muhammed Taki	İmam Rıza
10. Aliyyül Naki	Muhammed Taki
11. Hasan-ül Askeri	Aliyyül Naki
12. Mehdi-yi Sahibi Liva	Hasan-ül Askeri

Muhammed Mehdi küçük yaşta kaybolmuştur.

Ahir vakitte geleceği bildirilmektedir.

On İki İmamlar, Alevilerce bilinip tanınması gereken önder ve üstün niteliğe sahip, yol göstericilerdir. İnsanları hak dinine sevk eden büyük fazilete sahip kimselerdir. Hak ile Hak olmuş, Hakk'a yakın olmuş, hak ile batılı seçen ulu kimselerdir. Evliya, enbiya, pir, rehber, mürşit hep On İki İmamların neslinden gelmedir. Onun için belirli kimseler olarak bilinirler.

14 MASUM-U PAKLAR

On Dört Masum-u Paklar, On İki İmam'ların küçük yaşta şehit olan çocuklarıdır. O zaman Araplarda acıma duygusu olmadığı ve Peygamber nesline yapılan zulüm gösteriyor ki, masum çocukları bile şehit etmişler. İnsanlık dışı bir hareket olan bu zulüm İslâm'da olamaz!

Hz. Ali'nin oğlu Muhammed Ekber: Lakabı Tahir. Kırk günlük iken şehit edildi. Kabri Bağdat'ta.

İmam Hasan'ın oğlu Abdullah. İki yaşında. Abdi Erzak tarafından şehit edildi. Kabri Kerbela'da.

Hz. Hüseyin'in oğlu Abdullah. Yedi yaşında şehit edildi.

Hz. Hüseyin'in oğlu Ali Asgar. Kerbela'da şehit edildi.

Zeynel Abidin'in oğlu Hasan. Altı yaşında şehit edildi.

Muhammed Bakır'ın oğlu Ali Eftar Abdullah.

Cafer-i Sadık'ın oğlu Yahya El Hadi Salih Tayip Cafer.

Muhammed Bakır'ın oğlu Cafer.

Hasan-ül Askeri'nin oğlu Kasım Muhammed Taki.

Allah kendilerine rahmet eylesin. Bizleri de Ehl-i Beyt sevgisinden ayırmasın. Sıralama kaynaklarda değişik oluyor. İnanıp, iman getirmek gerek.

ON YEDİ KEMERBESTLER

1. Selman-ı Farisi
2. Cafer Tayyar
3. Kanber
4. Ammar bin Yaser
5. Malik-i Eşter
6. Veysel karanı
7. Abuzer Gaffari
8. Hüzeyme bin Haris
9. Abdullah bin Bedai Hazai
10. Abdullah bin Adil Haris
11. Ebül Haysem Ettihani
12. Hüzeyme bin Haris
13. Haşim bin Utbe Ebi Vakkas
14. Muhammed bin Ebu Hüzeyre
15. Mürtefi bin Vezza
16. Sait bin Kays El Hamadani
17. Abdullah bin Abbas

Bunlar Peygamber ve Ali'ye canı gönülden iman edip, ikrar vermiş kişilerdir.

ALEVİLERDE İBADET

Alevilerde bilindiği gibi beş vakit namaz kılmazlar. Fakat ibadetlerini noksansız yaparlar. Allah'ı bir, Peygamberi Hak Resulü ve Ali Keremullah'ı onun veli ve vasisi ve Ehl-i Beyt'i hak tanır, onlara saygı ve sevgilerini ziyade ederler.

İmam Cafer-i Sadık'tan rivayet edilir ki: Hak-teâlâ Hazretleri Muhammed Mustafa'yı ve Aliyyel Mürteza'yı bir gevherden arşın altında onun ziyasından ve onun Ehl-i Beyt'ini, muhiplerini halk eyledi. Ol cihettendir ki, onların gönülleri bize meyillidir ve bizim muhabbetimiz onların

kalbinde yer almıştır. Bizim muhabbetimize muhip canlara kendi analarından ve babalarından ziyadedir. Onlar bizi analarından atalarından ziyade severler. Bizim dostlarımıza dost, düşmanlarımıza düşman olalar. Birbirlerini incitmeyeler, birbirilerine kötülük yapmayalar. Ta ki kıyamete kadar onlara şefaat ederiz. Allah şefaatinden ayırmasın. Önemli olan odur ki kimseyi incitmeyeler. Her yaratılan insanı Hak bilirler Yaradan'dan ötürü.

Tabii ki ibadetin şekli yoktur. İster Allah deyin, ister Rahman deyin. En güzel isimler O'nundur.

Yöresel farklılıklar olsa dahi tüm Alevilerde 12 Hizmet, yol, erkân aynen birbirini takip eder. Hizmetlerin bazısı evvel, bazısı sonra yapılır. Ama o da hiçbir şey değiş-tirmez. Yeter ki özünü Hakk'a teslim edip canla zikir ve ibadet yapmak lazım. Böylece eksiği tamamdan sayan, kabul eden Hak'tır. Allah kabul eylesin.

Cem olacağı zaman, halka durulur. Yani peyikçi haber verir. Peyikçilik Cebrail'den kalmadır. Bütün peygamberlere haber getirmiştir.

Akşam olunca Cem olacak yere bütün cemaat toplanır. Pir, mürşit ve dede gelir. Ceme gelen canlar lokma ile gelir. Lokmalara dua verir. Dar duası verir. Cemaat toplanınca gözcü duasını alır.

Gözcü, İsrafil Aleyhisselam'dan kalmadır. Gözcü Karaca Ahmet'e verilmiştir. Gözcü Cemin düzenini, sükûnetini sağlayan hizmetlerin akışını yapar. Dedeyle diyalog kurar. Duaya durur, şunu okur: Yolumuz Kırklar yoludur. Süreriz cet be cet Kırklar Meydanı'nda, üstadımız Karaca Ahmet der.

Dede duasını verir. Hayır hizmetin kabul ola, istediğin, dilediğin muradın hâsıl ola, On İki İmam yardımcın ola, gözcü Karaca Ahmet'in hayır ve himmeti üzerine hâsıl ola. Gerçeğe Hu.

Her hizmetçi salâvat getirir. Ondan sonra hizmetler sırayla başlar.

Kapıcı duasını alır. Kapıcıya bekçi de denir. Cemin dış

emniyetini sağlayandır. Birden fazla olur. Kapıcı İmam Hasan'dan kalmadır.

Şunu okuyabilir: Asamı aldım elime, destimi sundum belime, hizmetimiz olsun tama, pirimiz üstadımız İmam Hasan. Dede duasını verir.

Bundan sonra el suyu, yani marifet suyudur ki ele dökerler, yüze sürerler. Utanacak suçla ceme girmeyin ve utanç verici suçtan kaçının. Yüzde Hak vardır, utanacak nesneyi kabul etmez. Selman-i Pak'tan kalmıştır. İbrikçi veya tezekkar denir. İbrik elinde bunu okur. Ben gülamı hayderiyem, etmezem adüden hakkı çok, çünkü Kırklar Meydanı'nda pirim üstadım Selman-i Pak. Dede duasını verir.

Allah Allah, Hüda hakkı kabul et hizmetin ey Şah. Bi hakkı Mustafa Mürteza Ali dergâh, Hüseyni Kerbela hakkı için bu dergâhtan ayırma. Ey gani şah şefaatçin olsun Selman-i Pak.

Bundan sonra carı, yani süpürge meydana çalınır. Süpürge çalmak Sema isimli melekten kalmıştır. Seyyid Farraş'a verilmiştir. Bunun esas nedeni orada bulunan kötülüğü, pisliği süpürüp yok etmektir. Yoksa meydan temizdir. Şu duayı okur. Hüseyin'in ferağından gözlerim kan yaştır. Lanet olsun Yezit'e bağrı kara taştır. Kırklar Meydanı'nda pirim üstadım Seyidi Farraş'tır. Ber cemali pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Bazen de üç bacı çıkar. Üç bacı idik Kırklar Meydanı'nda. Süpürgeci idik. Süpürgeyi çaldı Selman, kör olsun Mervan. Allah eyvallah, nefes pirdedir. Dede dua verir.

Seyyidi Selman, mülkü Süleyman, cennette Rıdvan, kör olsun Mervan, carımıza yetişsin On İki İmam, hizmetiniz oldu tamam. Hizmetinizden hayır hasenat göresiniz.

Seyyidi Faraş şefaatçiniz ola. Gerçeğe Hu...

Ondan sonra Dede cem halkına bir rızalık sorar. Eskiden içeride bulunana mümin Müslim, bacı kardeş, bura Hak rıza yeri şirk ile ibadet kabul olmaz. İçiniz size Hak ile cemal cemalesiniz. Dışınız bize birbirinizle rıza mısınız der. Cemaat eğer dargın kırgın yoksa razıyız der. Dede üç sefer teklifte bulunur, razıyız derler. Razı olduğunuza dair edep erkân, mümine nişan der. Birbirleriyle görüşürler.

Akşam duası ve estağfurullah duası gülbankı verir.

Tahrim Suresi, 8. ayet:

Bismillahirrahmanirrahim. Ya Eyyühe'l-lezine âmenû tûbû ile'l-lahi tevbeten Nesuha.

Ey iman edenler, etkili bir öğütle Allah'a yönelin. Tövbe, rücu edin. Umulur ki Allahü-teâlâ günahlarınızı, hatalarınızı bağışlar. Sizi altından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir.

O gün ki Allah ve Resulü ile birlikte iman edenleri utandırmayacaktır.

Onların nurları sağlarında ve önlerinde koşup gelir ve şöyle derler: Ey Rabbimiz, ışığımızı tamamla, bizi bağışla. Sen her şeye kadirsin, her şeye gücün yeter. Eksiklerimize, noksanlarımıza, hatalarımıza tövbe ettik, pişman olduk. Tövbe ey ya Rabbi, estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah.

Eğer bizim elimizle, dilimizle, gözümüzle ve sair azalarımızla yapmış olduğumuz hatalarımıza bir daha işlememeye azameti vücudumuza kast ettik. Tövbe ey ya Rabbi, estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah.

Estağfurullah, estağfurullah el azim el kerim ellezi le ilahe illa hüvel hayyul gayyum ve ne tubi ileyke tövbeten abdan zalimin ilahi ya rabbi. Bizi zalimlerden eyleme li nef-

sihi mevtan vala nuşura.

La fetta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar. Her gaza gamdan gelir. Tarumar edersin ya perverdigar. Yezit'in boynundan gitmesin tığ ile teber. La fetta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Düvaz:

Gece gündüz hata etmektir işim
Tövbe günahımıza estağfurullah
Muhammed Ali'ye bağlıdır başım
Tövbe günahımıza estağfurullah

İmam Hasan Hüseyin balkır nur ise
İmam Zeynel sır içinde sır ise
Eğer özümüzde benlik var ise
Tövbe günahımıza estağfurullah

Muhammed Bakır'ın izinden çıkmak
Yükünü Cafer'den tutuver ahmak
Sanma ki kar değil hatırlar yıkmak
Tövbe günahımıza estağfurullah

Benim sevdiğim Musa-yı Kazım
İmam Rıza'ya bağlıdır özüm
Sen kerem kanisin kusur hep bizim
Tövbe günahımıza estağfurullah

Muhammed Taki'ye varınca
Aliyül Naki emeklerimizi sen verme zaya
Bizde olan bet amel kem huya
Tövbe günahımıza estağfurullah

Hasan-ül Askeri'nin gülleri bite
Mehdi gönlümüzün gamını ata
Şimdiye kadar ettiğimiz koğ gıybete
Tövbe günahımıza estağfurullah

Derviş Süleyman'ın Bağdat Basra
Bak şu zamana bak şu asıra
Sen kerem kanisin kalma kusura
Tövbe günahımıza estağfurullah

La fetta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar. Her gaza gamdan gelir, tarumar edersin ya perverdigar.

Bism-i Şah, Allah Alalah...

Nağdaliyel mesarıl acayip tecvidi ağnenneke fünna vayıp illallah ili külli hamım ve gamım sevenceli bi azametike ya Allah ya Allah ya Allah.

Ve bi nuru bi nübüvetike ya Muhammed ya Muhammed ya Muhammed

Ve bi sırrı bi velayatike ya Ali ya Ali ya Ali

Ve aleyha muhavveli ya Hatice-tül Kübra Fatıma-tüz Zehra, ya Ebül Hasan, ya Ebül Hüseyin edirikni edirikni

Ağısnı ağısnı ağısnı ya gıyasel müsdakimsin, hürmetin için seyidim sadatına La fetta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Beşiri müminine ya Allah ya Muhammed ya Ali, medet senden bu fakir kullarına. Sana emanet bin bir isminden medet ya ilahi. Hazırsın nazırsın, gelmiş gelecek kazayı belayı afeti tufanı, gamı ağrıyı, acıyı af etmeye def etmeye kadirsin. Ey kadir Allah dualarımızın kabullüğüne ihtiyaçlarımızın bütünlüğüne imanımızın varlığına aliyyül Veliyullah veliyyün Aliyullah mürşidi kemilullah kâmili mürşit kubbeyi

devran kör olsun Mervan, yetiş ya On İki İmam. On İki İmam kuvvetine, öz birliğine vahdi niyetine diyelim bir Allah.

Akşamlar hayır ola, feth ola. Şerler def ola. On İki İmam, Ehl-i Beyt şefaatçimiz ola. Allah kulluğundan, Peygamber ümmetliğinden, Ali talipliğinden dur eylemeye. Görülür görünmez kazalardan, belalardan saklaya bekleye, dertlerimize derman, gönüllerimize iman, hastalarımıza şifa ihsan eyleye. Yerden bereketimizi, gökten rahmetimizi kesmeye. Duası bizden, kabulü Allah'tan ola, gerçeğe hu...

Âşık, yani zakir bir düvaz söyler. Cemaate dar duası verilir. Rahat oturulur.

Zakir deyiş söyler. Deyiş bittikten sonra Dede sohbet yapar. Kısa bir sohbetten sonra yine âşık deyiş söyler. Böylece üç deste bağlanır. Ondan sonra bir mola verilir. Yani eşik yoklayana, diz rahatlatana destur denir. On dakika kadar mola verilir. Yeniden cem başlar. El suyu dökülür, carı çalınır. Post serilir, yani seccade serilir. Çerağ uyanır. Çerağda okunacak ayet şudur:

Nur Suresi, 35. ayet:

Tanrı göklerin, yerin ışık verenidir. Bu nur içi çıralı kandil nuru gibidir. Bu çıra bir billurun içindedir. Bu billur parıldayan bir yıldız gibi balkıyıp durur, yakılır. Doğulu olmayan da Batılı olmayan da mübarek kutsallaşmış zeytin ağacından onun yağı bir ateş ona değmese de pek ona dokunmasa da sanki ışık verecek nur üstüne nurdur. Tanrım pek iyi bilir kimi dilerse onu bu nuruna iletir. Hak cenap insanlara böyle misal getirip durur. Her şeyi bilen odur.

36. ayet:

Bu ışık Allah'ın yüksek tutulmasına ve içlerinde adının anılmasına izin verildiği evlerde yakılır. Onlar buralarda sa-

bah akşam onu teşbih ederler. Meydanda olan bazen üç bazen tek mum olur.

Çırayı yakar. Şunu okur bacılar dara kalkar.

Selamullah ala nuru Muhammed Mustafa

Selamullah ala nuru Aliyyel Mürteza

Selamullah ala nuru Hatice-tül Kübra, Fatima-tüz Zehra

Selamullah ala nuru Hasan Hulki Rıza Şah Hüseyni Kerbela

Selamullah ala nuru Ahmedi Cemalettin Veliyettin hürremi Şahı Evliya bin Feyzullah ber cemali pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Bütün cemaat salâvat getirir.

Ayağa kalkar düvaz söyler.

Allah Allah... Çün çırağın uyandırdık ol Huda'nın aşkına

Seyyidi kevneyin Muhammed Mustafa'nın aşkına

Sakıyı Kevser Aliyel Mürteza'nın aşkına

Hem Hatice'yi Fatıma Hayrü Nisa'nın aşkına

İmam Hasan Hulki Rıza Şah Hüseyni Kerbela ol İmam-ı etkiya Zeynel Aba'nın aşkına

Muhammed Bakır ol kim nesli pak-ı Mürteza Cafer-i Sadık İmam-ı rahnümanın aşkına

Musa-yı Kazım serfirazı ehli hak hem Ali Musa Rıza esfiyanın aşkına

Şah Taki'yi be Naki hem Hasan-ül Askeri ol Muhammed Mehdi'yi sahip livanın aşkına

Sırrı natkı Mustafa ve Mürteza çerağının çar daimi masum-u pak Ali aba'nın aşkına

Pirimiz üstadımız Pir Hacı Bektaş Bektaş-ı Veli kutbi alem hatbi evliya piri piranın aşkına

Ber cemali pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Çerağ bir nur ışıktır. Işık olmazsa hiçbir şey olmaz. Güneş doğmazsa ziya nurunu salmazsa nebat dahi bitmez. Çerağı ışık Allah'ın nurudur.

Hizmetçi oturur. Âşık düvaz söyler. Düvazları herhangi bir düvaz olsa da olur. Çünkü düvazlarda On İki İmam'ın isimleri vardır.

Örnek olarak şu düvazı aldım:

Hata ettim Huda yaktı delili
Muhammed Mustafa yaktı delili

Ol Ali Aba'dan Haydar-ı Kerrar
Aliyel Mürteza yaktı delili

Hatice-tül Kübra Fatıma Zehra
Ol Hayrü Nisa yaktı delili

İmam-ı Hasan'ın aşkına girdim meydana
Hüseyni Kerbela yaktı delili

İmam Zeynel İmam Bakır-ı Cafer
Musa Kazım Rıza yaktı delili

Muhammed Taki'den hem Ali Naki
Hasan-ül Askeri yaktı delili

Muhammed Mehdi ol sahip zaman
Eşiğinde ayet yaktı delili

Bilirim günahım hattan aşıptur
Hünkâr-ı Evliya yaktı delili

On İki İmam'dır bu nur ***Hatayi***
Şir-i Yezdan Ali yaktı delili

Dede dua verir. Çerağcı rüşan oldu. Kanuni evliya ehli fark oldu. Delili rehnüma verelim candan salâvat. Enderunu Ahmedi Muhammed Mustafa pirimiz üstadımız Pir Hacı Bektaş-ı Veli, kutbül evliya. Ber cemali Muhammed pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Bunu söylerken ayağa kalkar.

Seyyidim sadat, muhibbim sadat hülasayı mevcudat, alemi sırrı vel hafiyet. Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Cemaat salâvat verir.

Allahümme salli ala seyyidine Muhammed ve ala Ali Muhammed ya Ehl-i Beyt.

Dede dua verir.

Bism-i Şah... Allah Allah...

Allah'tan bize ulaşan çerağımız sonsuza dek kılavuzumuz olsun.

Çerağımız yansın, yakılsın Allah'ın nuru aşkına

Çerağımız yansın yakılsın Peygamberliğin nuru aşkına

Çerağımız yansın yakılsın Velayetin nuru aşkına

Çerağımız yansın yakılsın Ehl-i Beyt'in nuru aşkına

Çerağımız yansın yakılsın Pir Hünkâr Veli aşkına

Çerağımız yansın yakılsın yolumuz, birliğimiz, dirliğimiz ve ülkemizin aydınlığı aşkına.

Ya Rabbi bizleri ilahi nurundan feyz alan kullarından eyle. Peygamberlerin, Ehl-i Beyt'in, velilerin, nebilerin ilmini yol göstericimiz eyle.

Çerağ gibi ışık vermemizi, nurundan nasiplenmemizi mazhar eyle. Mum gibi Hak yoluna eriyip insanlığa ışık saçanlardan eyle. Hizmet sahibinin hizmetini kabul eyle. Sonsuza dek bu çerağ ülkemizin, yolumuzun aydınlığı ışığı ola.

Çerağı ruşan, münkir münafık perişan ola. Gerçeğe hu...

Ondan sonra saka suyu gelir. Sakacı suyu dedeye dua ettirir. Meydana geçer. Su tası elinde bunu okur.

Enbiya Suresi, 30. ayet:

Bismillahirrahmanirrahim. Ve caelna mine'l-mai kulle şeyin hayy efela yüminün.

Türkçesi: Her şeyi su ile canlı kıldık, yine de inanmazlar mı?

Selamullah ala nuri İmam Hüseyin ve evladı Ali İmam Hüseyin.

Lütfüne muhtacız eyle derman ya Hüseyin
Derdimiz dermanı senden, sen eyle derman ya Hüseyin
Set hezaren lanet olsun ol güruhu zelnekin
Sen Şah'ı şehit ettiler onlar at kavim ya Hüseyin
İsmi pakınla aşk ile zikredeni kıl Kâbe yap
Ver murat isteyenleri giryan nalen ya Hüseyin
Aşkın için vermeye bir Kevser su aldım ele
Aşkın için içenlere kıl abu hayat ya Hüseyin

Rahmetullahı ve hidayetullahı İmam Hasan Şah Hüseyin. Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Tüm cemaat salâvat getirir.

Sakacılık su dağıtmak, Mikail Aleyhisselam'dan kalmıştır. Hz. Hüseyin'e verilmiştir.

Dede dua okur.

Bism-i Şah... Allah Allah...

Hizmetiniz kabul ola. Hak Muhammed Ali istediğinizi, muradınızı, dilediğinizi vere. Nur ola. Allah sır ola Allah. İçenler şifa bula Allah. Hz. Hüseyin'den gelen engür ola. Cümlemizi Hak şefaatine nail eyleye. Gerçeğe hu...

Sakacılar suyu dağıtır. Ondan sonra zakir mersiye söyler. Mersiyeleri uzun olduğu için almadım. Mersiyelerden sonra, sakacı su tası elinde bunu okur:

La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Gerçeğe hu Erenler. Nerdeyiz? Gönüllerde diye cemaat cevap verir. Gönüle giren, gözden çıkmaz. Ne âşık doyar, ne Kevser tükenir. Ne buna doymak olur, ne bunu elden koymak olur. Burada bir olan, yarın cennet-i ala'da böylece oymak olur.

Ver muradımızı ilahi Mustafa'nın aşkına
Saki-yi Kevser Aliyel Mürteza'nın aşkına
Geç hatamızdan medet af et kusuru cürmümüz
Hem Hatice'yi Fatma Hayrü Nisa'nın aşkına
Defteri isyanımız yırt desti affın ile el aman
İmam Hasan Şah Hüseyni Kerbela'nın aşkına
Bizlere gösterme azabın tuzağın el aman
Ol İmam-ı Abidin Bakır bekanın aşkına
Haşra kıl mahşerde Ali ahmediyle bizleri
Cafer-i Kazım Ali Musa Rıza'nın aşkına
Çaresiz koyma darından lütfüne mazhar et
Şah Taki'yi be Naki hem pür sefanın aşkına
Nefsimizi malum kıl Zümre-yi Naci'den et
Askeri hem Mehdi'yi sahip livanın aşkına
Ya ilahi ya ilahi kılma mahrum eyle şad
Gönlünü bir eyleyen Ali Aba'nın aşkına
Pirimiz üstadımız Pir Hacı Bektaş-ı Veli
Kutbi alem hatmi evliya piri piranın aşkına
Virani'yem Ali senden umudum
Son deminde evliyalar aşkına

Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat der. Salâvat getirilir, peşinden İsra Suresi, 111. ayet okunur:

Şöyle de: Evlat edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, aciz olmayıp yardımcıya da ihtiyaç göstermeyen Allah'a hamdolsun. Onu büyük bil yücelt.

Sakacı su tası elinde ayakta bunu söyler:

Hü dedük içenlere rahmet olsun gerçeklere, rahmet mümine lanet Yezit'e. Sakıyi sak Selman-i Pak, Ahmedi Muhtar, Haydarı Kerrar. Susuzluktan ser verenler aşkına, gözüm yaşın sebil ettim derim saka İmam Hasan Şah Hüseyin rahmetullahı ve hidayetullahı İmam Hasan Şah Hüseyin On İki İmam kuvvetine, akşamın niyetine öz birliğiyle diyelim Allah Allah...

Dede dua verir. Su sel sebil olarak serpilir.

Bism-i Şah... Allah Allah...

İahi ya Rabbi, Senin varlığın, birliğin, inamın, ihsanın, faziletin yüzü suyu hürmetine dualarımızı, zikirlerimizi, ibadetlerimizi sen dergâhı izzetinde kabul eyle. Günahlarımız af, hatalarımızı bağış eyle. Muhammed Mustafa'nın ve Aliyyel Mürteza'nın onun ehline taraf eyle. Hatice-tül Kübra, Fatıma-tüz Zehra yüzü suyu hürmetine bizleri İmam Hasan Şah Hüseyin sevgisi ile gönüllerimizi nurlandır ya Rabbi. Eksiklerimizi, noksanlarımızı tamam kayıt eyle. Kerbela Şahı Hüseyin için dualarımızı kabul eyle. Dünyada Ehl-i Beyt, On İki İmam'ların ismini zikretmekten kesme ya Rabbi. Allah Allah diyen dilleri şad ve Hürrem eyle, zalimin zulmünden, fasıkın fıskından, şeytanın şerrinden sen halas eyle. Duası bizden, kabulü Allah'tan ola. Gerçeğe hu...

Ondan sonra zakir bir düvaz söyler. Dede dua eder.

Kırklar Semahı başlar. Kırklar Semahı'na herkes giremez. Çünkü Hz. Resul dahi vahiy geldikten sonra, kırk yaşında vakıf oldu. Dolayısıyla musahip kavline girmeyen, kurbanını kesmeyen Kırklar Semahı'na giremez.

Zakir Miraçlama okur.

Kün dedi karar eyledi
Yeri göğü arşullahi.
Çar anasırdan yarattı
Âdem safiyullahi.

Ve-lekad keremna dedi
Melekler secdeye indi
İblis lain etmem dedi
Taktı tok lanetullahi.

Bir katre nutfeden oldu
Âdem'den nur Şit'e indi
Ehl-i haller tahkik kıldı
Hemi Şit Nebiyullahi.

Halil'in evladı gelip
Abdul Muttalip Ebu Talip
Ol an nuru iki bölüp
Bilenler bildi billahi.

Dü cihan Güneşi Ahmed
Vahiy geldi oldu irşad
Münkirler ne bilsin ahed
O bir nuri nurullahi.

Dostunun selamın aldı
Gönülleri sevinç kaldı
Cebraili rehber bildi
Arzu ettiler Allah'ı

Adem ol Haliki gördü
Başına çok haller geldi
Cemalıne bir nur indi
Âdem bildi nurullahi.

Âdemden zürriyet geldi
Hakk emri dört güruh oldu
Dördüne dört taat verdi
Ol fikiri zikrullahi.

Açıldı Haşimi necli
Mustafa Mürteza nesli
Yüz yiğirmidörtbin Nebi
İbrahim Halilullahi.

Abdullahdan Nebi zuhur
İki cihan oldu fahir
Ebu Talip'den geldi nur
Aliyy'ün Veliyullahi.

Hak emretti Cebreil
Habibim Mirac'a gele
Önünce delili bile
Cebrail eminullahi.

Sıtret-ül müntahaya vardı
Orada Cebrail durdu
Bundan öte sana dedi
Sen görürsün ol Allahi.

Nalinin çıkarmak ister
Hafiften nıdayla dost der
Arş-ı azimini göster
Nalini Habibullahi

Yetmiş iki perde seçti
Hakk'ın emri ile açtı
İlk perdeyecek erişti
Görmüştü hikmetullahi.

Azizullah el uzattı
Nur-u âlemi bezetti
Alem bu anı gözetti
Verdi Hâtem Nebiyullahi.

Aşık Maşukunu gördü
Habip maksuduna erdi
Doksan bin kelamı sordu
Danıştı kelimullah'i.

Bilenler bilir bileni
Gerçeğe aşık olanı
Gördü bir mahbub civanı
Habib bildi sırrullahi.

Gelmek için destur aldı
Cihan-ı güşen şaz kıldı
Mümine tevhidi verdi
Tutmak için illallahi.

Arş-ı muazzama vardı
Anda çok hikmetler gördü
Rahda da bir nişan verdi
Hatem-i Nebiyullahi.

Uçmak'ın babına vardı
Destur ya Rabbim'sin dedi
Gel dedi Rab virdeyledi
Uzattı dest-i sırrullahi.

Sütle elma baldan aldı
Kuduret lokması geldi
İkisi de bile tattı
Yediler nimetullahi.

Otuz bini Şeriatta
Otuz bini Tarikatta
Otuz bini Hakikatta
Bilenler bildi billahi.

Kudret hazinesin buldu
Özünü ikiye böldü
Engür-ü belgüzar aldı
Secde'ttiler Beytullahi.

Kırklar yolunu gözetti
Vardı Kırklar'ı bezm etti
Oturuban niyaz etti
Selman uzattı keşküllahi.

Selmana bir üzüm verdi
Yâr yâri o demde gördü
Hepsi pervaneye girdi
Tutundular arşullahi.

Ali orda tevaf etti
Doksanbin kelam vasfetti
Hâtemi numayan etti
Verdi ol Şah emrullahi.

Şah Hasan Hüseyin geldi
İmam Zeynel yara aldı
İmam Bakır şehid oldu
Riza'yi vahidullahi.

İmam Cafer din rehbari
Musa Kâzım din servsri
Olam Riza'nın çakeri
Verririm canı billahi.

Taki, Naki Şah Askeri
Onlar birbirini yari
Mehdi mümin intizari
Tez gelsin Zamanullahi.

Esrarı Hakk gelip oldu
Kırklar muradını aldı
Habibullah anda geldi
Gördü Ali keremullahi.

Car amanet fahri geldi
Muhammed Ali'ye verdi
Ahir sahibi var dedi
Baktaş'dır kaddesallahi.

Kutb-u alem Hünkâr geldi
Amanet sahibin buldu
Bunca erler nasip aldı
Bağladı rızaullahi.

Bendesin almış araya
Varınca baki saraya
Hasiret'i biçareye
Şefaat eder inşallahi.

Semahçılar dara durur. Dede dua eder.

Tekrar pervaz eder. Üç defa pervaz yapar.

Zakir yine düvaz söyler. Üç pervazla dede yine dua verir. Düvaz söylenirken semahçılar darda durur. Düvaz biter, dede dua eder. Ondan sonra hizmet sahipleri duasın alır.

Eğer gönüller semahı yapılırsa tekrar semah başlar. Bunu gençler öğrenmek için yaparlar. Lokmalar dağılır, cem biter. Dede destur duası verir.

ON İKİ HİZMET SAHİPLERİ KİMLERDİR

1. Pir, rehber, mürşit. Muhammed ve Ali'den kalmadır. Satrı seyyidlik Resulullah'tan kaldı.

2. Zakirlik. Cebrail'den, Abdulsemet İmam Cafer.

3. Sakilik. Mikail'den kalma Hz. Hüseyin'e verildi. Kevser suyunun dağıtıcısıdır.

4. Peyik. Cebrail Aleyhisselam bütün peygamberlerin habercisi Allah'la Resul arasında elçi.

5. Gözcü. İsrafil Aleyhisselam'dan gözcü Karaca Ahmet'e verilmiştir.

6. Bekçi veya kapıcı derler. İmam Hasan'dan kalmıştır.

7. İbrikçi. El suyu döker. Selman-ı Pak'tan kalmıştır.

8. Car. Süpürge çalmak. Sema isimli melekten kalmadır. Seyidi Farraş'a verilmiştir.

9. Tezekker. Lokmacı.

10. Kurbancı. İbrahim Halilullah.

11. Çırakçı. Cebil Asal.

12. İznikçi. Cem evini döşeyen Sündüs isimli melek.

Her hizmetin bir görevlisi vardır.

Hazreti Resulullah ikinci Hudeybe biatinde on iki hizmet sahiplerini seçmiştir. Birinci Hudeybe biati, yani Hz. Resul'e ilk önce inanan ve İslâmlığı kabul edenler yedi kişi idiler. Dördü kadın, üçü erkekti. Biati Nisa denildi.

İkinci Hudeybe biati ise, kırk sekiz kişiden oluştu. O zaman Resulullah on iki hizmet sahiplerini seçti ve orada biat edenlere pençe çaldı. Pençe-i Ali Aba oradan kaldı.

Her talibin yılda bir sefer Pençe-i Ali Aba'dan geçmesi gerekir. O meydanda sorulan kıyamette sorulmasa gerektir.

Fetih Suresi, 10. ayet:

Ey Muhammed! Hudeybe'de gerçekten sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmiştir. Allah'ın kuvvet eli onların üstündedir. Kim sözünden dönerse zararı kendi nefsinedir. Kim Allah'a söz verdiği şeyi yerine getirirse ona yakında büyük mükâfat vardır.

Peygamber buyurur: Benim elim, evladımın elidir. Onun için ip kuşaklının sorduğunu, nur kuşaklı sormasa gerektir.

İp kuşaklı dediği, pirler, dedeler, seyitler. Yani bir dede talibi meydan edip, yol ve erkân üzere sorsa, o talip de gizli veya aşikâr hatalarını beyan eylese gereği üzere erkân yürüye, ol talip dünyadan günahsız gide, melekler dahi sormasa gerek. Günahı af olur. Eğer ol pir talibin üç beş kuruşuna aldanıp günahından geçtim derse, yol erkân yapmazsa vay dedenin haline buyrulur.

Üçüncü Akabe biati. Onda ise 1500 kişiden fazla olması dolayısıyla zerdos değneğinin altından geçirmiştir. Bunda Allah'ın hikmeti vardır.

Bu biatlerden anlaşıldığına göre, cem görgü Peygamberden kalmıştır. Hz. Ali Cebrail'in piridir. Cebrail'e pençe çalmıştır. Cemde bacı kardeş birdir. Hep ana bacı kardeştir. Cem evi cennettir, müminleri melektir.

KEÇECİ BABA

Keçeci Baba, Anadolu evliyalarından, Horasan pirlerinden biridir ve Veliyullah'tır. Veli'dir. Büyük mucizeye sahip olduğundan her tarafta adı ve unvanı duyulur. Zamanın doktorudur. Bugün de öyledir. Akıl hastaları, kuduz hastaları onun ocağında iyi olur. Bir Ahi'dir. Ahi baba da denir.

Esas ismi, Şah Mahmut Veli'dir. Lakabı Keçeci'dir. Bu lakapla anılır. Bu da şu vesile ile olmuştur. Horasan'dan Anadolu'ya nişan taşını atıp şu anki bulunduğu Tokat ili Erbaa ilçesine bağlı Keçeci Köyü'nde evini inşa ederken köyden kervancılar geçer. Keçeci Baba kervancıların önüne geçip, bana şeker verir misiniz der. Onlar da ne kadar alacağını sorarlar. Keçeci Baba bir-iki kilo kadar, az bir miktar deyince kervanı durdurmak istememişler; yükümüz şeker değil, şap demişler. Şekerleri şap olmuş.

O zamanın padişahına hali arz etmişler. Filan yerde bir derviş şekerimizi şap etti demişler.

Padişah bunun huzura çağrılmasını emretmiş. Asker yollamış ve askerler Keçeci Baba'ya padişahın emrini iletmişler. Keçeci Baba, bir yemek yiyelim öyle gidelim demiş. Bu arada askerler yemek kabını ufak görüp, bu yemek kime yetecek demişler ve yemek istememişler. Fakat ısrar üzerine yemeye başlamışlar. Karınları doymuş, yemek de artmış. Bunun üzerine yola çıkmışlar. Askerler atlı, Keçeci Baba yaya. Bunlar cefa yapmak amacıyla ayaklarını atlara çiğnetmişler. Durun neden doğru gitmiyorsunuz demiş. Demesiyle birlikte atlar sancılanmış. Askerler dervişe yalvarmış. O da bir dua edip atları iyileştirmiş. Askerlere diyor ki; siz atlı ben yayayım. Beni bana bırakın, ben kısa yollardan gi-

derim. Siz nereye ulaşacaksanız bana orayı söyleyin demiş. Birbirlerinden ayrılmışlar. Onların atla zor yetiştikleri yere geldiklerinde Keçeci Baba'yı orada otururken görmüşler. Sormuşlar: Sen bizden önce nasıl geldin? O da ben kısa yoldan geldim demiş.

Padişahın huzuruna geliyorlar. Padişaha durumu bildiriyorlar. Padişah denemek üzere kapının dışına ekmek ve iç eşiğe Kuran'ı gömdürüyor. Dervişe buyur, saraya diyor. Derviş; padişahım eşikte emanetler var, onları alın da öyle geçelim diyor. Padişah; ne emaneti, bir şey yok diyor. Derviş; müsaade edin de ben alayım diyor. Emanetleri alıp içeri giriyorlar. İkram olarak kahve geliyor. Fakat dervişinkine zehir koyuyorlar. Keçeci Baba içip zehiri parmaktan sızdırıp geri fincana boşaltıyor. Bir dostuna daha lazım olur diyor. Padişah bu kerametleri görüp beraatını yazıyor. Keçeci Baba; padişahım, benim de bir hediyem kalsın diyor. Bir avuç yün getirtip dua ediyor. Saray keçeyle bezeniyor. Sen de ama keçeci imişsin demekle, Keçeci lakabı kalıyor. Bununla bir sanatçı olduğu, halkına sanat, bilim ve çiftçilik öğretiyor; eğitim, saygı ve sevgiyi güveni öğretiyor.

Yine köyden yukarıda bir çeşme çıkartmış, namaz kıldığı taşta ayak izleri vardır. Kara taşı hamur yapıp yoğurmuştur.

Sivaslı Hüseyin Efendi'den aldığım bilgilere göre:

Keçeci Baba, 952 yılında İran'ın Hoy kentinde dünyaya gelmiş. Babası Rahberi Musa, annesi Ümmü Zeynep'tir. Kendi adı ise Hayranı Mahmut'tur.

Keçeci Baba, İran'ın Hoy kentinden Kum kentine geçerek burada Ehl-i Beyt soyundan gelen zatların yatırlarını ziyaret ettikten sonra, Meşhet'ten Horasan'a geçerek 8. İmam

Rıza'nın kabrini ziyaret edip, oradan da Nişabur'a geçer.

Nişabur'dan nişanesini mekânını belirlemek için nişanesini atar. Oradan attığı çelik taşı meydanında dikili. O çelik taş bir yıldız halinde gökyüzünde parıldayıp, kırk iki gün ve gece süzülüp şu anki Keçeci Köyü'ne konmuştur. Keçeci Baba, atmış olduğu nişanının peşine gitmiştir. 1012 yılında Keçeci'ye mekân tuttuğu bildirilmektedir. Sivaslı Hüseyin Efendi, elinde dedesinden kalma bir kitapta böyle yazıldığını söyledi. Bize okudu. Bu zatın Tokat'ın Erbaa-Keçeci Köyü'ndeki zat olduğunu bildirdi.

Soy şeceresinin beyan eyledi. 7. İmam İmam Musa'yı Kazım'ın evlatlarından Rahberi Musa'nın oğludur. Annesi Ümmü Zeynep'tir. Kendi ismi Hayranı Mahmut'tur. Hanımı ise Huma Hatun'dur. Evlatları şunlardır:

1. Nişabur'da kalan Bakı Baba
2. Keçeci'de yatan Ali Haydar.
3. Keçeci'de yatan Altın Bıyık
4. Keçeci'de yatan Ali Altın Bıyık
5. Afyon'da yatan Aziz Baba
6. Amasya'nın Taşova ilçesinin Zuday Köyü'nde yatan seyit Mehmet.

Afyon-Sandıklı'da yatan Aziz Baba'nın bulunduğu yerdeki kuyusunun suyu gelen ziyaretçilere şifa vermektedir.

Seyit Mehmet'in bir oğlunun Amasya-Suluova'da yatmakta olduğunu ve Gani Baba isimli olduğunu bildirdi.

İmam Ali'nin hanımı Şehriban, Keçeci'de yatmaktadır.

Ali Haydar'ın evlatları: Zeynep, Gülsüm, Medet ve Mürvet Keçeci'de yatmaktadır.

Ali Haydar'ın bir oğlu Seyit Süleyman, yani Aziz Baba Turhal'ın Karkın Köyü'nde yatmaktadır.

Bu bilgileri Sivaslı Hüseyin Dede'den aldım.

Dedem köyden kalma yazı var dedi. Doğrusu Allah'tan kesin tarihler tam belli değil. Fakat verilen bilgiler, eski büyüklerimizin sözlerini tutuyor. Biz bir inanca bağlıyız. Keçeci Baba'nın göstermiş olduğu mucizeler belli. Kuduz, delilik gibi ve bütün hastaların şifasını verir. Ziyaretçisi eksik olmaz. Ulu bir zattır. Dört veliyullahtan biridir. Bizim ona olan inancımız sonsuzdur. Çünkü ziyarete gelip iyi olan hastaları görüyoruz. Onların gerçek bir er oldukları belli.

Kuran-ı Kerim Sebe Suresi, 23. ayet:

Allah katında kendisine izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda vermez.

Allahü-teâlâ onlara izin vermiş, onların şefaati tüm insanlara geçerlidir. Allah cümlemizi şefaatinden ayırmasın.

Nisa Suresi, 58. ayet:

Muhakkak ki Allah emanetleri ehline vermenizi, insanlar hakkında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder.

İşte bu ayetten anlaşıldığı gibi, Keçeci Baba, insanlara adaletle hükmetmiş, insanların arasını düzeltmiş, hoşgörüyü sağlamış, barışı huzuru, insanca yaşam düzenini öğretmiş, kendini de halkına benimsetmiş, halk onu sevmiş ve saymıştır.

Nisa Suresi, 59. ayet:

Üstünlükleri dolayısıyla Allah onlara itaat edilmesini emretmiştir.

Bundan dolayı Keçeci Baba'ya ve tüm evliyalara ve onların neslinden gelenlere itaat vardır. İtaat edilmesi emredilmiştir.

Keçeci Baba bir ahi dervişi olduğu için Ahi Baba diye

bilinir. Çünkü sevgi ve saygıyı, insanlığı, insan olmayı öğretmiş bir tasavvufçu, ilim mevkine sahip ele, bele, dile sahip ol. Dünya menfaatinden elini çekmiş, nefsini öldürmüş, Hak'la Hak olmuş, ona şefaat etmesini emir etmiştir. Şefaate layık bir kimsedir. Öyle ki kendi özünün turap olması engin gönüllü olduğundan köyde hiç iki katlı bina yoktur. Alçak gönül olmasını buyurmuştur. İnsanın gönlü turap olmalıdır.

Başka bir tarih veya kayda rastlanmamıştır. Bu da bizim dedelerimiz itikadı ve Keçeci Baba'ya özden inanmaları dolayısıyla, bir tarih yazıp bir kitap yazsalardı, elbette ki şimdi hiçbir tereddüde düşülmezdi. Fakat biz yine o zata bir bağlılık, sevgi saygımız sonsuz. Ona canı gönülden itikat ve iman getirmişiz. İlim öğrenmek, vasıflarını bilmek elbette bir varlıktır.

Resulullah buyurmuş: Ane medineti min ilmihi Ali babuha. (Ben ilmin şehriyim Ali kapısıdır. Her kim ilim öğrenmek isterse, Ali'ye gelsin.)

Resulullah böyle buyurunca Kureyş'ten on kişi birleşip Ali'nin ilminin bu kadar yüksek olmasını anlamak için Hz. Ali'ye giderler: Ya Ali, Peygamber senin ilminin yüksek olduğunu beyan eyledi. Biz dahi sana sual edeceğiz. Eğer doğru cevap verirsen, biz de inanırız.

On kişinin sorduğu sorular:

Biri demiş, Ya Ali ilim mi efdaldır, yoksa mal mı?

Hz. Ali: İlim efdaldır. Çünkü ilim, peygamberlerden velilerden, insanlara mirastır. Mal ise, Firavun'dan kalmadır.

İkinci kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır. Çünkü ilim sahibini korur ve saklar. Ama malı sahibi korur ki, kimse almasın veya çal-

masın diye.

Üçüncü kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır. Çünkü mal sahibinin düşmanı çok olur. İlim sahibinin ise, dostu çok olur.

Dördüncü kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: mal sarf olunca eksilir. Fakat ilim sarf oldukça artar, insanlara lezzet verir.

Beşinci kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır. Çünkü mal eşkıyadan, soyguncudan, hırsızdan saklanır. Ama ilim hiçbir kimseden saklanmaz kaçırılmaz.

Altıncı kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır. Mal sahibini çok cimri diye anarlar. İlim sahibini büyük ve güzel isimlerle anarlar.

Yedinci kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır der. Mal durdukça zayi olur. Çürür, ölür, yok olur. İlim durmakla zayi olmaz.

Sekizinci kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: Mal insanın kalbini karartır, gurur getirir. İlim ise, kalbi nurlandırır, kişiyi doğru yola iletir.

Dokuzuncu kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır. Çünkü mal sahibi malının çokluğundan benlik getirir. İlahlık davası güder, Allah'a asi olur. Ama ilim sahibi alçakgönüllü tevazu sahibi olur. Hak'tan ayrılmaz.

Onuncu kişi de aynı soruyu sorar.

Hz. Ali: İlim efdaldır der. Çünkü mal kalbin katılaşmasına, taş yürekli acımasız olmasına neden olur. İlim ise, insanı ibadete, zikre ve rahmete sevk eder.

Bunun gibi daha nice misaller verir.

Hz. Ali buyurur: Dünya, ahiret ehline haramdır.

Hak-teâlâ Hazretleri, kim ahiret ekinini ekerse, ona da yalnız bundan veririz. Fakat ahirette ise onun hiçbir nasibi yoktur.

Resulullah buyurur: Bu dünya, lanetli bir dünyadır. Ancak isteklisine layıktır.

Hz. Ali, çalışan bir insan fitne yaratmaya zaman bulamaz. Dil yırtıcıdır, yuları bırakılırsa parçalar.

Bu sözleri biraz genişletecek olursak: Ahiret ehli olan, yani ahireti düşünen cehennem azabından kurtulmak isteyen, dünya sevgisinden vazgeçmeli; nefsin peşine düşmemeli, Hak sevgisiyle gönlünü doldurmalı. Helal kazanıp, helal yemeli. Haram olan nesnelerden kaçınmalı, nefse dur demeli. İşte o zaman ahireti düşünmüş olur. Eğer dünya ekini ekersen, dünyaya aldanırsan, ahirette nasipsiz ve yoksul olursun.

Pir Sultan Abdal'ın sözü: Cehennem dediğin hiç ateş yoktur, herkes ateşini götürür.

Dünya aldatıcıdır, insanı şaşırtır. Nefis bir şeytandır, kalbi çalmaya çalışır. Eğer aklı devreye sokup aklınla düşünüp hayır terazisine oturtmazsan, kendini beşerden seçemezsin. Aldanırsın, yuları nefsin eline verirsin. Nefis yırtıcıdır, parçalar. O yuları toplayan akıldır. Allah sana bir irade vermiş, iradenle yürürsen kurtuluşa erersin.

Zümer Suresi, 53. ayet:

Ey Muhammed, de ki: Kendi nefsine uyup haddi aşan kullarım, Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Allah, şirk ve küfürden başka bütün günahları bağışlar.

Ayet 54:

Başınıza azap gelmeden tövbe ve rücu kılın. Allah ba-

ğışlayandır, af edendir. Rahmet tanrısıdır. Ama son nefeste veya başa bir bela geldikten sonra tövbe fayda vermez. Bela gelmeden, o son nefes verilmeden her an ve her vakit Allah'ı unutma ki Allah'ın bir açık kapısına uğrayasın. Allah cümlemizi o açık hacet kapısına uğratıp hacetlerimizi, dualarımızı kabul eylesin.

Bakara Suresi, 6. ayet:

İnanmayanlara gelince, sen onları azap ile korkut. Sen korkutmasan da birdir, zira onlar iman etmezler.

Yani kara taşa su dökmeyle yeşerir mi, elbette yeşermez. İnsanın özü taş olursa, söz tesir etmez. Ama toprak olursa suyu görünce yeşerir. Öyle ki insanın özü turap olup engin gönüllü olursa, Hak için her şeyin geçer, mürşit ve rehber sözünden ayrılamaz. Allah'ın emrini tutar, yasak olan nesneden kaçar. Ama kalbi taş olana söz kâr etmez. Ancak kendi sözünü haklı çıkarır, başkasını dinlemez.

Harabi'nin bir sözünde şöyle der:

Mermerin üstüne ne eksen bitmez
Zühdü riya ile yol Hakk'a gitmez

İnsanda kin, kibir, gurur varsa boşa emek çekme, nefsini boşa harcarsın.

Bir düşmandan kurtulmak istiyorsanız, onu kendinize dost edinin.

Düşmanının da insan olduğunu unutma.

İlim ve irfan, ilim sahibini kötülüklerden, haramdan alı koymazsa, o insan hüsrana uğrar.

Eğer büyük âlimler olmasa, Allahü-teâlâ'nın veli kullarının olmaması gerekirdi.

Ama ilmi dünyayı elde etmek amacıyla öğrenen, dünya çıkarına çalışan onun bereketinden mahrum kalır. Başkaları

onun ilminden yararlanamaz. Eğer Hak için ve İslâm dinini korumak için öğrenilirse, Allah ilmini artırır. Onun inceliklerine vakıf olur. Onun ilminden ise yararlanan çok olur.

İmam-ı Azam şöyle buyurur: Hz. Ali ile savaşanlarda elbette ki Hz. Ali haklıdır. Eğer dini uygulamalarda Hz. Ali'nin güvenilir, doğru sözleri bize ulaşmasaydı şimdi bizler isyankârlar hakkında nasıl muamele edileceğini bilemezdik.

Aliyyün maa'l-hakki ve'l-Hakku maa Ali'yyin. (Ali Hak'la Hak Ali ile beraberdir.)

Ali lem yüşrik billahi. (Ali hiçbir zaman Allah'a ve Resulü'ne şirk koşmamıştır.)

Nehl Suresi, 104. ayet:

Allah'ın ayetlerine iman etmeyenleri Allah doğru yola iletmez.

Hz. Ali'nin sözleri, Kuran'ın ana ve öz sözleridir. Allah ve Resulü'ne iman etmiş.

Peygamber buyurur: Men künte mevlahü fehaza Aliyyün mevlahü. (Ben kimin mevlası isem, Ali de onun mevlasıdır.)

Ali'ye şirk getiren, bana şirk getirir; bana şirk getiren Allah'a şirk getirir.

Maide Suresi, 69. ayet:

Şüphe yok ki iman edenler Yahudi olanlar, Sabiler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanıp iyi işler yapanlara korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir.

Bu ayet mucibince Allahü-teâlâ İslâm veya Yahudi, Hıristiyan ayrımı yapmıyor. Ancak Allah'a iman edip, iyi amel, temiz ahlak, doğru iş yapan, Allah'a şirk koşmayan korkmasın. Onlara zulüm yoktur diyor. Yoksa İslâm'ım demek fayda vermiyor. Ancak insanı kurtaracak amelidir. Allah ameli salihlerden eylesin hepimizi.

Tevbe Suresi, 36. ayet:

Gerçekten ayların sayısı Allah'ın yanında gökleri ve yerleri yarattığı sayısına göre 12'dir. Onlardan 4'ü haram aylardır. İşte doğru din budur. O aylar da Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Recep aylarıdır. Allah'ın koyduğu yasayı çiğneyerek, nefislerinize zulüm etmeyin. Bilin ki Allah sakınanlarla beraberdir.

37. ayet:

Haram ayları ertelemek, savaşmak için Muharrem ayını erteleyip sefere bırakmak küfürden ileri küfre gitmek. Kâfirler onunla saptırırlar bu ayları. Bir yıl haram bir yıl helal kılmak suretiyle Allah'ın yasa ve emirlerini çiğneyerek kötü amelleri onlara güzel gösterildi. Allah kâfir topluluğunu sevmez.

Sayın okuyucularım, burada bahsedilen Muharrem ayının bir haram ayı olduğunu bildiriyor. Haram demekle, yani bu ayda savaşın yasak olmasını, kimsenin kimseyi incitmemesini, kan dökülmemesini emrediyor ve Allah'ın emrini bozmayın deniyor.

37. ayet gereği haram ayı ertelemek konusu ki kâfirler topluluğu Allah'ın emrini çiğneyip Muharrem'de savaş yapmayı öngörmüşler ve Muharrem'de savaş yapmışlarsa onları Allah sevmez. İşte Peygamberin torunu Hz. Hüseyin'i bu ayda şehit ettiler. Allah'ın emrini bozdular. Muharrem ayı hem de Hicri tarihte yılbaşı olarak belirlenen bir aydır. Bundan dolayı Aleviler Muharrem ayını kutsal bilip ve Peygamberin kucağında büyüttüğü öz torununu o haram ayda, Allah'ın savaşı yasak ettiği bir ayda şehit ettiler. Hem

de günahsız yere zulüm ve bin türlü çile ile susuz, derbeder şehit ettiler. Hiçbir ümmet peygamberinin evladına yapılmayan zulmü reva gördüler bunlar. Dolayısıyla Alevi toplumu bir yas olarak 12 gün yası matem aşure orucunu tutar. Hüseyin için gözlerinden kan yaş dökerler. Su içmez, et yemez. Et yememekteki gaye can incitmezler, yaş ağacı bile kesmezler bu haram ay diye.

Bakara Suresi, 183. ayet:

Ey Habibim, senden evvelkilere farz olduğu sen de ümmetine tatbik et, oruç tuttur.

Peygamberden evvel tutulup gelen aşure orucunun olduğu ve on peygamberin aşure günü belalardan ve çilelerden kurtulduğu rivayetleri vardır.

1. Âdem Peygamber'in tövbesi aşure günü kabul oldu. Günahları aşure günü hürmetine af oldu ve Âdem Peygamber 3 gün oruç tuttu, rengi siyah iken beyaz oldu.

2. İbrahim Peygamber, Nemrut'un şerrinden ve ateşten aşure yüzü suyu hürmetine kurtuldu. İbrahim Peygamber şükranlık için oruç tuttu, beladan, kaygıdan halas oldu.

3. Yakup Peygamber, oğlu Yusuf'a o gün kavuştu. Şad ve Hürrem oldu. Yakup Peygamber'in gözleri açıldı.

4. Nuh'un gemisi tufandan aşure günü kurtuldu. Gemi Cudi Dağı'na oturdu. Nuh Peygamber gemide bulunan arpa, buğday vs. yiyeceklerden karıştırıp pişirdi. İlk aşure aşını pişiren Nuh Peygamber'dir. O günler Muharrem ayı idi.

5. Musa Peygamber, Firavun'un zulmünden aşure günü yüzü suyu hürmetine kurtuldu. Firavun Musa'yı yakalamak için peşine düştü. Firavun Kızıldeniz'e gelince, Allahü-teâlâ Musa'ya emretti: Ya Musa denize asanı vur. Musa asayı denize vurdu, on iki yol açıldı. Musa'nın kavmi o yollardan

denize girdi. Firavun da peşinden gitti. Fakat Musa karşıya geçince deniz kapandı. Firavun boğuldu, Musa kurtuldu. Musa Peygamber, 3 gün oruç tuttu.

6. İdris Peygamber, arş-ı alaya aşure günü çekildi, cennete girdi, Azrail değmedi.

7. Eyüp Peygamber, derdi çileden aşure günü kurtuldu. Vücudundaki kurtlar döküldü, iki kurt kaldı. Biri ipek böceği, diğeri de bal arısı oldu.

8. Süleyman Peygamber'in tövbesi aşure günü kabul oldu ve mülki saltanat Süleyman'a o gün verildi.

9. Yunus Peygamber, balık karnından aşure günü kurtuldu.

10. İsa Peygamber, çarmıhtan aşure günü kurtuldu. Arş-ı alaya çekildi. Azrail değmedi. Hâlâ sağ olduğu söylenmektedir. Ahir vakitte kıyamet günü gelse gerektir.

Hz. Resul buyurur: Benim Ehl-i Beyt'im Nuh'un Gemisi misalidir. Kim ki Nuh'un Gemisi'ne binip kurtuldu o benim Ehl-i Beyt'ime sarılan kurtuluşa erecektir. Ehl-i Beyt Peygamber ailesidir.

On Peygamber aşure günü kurtulmuş ve şükranlık orucu tutmuşlardır.

Peygamberin torunu Hz. Hüseyin de aşure günü, yani Muharrem'in 10. günü Yezit zalimi ve Ömer Şimir elinden şehit edildi. Peygamber hanedanına görülmemiş bir zulüm yapıldı. Yetmiş iki kişi Hz. Hüseyin'in akrabası ve Ehl-i Beyt nesli kesildi, şehit edildi. Yalnız Hz. Hüseyin'in oğlu İmam Zeynel kaldı. O da hasta olduğundan cenge çıkamadı. Esir düştü. Bu nedenle Alevi zümresi on iki gün oruç tutarlar. On gününü on peygamberin kurtuluşu (Peygamber de on gün tutmuştur) iki gün de Hz. Hüseyin'in yası matemi

olarak tutarlar. On iki günden sonra kurban keser, aşure aşını pişirirler. Bu da onlar için bir şükranlık ki tek Ehl-i Beyt neslinden İmam Zeynel kaldığı için. Bazıları da üç gün daha Müslim Akil ve iki çocuğu fazla tutarlar. Yani on beş gün tutarlar.

AŞURENİN SEVABI

Aşure günlerinde oruç tutup dua edersen Allahü-teâlâ cümle günahları bağış eyler. Kim ki aşure günü bir fakiri doyurursa, bir yetime yemek verip severse Allahü-teâlâ bütün peygamber ümmetini doyurmuşçasına o kula sevap rıza kıla.

Bir kimse aşurede on gün oruç tutsa on peygamber sevabın ruzı kıla.

11. ve 12. günlerine değin Resulullah'ın sevabını ruzı kıla. Eğer ki tutmayıp bir özrü olsa üç gün tutsa, Allahü-teâlâ o kula yetmiş yıl ibadet etmişçesine sevap kıla. Gecesi saim ve gündüzü kaim olmak üzere o günlerde her kim ki bir gözyaşı döker melekler onu alır bir şişeye koyar cennete iletir, Sakiyi Kevser onunla çağlar, onunla akar; ruzı kıyamette yedi tamuyu söndürecek olan ancak müminlerin gözyaşıdır.

Ahzap Sıuresi, 57. ayet:

Şüphe yok ki Allah'a ve Resulü'ne eziyet edenlere Allah dünyada ve ahirette lanet etmiştir. Onlar için bir azap hazırlamıştır.

58. ayet:

Erkek müminlerle kadınlara işledikleri suçtan ve günah için eziyet edenlere doğrusu açık bir günah yüklenmişlerdir.

Resulullah buyurur: Men ezanı seraten mini fegat ezanı ve men ezanı fegat azallahu. (Benim bir parçama eziyet eden bana eziyet etmiştir. Bana eziyet eden Allah'a etmiştir.

Bakara Suresi, 205. ayet:

O senin katından, huzurundan ayrıldı mı, yeryüzünde fesat çıkarmaya ekini ve neslini helak etmeye koşar. Allah zalim fesadı sevmez.

206. ayet:

Ona Allah'tan kork denince gururu kendisini günaha sürükler. Ona cehennem yeter.

Yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığına göre: Yezit hem Peygamber'i hem de Allah'ı incitmiş; Peygamberin öz torununu Kerbela'da masumane suçsuz olarak nefsinin peşinde olup, bir iktidar olmak için Peygamberin ekinini neslini yok etmiştir. Bundan dolayı da Allah o zalime Kuran'da dahi lanet etmiş, onun için Yezit'e lanet müstahak olmuştur. Okuyucuların takdirine bırakıyorum. Bir peygamberin öz torununa zulüm yapana şefaat var mı?

Buyruluyor ki: Kıyamet kopunca, Mehdi alenen gelince ve kıyametin aşure günü çıkacağı belirlenmektedir. O gün aşure, oruçlu olana kılıç çalmasa gerek.

Rahman Suresi, 39. ayet:

Esselamu aleyke ya şemsül gamer esselamu ya bedrud duca, esselamu ya Muhammed ya Ali ya seyit Musa Rıza ve rahmetullahı ve bercketun, esselamu aleyke ya sabibul zaman. Esselamu ya insün vela cinnün.

O gün insanların ve cinlerin günahları sorulmaz buyruluyor.

Bu kadar ayet ve delillere dayanak Alevi toplumu Hz. Hüseyin'i ön plana almışlardır. Çünkü Hz. Hüseyin Hak yo-

lunda öz canı ve 72 yâreni ile zalime boyun eğmemiş ve haklı müdafaasından çekinmemiş, Kerbelâ Çölü'nde şehit olmuştur.

Hz. Hüseyin bir çıkar veya bir nefsi müdafaa için gitmemiş, ancak halkını hakkını müdafaa etmiş, halkın hakkını aramış ve dini uğruna şehit olmuştur.

Bundan dolayı Aleviler her sene Muharrem ayı geldiğinde matemini çeker ve orucunu tutar. 1400 küsur senelik geçmişi yeniden tazeler, yas tutar, gözyaşı dökerler.

Çünkü Hz. Hüseyin şahadeti acı bir olay olmuştur. 72 kişiye bu kadar kişi ile binlerce askerle saldırmak, haksız yere bir kuru boş dava üzerine peygamber evladına zulüm etmek... Hz. Hüseyin makam hilafet davası gütmemiştir. Saltanat müdafaası yapmamıştır. Ama yine de Yezit'in zulmüne maruz kalmıştır, masumca şehit olmuştur. Bundan dolayı kıyamete kadar unutulmayacaktır. Aleviler o özveriyi içlerine sindirmiş, o acı felaketi unutmak mümkün olamaz. Bu peygamberin torunu Hüseyin için tutulan orucu hiçe sayanlar ve peygamberden nice şefaat bekler ve de Aleviler oruç tutmuyor, namaz kılmıyor, kâfirdir diyenlere hitap ediyorum. Acaba bu orucu nice hiçe sayarlar. Peygamber; benim bir parçamı inciten beni incitmiş olur, beni inciten ise Allah'ı incitmiş olur dediği sözü bilmiyorlar mı? Peygamberden nasıl şefaat dilerler, ne yüzle huzura varacaklar? Okuyucularımızın takdirine bırakıyorum.

Mervan'ın babası Hakem ulûhiyet ilan etmiştir. Yezit'in halifeliğe kabulü İslâm tarihinde bir şaibe iken Hakem'im ulûhiyet davasına koca bir kıta halkının bir müddet sükûtu daha bir siyah lekedir. Bunu da havsalaya sığdırmak gayet müşkül oluyor.

Hicretin 1. yılında Muharrem Orucu buyruldu. Resulullah 10 gün oruç tutmuştur.

Hicretin 2. yılında Ramazan Orucu'nun geldiği bildirilmektedir ve 70 gün sonra Kurban Bayramı ve Zilhicce ayında kurban kesmek ve namaz kılmak vacip oldu. İbadet ve oruç, namaz Allah'la kul arasında bir vesile bir vasıtadır. Kulu Allah'a ve Allah'ı kula yakın eder. İbadette zorlama yoktur. Herkes bildiği şekilde ibadet yapabilir.

İsra Suresi, 110. ayet:

De ki: İster Allah deyin, ister Rahman deyin, çağırın. Hangisi ile çağırırsanız çağırın en güzel isimler O'nundur.

Bu ayetten anlaşılıyor ki yeter ki Allah'a yönelin, beni zikir ve teşbih edin buyruluyor.

Bundan dolayı kimse kimsenin ibadetinden dolayı birbirlerini kınamasın, atmasın. İşte birbirlerini kötü amaçla ayrılık yapanların Allah cezasını verecektir. Bütün bu âlemi yaratan Allah var. Yine bir ayette buyurur: Biz dileseydik sizi bir ümmet yapardık.

Kaf Suresi, 16. ayet:

İnsanı biz yarattık, içindeki vesvesesini bilen biziz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.

Her insanda Hak vardır. Eğer Hakk'ı tanırsa Hak onu bilir. Yeter ki insan olmak gerek. Allah dinine değil, özüne bakar. Öz temiz olmazsa dinde temel olmaz. Dinin temeli insanın özüdür, güzel ahlakıdır. Eline, beline, diline sahip olmayan İslâm'ım dese yalandır. Çünkü eline sahip değilse eliyle koymadığını alır. Harama el uzatır. Hırsızlık yaparsa, beliyle zinalık ehlinden başkasına kuşak çözerse, diliyle yalan günah iftira, gıybet ederse, edep erkân yol bilmezse biz böylelerine ne Alevi ne de İslâm deriz.

Yukarıdaki ayete göre Hak insanda mevcut ise, insanda Hak cemali, Hak sıfatı varsa insan kötülük yapmaz, kötülük de doğmaz. Ama sıfatı insan, siması hayvan olmaya. Eğer kendini bilmez, kendini tanımazsa ondan ırak durun zararı bulaşır.

Muhammed Suresi, 22. ayet:

Demek ki işbaşına gelseniz, hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve akrabalık bağlarını parçalayacaksınız.

Bu ayet, Peygamberden sonra gelecek kötülüğü bildirmiştir. Çünkü Peygamberden sonra Muaviye ve oğlu Yezit işbaşına geçince ilk işleri bu olmuştur. Muaviye Ali'yi ve Hasan'ı yok etmiş, oğlu Yezit Kerbela Olayı'nı meydana getirmiş, Ehl-i Beyt neslini yok etmiştir. Akrabalık bağını koparmış, ondan sonra çok kanlar dökülmüş. O günden bugüne kadar devam eden bir Alevilik Sünnilik diye iki ayrım ortaya çıkmıştır. Oysa Haşim ile Ümeyye kardeştir. Bu kardeşlik bağını koparan Muaviye ve Yezit olmuştur.

Ayet 23:

Onlar öyle kimselerdir ki Allah onlara lanet etmiştir. Kendilerini sağır, gözlerini kör etmiştir.

Zulüm kılıcını çeken, o kılıcın kurbanı olur. *(Cafer-i Sadık)*

Arif gönlünün Allah'a, bedenini halka hizmete veren kişidir. *(Ebu Ali Durcane)*

İşte insanlık budur, gönlünü Allah'a teslim et, ama halktan elinden gelen hizmeti esirgeme, Hakk'a vasıl olasın. Anaya babaya saydı ve sevgi, büyüğe hürmet.

Peygamberden hadis: Bir babanın evladı için yaptığı dua, bir Peygamberin ümmeti için yaptığı dua gibi makbuldür.

Eğer bir evlat babasına hürmet ederse, o da evladından görür. Mutlak onun evladı da ona hizmet eder.

Mücadele Suresi, 11. ayet:

Ey iman edenler, toplantılarda size yer açın denildiği vakit hemen yer açın. Allah da size genişlik versin. Kalkın denince de kalkıverin ki Allah da içinizden iman etmiş olanlarınızı ve kendilerine ilim verilenlerinizin derecelerini yükseltin.

Burada emir olunan büyüğe olan sevgiyi saygıyı andırıyor ki, cemler cemaatlerde ve toplumlarda bir büyük geldiği zaman ona yer göstermek, bir hürmet ve kalkıp ona yer gösteresiniz ki Allah da size genişlik versin.

Nisa Suresi, 36. ayet:

Allah'a ibadet edin. Hiçbir şeyi ona ortak koşmayın. Anaya babaya, akrabaya, öksüzlere, yoksula yetime iyilik edin. Anaya hürmet Allah'a hürmet, babaya hürmet Peygambere hürmet etmek demektir.

Rivayettir: Üç arkadaş zamanla birbirleriyle anlaşıp ticaret amacıyla tacilliğe çıkıyorlar. Yolda giderken bir rahmete tutuluyorlar. Sağanak rahmetten kurtulmak için yakında bir mağara varmış, mağaraya giriyorlar. Rahmetin kesilmesini beklerken bir taş inip mağaranın ağzını tıkıyor. Üç kişi içeride kalıyorlar. İçlerinden biri diyor ki; biz yağmurdan kaçarken doluya tutulduk. Yalnız dünyada iken iyi bir amel işledikse Allah'a yalvaralım da o yapmış olduğumuz hayır hürmetine belki bu taş kalkar. Yoksa biz şimdi ahiretlik olduk.

İçlerinden biri: Ben dünyada iken çok zengin idim. Yiyeceğim, içeceğim, zahirem boldu. Memleketimize kıtlık geldi. Fakirin biri çok daralmış, çocukları aç kalmış ve bana hanımını yollamıştı. Benden zahire istedi. Ben de benimle olursan, sana zahire veririm dedim. Kadın bu sözü ağır buldu. Hele gidip kocama danışayım. Eğer müsaade olursa ne ala deyip evine gitti. Hali kocasına anlatmış. Fakat Allah kimseyi açlıkla terbiye etmesin, evde çocukları bağrışıyor. Çocukların duru-

muna dayanamayan adam hanımına benimle olmasını söylüyor. Kadın tekrar bana geldi ve benimle olacağını söyledi. Ben de ne kadar zahire istersen veririm dedim. İkimiz bir odaya girdik. Fakat kadıncağız ağlamaya başladı. Niçin ağladığını sordum. Niçin ağlamayayım ki dedi. Yarın kıyamet günü Allah beni zinalar defterine yazarsa ne cevap vereyim dedi. Hemen aklım başıma geldi. Bu kadın bu darlıkta Allah'ı düşünüyor, ben niye unutmuşum. Tövbe ey ya Rabbi dedim. Kadına el sürmedim. Sen benim dünya ve ahrette bacım ol dedim. İstediği zahireyi verdim. Ya Rabbi ben bunu bir Allah rızası için yaptımsa bu taş bir miktar kalksın. Onun o hayrı için taş biraz kalkmış, ama çıkacakları kadar değil.

Diğeri: Ben zamanında bir ev yaptırıyordum. Ustaları buldum. Ustanın biri sabah diğeri öğleyin işe başladı. İş bitince yevmiyelerini verirken ikisinin yevmiyesini tam olarak verdim. Fakat sabahki çalışan usta, öğleyin gelenin ki yarım olacak dedi. Ben de onun işini beğendiğim için tam veriyorum dedim. Hayır olmaz, onun yevmiyesi yarım olacak. Neden tam veriyorsun diye bana hırslandı. Yevmiyesini almadan gitti. Ben de bu kişinin hakkı bana geçmesin diye bir mal aldım. Ufaktı inek oldu. Buzağıladı derken birkaç tane mal oldu. Bir gün o usta ihtiyar olmuş, bana geldi ve dedi ki; baba can ben senin evini yaparken çalışmıştım ya. O zaman bir hırs icabı yevmiyemi almadan gitmiştim. Fakat şimdi elim işten durdu. Param kalmadı, şimdi verirsen iyi olur. Ben de hay hay, ben senin hakkını mı yiyeyim dedim. Ahıra indik, ona ait malları saldım. Bunlar senin dedim. Usta ben ne yapayım bu kadar malı dediyse de, bunlar senin, ne yaparsan yap dedim. Ey ya Rabbi ben bunu Allah rızası için yaptım ise, bu taş bir miktar kalksın dedi. Fakat taş çok az kalktı.

Üçüncü kişi: Ben zamanında çobandım. Benim bir ihtiyar annem ve babam vardı. Sabah yemeklerini yedirip, koyunları otlatmaya giderdim. Akşam olunca yine yemeklerini yedirir ve yatardım. Her nasılsa bir gün yine sabah yemeklerini yedirdim. Akşam geldim koyunları sağıp, sütü pişirene kadar annem ve babam yatmışlardı. Uyandırmaya kıyamadım. Uyanınca içerler dedim ve süt tası elimde sabaha kadar bekledim. Sabah uyandıklarında sütlerini içirdim, yemeklerini yedirip koyunları otlatmaya götürdüm. Ey ya Rabbi eğer bunu Allah rızası için yaptımsa, bu taş eskisi gibi yerini bulsun dedi. Taş fırladığı gibi eski yerine gitmiş. Onlar selamete ermişler. Allah cümlemizi selamete erdirsin.

Görülüyor ki anne ve babanın evlat üzerine olan şefkati her şeyden üstündür. Aynen bedduası da geçerlidir. Onun için anne ve babanın bedduasını almayın. Kıyamet günü kim ki anne ve babasına hizmet edenler emrini tutanlar sorgusuz cennete girse gerektir.

GÖRGÜ VE PENÇE CEM

Alevilikte görgü cemleri vardır ve talibe pençe vardır. Görgü deyince, bir talibin bir kurban kesip, pir, rehber yamacına geçip Allah'tan günahının affını dilemesi ve kul haklarından arınması, komşularının ondan razı olması, alacağı varsa alması, vereceği varsa vermesi, dünyada günahsız, masum pak olmasıdır.

Allahü-teâlâ buyurur: Kul kuldan razı olup, birbirinden razı olursa ben de kendi fazlımdan onlardan razı olurum.

Vema erselna rahmeten lil alemin. Ben âlemlerin rahmet Tanrı'sıyım, azap Tanrı'sı değil der. Bunun için ille bir

pir yamacına geçip, komşularını toplar, dargını, küskünü varsa barıştırır. Özünü Hakk'a teslim eder.

Kurban kesilecek gün belirlenir. Komşulara duyurulur ve dedeye haber verilir, izni alınır. Akşam olunca dede erken gelir. Cemaat toplanır, cemaate bir yemek verilir. Buna can aşı ya da can yemeği denilir. Ondan sonra sofralar toplanır, cem başlar. Önce dede talibi meydan eder. Cemaatten sorar, bu can kardeşiniz Hakk'a teslim olmak için kurban kesmek ister. Sizler de burada toplandınız. Önce sizi sizden ve sizi kendinizden soralım der ve cemaatten rızalık alır. Ondan sonra siz birbirinizden razı oldunuz. Bu meydana geçen kardeşinizden de razı mısınız der. Eğer varsa bir alacaklısı ve vereceklisi onları razılaştırır.

Nisa Suresi, 58. ayet:

Muhakkak ki Allah emanetleri eline vermenizi ve insanlar hakkında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder.

Bu ayetin hükmüne göre o meydanda bir adalet vardır. Orası bir halk mahkemesidir. Orada yalan olmaz ve haklı hakkını alır.

Ali İmran Suresi, 135. ayet:

Onlar günah işledikleri veya kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı anarak yaptıkları günahta direnmez. Allah bağışlayandır.

Bu ayetin hükmünce, meydana geçen kurban sahibi, hiçbir hatasını inkâr edemez. Suçuna nadim olur, inkâr edemez. Varından geçer, isteklisini razı etmekte direnmez. Allah'tan korkarlar. Suçlarını beyan ederler. Yoksa cemaat razı olduklarını beyan ederler. Eğer ki verilen emrinizi tutarsa akşam duası yapılır. Meydandaki talipler ayağa kalkar.

Araf Suresi, 23. ayet:

Bismillahirrahmanirrahim. "Gala rabbana zalemna enfüsana ve in'lem tağfir lena ve terhamna lenekünenne minel hasirin." (Ey Rabbimiz. Kendimize yazık ettik. Eğer bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen kaybedenlerden olacağız.)

Bismillahirrahmanirrahim. "Gala rabbana zalemna enfüsana ve in'lem tağfir lena ve tarhamna lenekünenne minel hasirin." Canı dilden bel bağladık. Evliya erkânına hamdilillah. Yine durdum pirimin lütfü ihsanına, canım kurban. Rızalıktan sonra akşam, tövbe duası yapılır.

Malım tercüman pirimin fermanına. Çok kusurum var el aman sığınarak geldim lütfü ihsanına. Allah eyvallah der, salâvat getirir. Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Cemaat salâvat getirir. Allahümme salli ala seyidine Muhammed ve ala Ali Muhammed ya Ehl-i Beyt.

Bu ayeti şayet talip bilmezse dede okur veya rehber.

Dede darda duran taliplere yola boyun eğen canlar aşk ola der. Secdeye kapanırlar. Secdeden baş kaldırmazlar.

Dede sorar: Bu dara Fazlı darı denir. Fazlı, hançer içerimde demektir. Dede, ey talip cesedine can verildi, kalbine iman geldi. Söylemeye dil verdi, tutmaya el verdi. Ne gördün, ne işittin der.

Talip: Hak gördüm, Hak işittim. Allah, Allah eyvallah... Manası ikrar iman. İkrarınız imanınıza yoldaş olsun. Dilli başlısınız, ayıbınızı dizinizin alıp oturmayın, dar oturun, doğru söyleyin. Yani diz üstü otururlar ki Nesimi diz üstü yüzüldü. Nesimi gibi yüzüleceğim, ama Hak'tan ayrılmayacağım demektir.

Dede der: Döktüğün varsa doldur, ağlattığın varsa güldür, yıktığın varsa kaldır. Oradaki cemaatte istekli çıkmaz, kul hakkı talep eden olmazsa dede yine der: Buradaki canlar senden razı oldular. Burada olmayıp da başka bir yerden senden biri hak talep ederse, ona ne dersin? Talip, o kimsenin hakkını da vereceğine ve razı edeceğine söz ve ikrar verir.

Dede onlara bazı öğüt ve nasihatlerde bulunur. Örneğin: koğ koğlama, diğ diğneme, yalan bühtan eyleme. Kendine ağır geleni komşuna yapma, eline, beline, diline sadık ol. Yardımsever ol. Kimsenin malına tamah etme. 3 sünnet, 7 farz beyan eder.

Talip meydana niyaz eder, eyvallah der. Ayağa kalkar.

Mansur'un darına durur. Mansur gibi asılı doğru olmak, darda ayak üzerine koymak Fatıma darı Hz. Hasan Hüseyin'den kalmadır.

Soru ve öğütler bitmişse, dede dara duran taliplerin duasını verir.

Bism-i Şah... Allah Allah...

Hizmetleriniz kabul ola, muratlar hâsıl ola. İstediğinizi dilediğinizi Hak Muhammed Ali vere. On İki İmam katarından, Muhammed'in şefaatinden ayırmaya. İkrarınız kaim ola, bu ikrardan dönmeyesiniz. Sorgunuz sorulmuş. Günahınızı Hak-teâlâ af eyleye. Burada sorulan ahrette sorulmaya. Ehl-i Beyt'in katarından ayırmaya. Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli'nin hayır himmetleri üzerinizde hazır ve nazır ola. Gerçeğe Hu...

Canlar cemaatle görüşür. Cemaat ve dede mehracınız kutlu olsun, ağzınız tatlı olsun. Allah cümlemizi bu yoldan, bu katardan ayırmasın der, destur verir. Peşinden kurban gelir.

Kurban demek, önce öz canını kurban etmek demektir. Yani insanın öz varlığını terk edip, Hakk'a yönelmesidir. Can kurban olmazsa, mal kurban olmaz. Önce temiz olmak, kimsenin hakkı üzerinde bulunmamak demektir. İşte böyle olursa, ancak kurban Hak katında kabul olur. Hakk'a yarar.

Kurban Duası: La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Bismillahirrahmanirrahim. Kurbanı Halil, fermanı Celil, canı İsmail, tığı Zülfikar, tekbiri bismillah.

Üç defa tekbir alınır. Ondan sonra zakir kurban üzerine düvaz söyler. Düvazdan sonra dede dua eder.

Esselatün vesselemu ya Habib Allah

Esselatün vesselemu ya Resulullah

Esselatün vesselemu ya Aliyyün Veliyullah

Esselatün vesselemu hüvvel evveli hüvvel zahiri, hüvvel ahiri ve hüvvel batinin.

Sübhane rabbike rabbil izzeti emmaye yesufune vesselamunelel mürselin el fatiha.

Cemaat salâvat getirir, Fatiha'yı okurlar. Dede kurbanlara dua verir, kurban kesilmek üzere meydandan çıkar.

Meydana car çalınır, yani süpürülür. Kurbanın orada nişan göstermesi makbul sayılır. Geviş getirmesi vb. gibi kurbanın kabulüne delalettir. Allah kabul eylesin.

Şöyle ki, meydana geçen talip günahını saklamadan meydan ederse ve gereken yol ve erkân sürülüp, varsa talibin suçu ona göre ceza verilip talip de razı olursa günahı af olsa gerektir.

Sebe Suresi, 23. ayet:

Allah'tan başkası şefaate müstahak değildir. Ama Allah'ın izin verdiği kimseler de şefaate müstahaktır.

Ondan dolayısıyla talipler dedelerden şefaat beklerler.

Dede olanda o post, Muhammed Ali'nin postudur. O makama sahip olması gerekir. Şayet talibin üç beş kuruşuna aldanıp senin günahından geçtim derse, o dede günahkâr olur. Onun için hatır kalsın, fakat yol kalmasın. Yol bütün İslâmiyet'in yoludur. Tüm bu âlemin günahını almış olur. Yolu doğru sürenin elbette duası kabul olur.

Lokmalar pişene kadar cem ayinleri yapılır. On iki hizmeti yukarıda izah olduğu için ikinci kez yazmıyorum. Hizmetler bittikten sonra lokmalar dağıtılır. Dede duasını verir.

Ondan sonra dedenin talibe pençe vurması gelir. Seccade serilir. Talip meydana geçer, dara durur.

Araf Suresi, 23. ayeti okunur. Ve evvelki gibi sorar. Tekrar öğüt, nasihatler yapar. Destur verir. Talip dedenin önüne diz çöküp oturur, başını öne eğer. Dede Fetih Suresi'nin 10. ayetini okur: Ey Muhammed, gerçekten sana biat edenler Allah'a biat etmiştir. Allah'ın kuvvet ve yardım eli onların üstünedir. Artık kim dönerse zararı kendinedir.

Bu ayet okunduktan sonra ya Allah, ya Muhammed, ya Ali der. Üç kez eli ile sırtına çalar. O el ki Hakk'ın elidir. Hakk'ın eli onun üstündedir.

Resulullah buyurur: Benim elim evladımın elidir. O meydanda ikrar veren bana vermiştir. Bana ikrar veren Allah'a vermiştir. İp kuşaklının sorduğunu nur kuşaklı sormasa gerektir.

İp kuşaklı dediği, Peygamber nesli seyitler, dedelerdir. Eğer bir talibi yol, erkân üzerine sorsa talip olan dedenin buyruğunu emrini tutsa, ahrette sorgu olmasa gerektir.

PEYGAMBER NESLİ KİMDİR

Bazı kimseler Peygamberin evladı yok derler. Ama Kevser Suresi Peygamberin hakkınadır: Ey Habibim, biz sana Kevser'i nasip ettik. Sen ibadetini, zikrini yap. Allah yolunda kurbanını kes. Sana nesli kesik diyenlerin nesli kesiktir. Senin neslin kıyamete kadar sürecektir.

Peygamber buyurur: Her peygamberin nesli kendinden, benim neslim ise, Fatıma'dan zuhur eden Hasan ve Hüseyin'dir.

İmam Hasan'ın evlatları Kerbela'da şehit oldular. Hz. Hüseyin'den İmam Zeynel kaldı. Seyitlik yani dedelik nesli oradan devam etmiştir.

Şöyle ki; Peygamberin erkek evladı olsaydı, Peygamber'e son peygamber denmezdi. Erkek evladının olmadığından Hz. Resulullah'da peygamberlik son bulmuştur. Hz. Resul'de nübüvvet son bulmuş, Hz. Ali'ye velayet verilmiştir. On İki İmamlar Hz. Ali ve Peygamber'in kızı Fatıma'dan gelmiştir. Çünkü Peygamber'in nuru Fatıma'ya geçmiştir. Ali'nin nuru ile birleşmiş, bütün evliya, enbiyaya onlardan zuhur etmiştir.

Resulullah buyurur: Ey Fatıma, sana selam müjde olsun ki, Allah sana ve senin nesline cehennemi haram kılmıştır.

Fatıma'nın nesli olan On İki İmam'larda imamlık Muhammed Mehdi'de son buldu. Evliyalık makamı başladı. Onların sulbünden gelen dedelik kıyamete kadar devam etse gerektir. Ehl-i Beyt nesli azmazsa, kıyamet kopmaz. Çünkü onlar doğru yolu süren, adaletle hükmedenlerdir. Ne zaman adalet kalkarsa, o zaman kıyamet kopar. Allah nefis-

lerimizi ıslah etsin.

Onun için Alevi milleti Ali'yi ve evladı Ehl-i Beyt'i, On İki İmam'ları sever, sayar ve onları ulu ve Hakk'ın sevgili kulları olarak tanırlar. Hiçbir şeyi onlara ortak koşmazlar. Allah'ın mağfiretini onların yüzü suyu hürmetine isterler. Şefaat umarlar.

EHL-İ BEYT'İN VARLIĞI

Bismillahirrahmanirrahim

Süphane rabbiyel azim ve bi hamdiki Allhü-teâlâ kendi varlığından var olduktan sonra arşı kürsü levhi kalemi yarattı.

Kaleme meir eyledi, ya kalem yaz dedi. Kalem lisana gelip, ilahi ya Rabbi ne yazayım. Emir oldu ki, ismi şeriflerimizi yazasın dedi.

Kalem, ilahi ismi şerifleriniz nedir dedi. Hitap geldi ki; La ilahe illallahu Muhammeden Resulullah, Aliyyün Veliyullah, Veliyün Aliyullah. Ondan sonra Allahü Azimhüşsam. Hazretleri, Hz. Âdem'i yarattı.

Ol nur, Hz. Âdem'in sulbünde idi. Melaikeler Hz. Âdem'in ardında durdular. Hz. Âdem münacat eyledi: İlahi ya Rabbi, Melaikeler karşımda dursunlar.

Nida geldi ki; Ya Âdem, Hz. Muhammed'in ve Hz. Ali'nin nuru şerifleri senin sulbündedir. Melaikeyi kiram, ol nur hürmetine ileri geçemezler.

Hz. Âdem dua eyledi ki: Ya Rabbi, ol nur şerifler benim alnıma gelsinler. Âdem'in duası kabul oldu. Allahü Azimhüşsam emretti: Ol şerif nur, Hz. Âdem'in alnında kalalar, cümle melaikeler ol nura karşı durdular. Ve Hz. Âdem

temanna eyledi. Ya İlahi Muhammed Mustafa Sellallahu teâlâ Aleyhi vesellem ve Aliyel Mürteza'nın ismi şerifleri hürmeti hakkı için arşta ve kürste ve levhte nasip almıştır.

Âdem Aleyhisselam ilahi ol nuru bana göster, daima gözümün karşısında ola. Allahü-teâlâ Âdem'in duasını kabul eyledi.

Resulullah'tan rivayettir: Ol şerif nur benim nurum, Âdem'in sağ başparmağına indi. Hz. Ali'nin nuru şahadet parmağına indi. Hz. Fatıma'nın nuru orta parmağına indi. Diğer iki parmağına ise İmam Hasan ve İmam Hüseyin'in nuru şerifleri geldi. Gündüz gibi şule verirdi.

Âdem'in tövbesi ol nur hürmetine kabul oldu. Cümle enbiyalar ol nur hürmetine necat buldular.

Ele ziyaret bu beş nura ziyarettir. İmam Cafer-i Sadık'tan rivayet: Sual ettiler; ya İmam, yer gök iken sizler neredeydiniz? Buyurdu ki: Hz. Âdem'i Hak-teâlâ yaratmazdan evvel, birkaç can arşı azimde ibadet ederdik. Hz. Âdem seksen bin yıl sonra halk oldu. Ol şerif nur pak sulplerden pak ve temiz rahimlerden ta Abdulmuttalip'e kadar geldi. Abdulmuttalip'de nur ikiye bölündü. Yarısı Abdullah'a yarısı Ebu Talip'e geldi. Abdullah'dan Hz. Muhammed Mustafa geldi, Ebu Talip'ten Hz. Ali dünyaya geldi.

Hz. Muhammed'in nuru Hz. Hatice Ana'dan Hz. Fatıma'ya geldi. Hz. Resulü Ekrem, Fatıma'yı Hz. Ali'ye nikâh eyledi. İmam Hasan, İmam Hüseyin ol nurdan dünyaya gelmişlerdir.

Senedi Muteber de rivayet eyler ki: Hz. Resulullah; ol vakit ne yer, ne gök ve ne arş ne kürs ve ne zulmet ne cennet-cehennem mevcutken ben ve Ali, Fatma, Hasan ve Hüseyin ecmain bizim nurlarımız idi.

Abbas Hazretleri sordu: Cemaatiniz ne yerde idiniz?

Buyurdu: Hak-teâlâ bir kelam içinde ol kelamdan bir nur zahir oldu. Ol nur ervaha memzuc oldu. Beni ve Ali'yi, Fatıma, Hasan ve Hüseyin ol nurdan zahir oldu. Bizden gayrı hiçbir mevcudat yok. Allahü Azimüşşan murat etti ki; mevcudatı halk eyleye benim nurum açtı. Arşı yarattı. Arşı Azim benim nurumdandır. Ben arştan efsalım buyurdu.

Ali'nin nurunu açtı melaikeleri ve feriştahları yarattı. Ali'nin nuru Allahü Azim'in nurudur. Ali melaikeden ve feriştahlardan üstündür.

Fatıma'nın nurunu açtı gökleri yarattı. Gökler Fatıma'nın nurundandır. Fatıma'nın nuru Allah'ın nurudur, Fatıma göklerden efsaldır.

Hz. Hüseyin'in nurunu açtı, cenneti yarattı. Cennet ve huril ayın İmam Hüseyin'in nurundandır. İmam Hüseyin cennetten ve huril ayından efsaldır. İmam Hüseyin'in nuru allahü Azimüşşan'ın nurudur.

Ve dahi rivayettir Resulü Ekrem Sallallahu Aleyhi vesellem buyurur ki: Beni ve Ali'yi Allahü-teâlâ kendi nurundan halk eyledi. Fatıma, Hasan ve Hüseyin evladı ol nurdan oldu.

İmam Zeynel Abidin Hazretleri eder: Ceddim Muhammed Mustafa buyurur: Kim cennette bir çeşme su vardır ki onun suyu şekerden tatlı ve miskten kokulu ve onda bir tiğnet var. Allahü Azimhüşsam ol tiğneti halk eyledi. Beni ve Ali'yi ve bizim muhiplerimizi ol tiğnetten halk eyledi. O cihettendir ki onların etlerine, kemiklerine ve yağlarına ve iliklerine karışmıştır. Her kim ki ebedi onlardan ayrılmaya ve her kim ki o tiğnetten idi cehennem ateşi ona haramdır. Zira kim cennet çamuru onunla halk eylemiştir.

Ve dahi yine buyurdular: Hak-teâlâ Ali'yi kendi nurundan yarattı. Beni risalet için, Ali'yi imamet için, muhabbet ve halifesi için yarattı.

Pes Hak-teâlâ bir adım Mahmut, bir adım Muhammed koydu ve bir ismi şerifim Ala'dır. Hz. Ali'nin ismi şerifi Ali koydu.

İmam Bakır ve İmam Caferi Sadık'tan rivayet ederler ki: Hak-teâlâ Hazretleri Muhammed'el Mustafa Sallallahu Aleyhi vesselem'i ve Aliyel Mürteza'yı bir gevherden, arşın altında ve onun ziyasından, onun Ehl-i Beyt'i, muhiplerini halk eyledi. Ol cihettendir ki onların gönülleri bize meyildir. Ve bizim muhabbetimiz onların kalbinde yer almıştır. Bizim muhabbetimiz muhip canlara kendi analarından ve babalarından ziyadedir.

Onlar dahi bizi analarından babalarından ziyade severler. Bizim dostlarımıza dost, düşmanlarımıza düşman olalar. Birbirlerini incitmeyeler, ta kıyamete kadar onlara şefaat ederiz buyurur.

Allah cümlemizi onların şefaatinden ayırmaya, Ehl-i Beyt tarafından kıla.

Hz. Ali ve on bir evladını hak bilseler ve daim Ali Muhammed Mehdi'yi, sahip zamanı gaip bileler. On Dört Masum-u Pak'ı bir nur bileler. Muhabbeti ziyade edeler.

Yıl, ay âşık, sadık Muhammed Ali'yi Hak-teâlâ kendi nurundan yarattı. Bir nur halkın gözüne iki göründü.

Hz. Ali nuru ismi şerifi Ebu Muhammed gözünden kayboldu. Kendi nurunu evlatlarının içinde İmam Hasan ve İmam Hüseyin'de gördü. Sırrını onlara verdi ve vasiyeti onlara buyurdu.

İmam Hasan'ın erkek nesli Kerbela'da hep şehit oldu.

İmamlık Hz. Hüseyin'e intikal etti. Hz. Hüseyin kendi nurunu evlatlarının içinde İmam Zeynel Abidin'de gördü. Onu Kerbela'da cenk meydanlarına koymayıp, İmamlık nesli senden gelecek diye vasiyet etti. Sırrını ona verdi.

İmam Zeynel Abidin ismi şerifi Ali'dir. Lakabı Zeynel Abidin'dir. Kendi nurunu evlatlarının içinde İmam Bakır'da gördü. Sırrını ona verdi, vasiyeti söyledi. Kendinden sonra İmam olacağını bildirdi.

Muhammed Bakır, kendi nurunu İmam Cafer-i Sadık'ta gördü. Sırrını ona söyledi. İlmin küntü temeli sendedir deyip, tüm vasiyetleri ona söyledi.

İmam Cafer-i Sadık kendi nurunu evlatlarının içinde Musa'yı Kazım'da gördü. Sırrını ona söyledi ve kendisine vasiyetleri bildirdi.

Musa'yı Kazım kendi nurunu evlatlarından İmam Rıza'da gördü. Sırrını ona söyledi. Kendisine vasiyet etti. İmam Rıza'nın ismi şerifi Ali'dir, lakabı Rıza'dır. Çok alçak gönüllü olduğu için, kimseyi incitmemiştir.

İmam Rıza kendi nurunu evlatlarının içinde Muhammed Taki'de gördü. Kendisine vasiyet etti, sırrını söyledi, imamlığı ona verdi.

Muhammed Taki evlatlarının içinde kendi nurunu Aliyyül Naki'de gördü. Sırrını ona söyledi, kendisine vasiyet etti.

Aliyyül Naki kendi nurunu evlatlarının içinde Hasan-ül Askeri'de gördü. Sırrını ona söyledi, kendisine vasiyet etti.

Hasan-ül Askeri kendi nurunu evlatlarının içinde Muhammed Mehdi'de gördü. Sırrını ona söyledi, kendisine vasiyet etti. Kendisinden sonra imam olacağını bildirdi.

İmam Muhammed Mehdi, sahip zaman Samara'da mağaranın içinde kayboldu. Onun annesi zahirde Nergis Ha-

tun, İmam Hasan-ül Askeri'nin anası Halime Hatun dördü bir pencere içinde yatar. Sandıkları dörttür.

Bab, bilin kim tahkik Emirelmüminin Hz. Ali Keremullahı veçhehü Hak-teâlâ'nın sırrıdır. Her enbiya kim dünyaya geldi Âdem'den ta hatemül enbiyaya gelene kadar Hz. Ali onlar ile batınen bile idi. Hz. Musa'ya Tur Dağı'nda söyleyen Ali idi. Hz. Nuh'u Tufan'dan gemiden kurtaran Ali idi.

Sordular: Ya Ali, Hz. İsa'nın mı faziletli, yoksa senin keremin mi hazrettir?

Hz. Ali buyurdu: Kim eğer, ben onun ruhunu Meryem'e üfürmesem İsa olmazdı.

Şu söz her kimseye zahirdir ki Hz. Meryem İsa'ya hamile idi. Beytül Mukaddes içinde ibadet ederdi. Ol vakit doğum zamanı geldi. Feriştahlardan bir nida geldi. Ya Meryem Beytül Mukaddes ibadet yeridir, viadet yeri değildir. Kalk taşrada vazi hamlini eyle. Yani İsa'yı dışarıda doğur. Ama benim anam Fatma Binti Eset bana hamile idi. Her tarafa vardı. Onun hamli yere düşüp dünyaya gelmedi. Aciz kaldı. Ben çünkü Hak-teâlâ'nın sırrına vakıf idim. Valideme söyledim, kendine zahmet vermedim. Allahü-teâlâ'nın emri şöyledir. Kim ben gerek ki Kâbe Şerifi'nin içinde zahir olayım. Validem elini başına koydu, söyledi: Oğlum, canım Kâbe'nin kapısı kilitlidir. Anahtarı Ebu Cahil lâininin elindedir ve Ebu Cahil bizlere düşmandır. Sen nice ol beytin içinde dünyaya gelirsin. Ol saat validem benim inen karnında söylerdim. Baktı ki bir cemaat melaikeden hazır oldular. Her biri bir tabak nur başlarına almışlar. Selam etti validemi. Gül gibi ellerinin üstüne aldılar. Tevhit ve tekbir ile Kâbe'nin damını yardılar. Ol vakit bir ev dahil oldu. Ben ol

saat Kâbe'nin içinde zahir oldum, dünyaya geldim. Ol dem ki ben dünyaya geldim gördüm ki Kâbe'nin içi dopdolu put idi. Putlar tamam secdeye düştüler, hamd eylediler. Ve guce el hakku ve zehagal batılı innel batılı kane zehugan. Çünkü ben Kâbe'de dünyaya ilk zahir oldum. Ol cihetten Kâbe tarafına secde ettiler. Kıble tayin oldu.

Sordular: Ya Ali, senin keremin mi ziyadedir, yoksa bahar vaktinde bulut ile yağan yağmur mu?

Buyurdu: Bahar vaktinde yağan yağmur da gökyüzünü yıkar, dünyayı siyah eder, karanlık olur. Ben ise, kerem vaktinde mülayim, yumuşak olurum ve yüzüm açılır. Sevinirim, dünyayı ışık ederim.

Bu da bir terzi hikâyesidir: Bir gün Hz. Ali, Kanber'e cübbesini diktirmeye terziye verdi. Terzinin dikme ücretini verdi. Fakat terzinin çırağı dahi bağış istedi. Ya Ali bana dahi bir bağış ver dedi.

Hz. Ali; ya çocuk kaç para vereyim dedi. O çocuk; ya Ali keremin kadar ver dedi. Ali Keremullahu veçhe dedi; ya çocuk benim keremim çoktur, sen iste dedi. Yine keremin kadar ver dedi çocuk. Yine, ya çocuk benim keremim çoktur, sen iste dedi. Yine, keremin kadar ver deyince orada bir taş yığın toplamışlardı. Hz. Ali ol taşa emir eyledi, ol taşlar ol çocuğun başında durdu ve altın yağmaya başladı. Ta ki çırak çocuk yeter diyene kadar ol taştan altın yağdırdı. Ve çırak çocuk Hz. Ali'nin ayağına kapanıp yalvardı. İmana geldi, yeter ya Ali dedi.

Hz. Ali buyurdu: Siz bizden kerem istediniz. Eğer şu alemi cevahir ve altın ile dolduram benim keremimden bir arpa kadar eksilmeye dedi. Deniz benim keremimin, bir katresidir buyurdu.

Bu sözlerden aldığım ilhamla yola çıkmış bulunuyoruz. Burada vasfı olan Ehl-i Beyt'tir. Ehl-i Beyt Kuran'dır. Kuran da Ehl-i Beyt'tir. Birbirinden ayrılmaz ve kopmaz. Eğer Ehl-i Beyt olmasa Kuran olmazdı.

Allahü-teâlâ buyurur: Eğer Ehl-i Beyt var olmasa yeri, göğü, arşı, kürsü yaratmazdım. Yeri, göğü Ehl-i Beyt'in yüzü suyu hürmetine var eyledim.

Ama bazı kimseler Ehl-i Beyt ile Kuran'ı ayırırlar, yanlış yola giderler. Ehl-i Beyt'i sevmeyeni Allah dahi sevmez. Onları temiz yarattım buyurur.

Bundan dolayı Aleviler Ehl-i Beyt'e en içten bağlılıklarını sevgi ve saygılarını gösterirler. Onların zikrini, ibadetini yaparlar. Meğer gece az uyuyasın buyrulur. Bundan dolayı gece namazı olarak ibadet ederler.

Gece namazı, yani ibadet Kuran-ı Kerim'in çok ayetinde beyandır.

Kaf Suresi, 39. ve 40. ayetleri:

Öyleyse Ey Muhammed, onların sözlerine karşı sabret. Rabbini güneş doğmadan önce de batmadan önce de hamd ile tesbih et. Yine gecenin bir kısmında ibadetlerin sonunda tesbih et, zikret. Hiçbir zaman Hakk'ı özünden, imanı kalbinden çıkarma. Yoksa Hakk'a vasıl olamazsın.

Nemil Suresi:

Görmediler mi, dinlensinler diye geceyi karanlık, çalışsınlar diye gündüzü aydınlık olarak yarattık. Doğrusu bunda iman eden millet için deliller vardır.

Maun Suresi, 4. ayet:

Nifak tohumunu saçmak, başkalarını aldatmak niyetiyle namaz kılanların vay haline.

İnsan yaptığı ibadette kimseye bir şey söyletmemeli,

şirkten uzak durmalı.

Ayet 6:

Onlar namazlarıyla gösteriş yaparlar. Namaz, niyaz, zikir, ibadet, taat ancak Allah için olmalı, görüş için olandan fayda gelmez.

Belet Suresi 8., 9., 10. ayetler:

Biz onun için iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi? Bir de ona iki yol, hak ile batılı gösterdik. Allah insana bir de irade akıl vermiştir. Aklını kullanan toplum kurtuluşa erecektir.

Allah cümlemizi iyi fikir ve iyi düşünceden ayırmasın. Allah Allah...

Ala Suresi, 14. ayet:

Hakikaten küfür ve masiyetten kurtulan temizlenen kurtulmuş olacaktır.

Nehl Suresi, 104. ayet:

Allah'ın ayetlerine iman etmeyenleri Allah doğru yola iletmez. Onlar için çok acı, çok azap vardır.

Rivayet sözler:

İbrahim Peygamber şöyle dedi: Ey Azrail, sen kötü insanların canını nasıl alırsın. Ruhunu alırken hangi surette ona göründüğünü bana gösterebilir misin?

Azrail cevap verdi: Ya İbrahim Peygamber, sen buna tahammül edebilir misin? Sen korkarsın, buna dayanamazsın.

İbrahim Peygamber, tahammül ederim, dayanırım dedi. Öyleyse sen yüzünü bir tarafa çevir, ben o sıfatı alayım dedi. İbrahim Peygamber yüzünü döndü. Azrail öyle bir kıyafet aldı ki İbrahim Peygamber dönüp baktığında Azrail öyle korkunç bir hal almıştı ki, düşüp bayıldı. Ayılınca Azrail eski sıfatında göründü.

İbrahim Peygamber dedi ki: Ölen kötü insana hiçbir şey olmasa da, yalnız senin yüzünü görmesi ona yeter.

İbrahim Peygamber şöyle buyurur: Ölülerine ağlayan insanlar gördüm. Onlara ölüleriniz için değil, kendiniz için ağlasanız daha iyi olur dedim. Zira ölen üç korkudan kurtulur:

1. Azrail'in yüzünü görmekten kurtuldu.

2. Ölümün acısından kurtuldu, o onu da tattı.

3. Hayatın ne şekilde sona ereceğinden emin oldu. Akıllıya gereken kendi nefsi için ağlamak. Zira ağlanacak varsa, ölümün onu ensesinde beklemekte olduğunu bilmektir.

Musa Peygamber, Allah'a münacat etti. Ya Rabbi, Sana nasıl ibadet edeyim dedi. Allahü-teâlâ buyurdu: La ilahe illallah de, bunu herkes söylüyor. Daha hayırlısını söyle deyince yine la ilahe illallah de dedi. Ya Musa, yedi kat yerleri ve yedi kat gökleri bir terazinin kefesine koysan diğer bir kefeye la ilahe illallah konsa, hepsinden la ilahe illallah ağır gelir buyurdu.

İsra Suresi, 111. ayet:

Şöyle de: Evlat edinmeyen, mülkünde ortağı olmayan, aciz olmayıp yardımcıya da ihtiyaç göstermeyen Allah'a hamd olsun. Onu büyük bil yücelt.

Musa Peygamber, Allah'a münacat etti. İlahi, Firavun emrine uymuyor, buyruğunu tutmuyor diye yalvardı. Ya Musa, sen onun asiliğinden helak olmasını istiyorsun. Fakat ben onun kapısının üzerindeki yazıyı görüyorum buyurdu. Meğer onun kapısının üzerinde Besmele'yi Şerif ve Allahümme yazılıdır. Onun için ona mühlet ve zaman veriyoruz.

Rivayet:

Hz. Resul'e sormuşlar: Ya Resulullah, ahsan nedir? Re-

sulullah; Allah'ı görür gibi ibadet etmek demektir buyurmuş.

İbrahim Peygamber; Ya Rabbi benden sevgili kulun varsa, onu bana göster diye dua etti. Cenabı Hak buyurdu: Ya İbrahim, sen bana halkın en sevgilisisin. Ama Muhammed daha kerimdir. Sen Halil'sin (talip), Muhammed ise Habibimdir (dede). Muhammed yakınım dedi. İlahi onun makamını bana göster diye dua etti. Tanrı onun batın gözünü açtı, Firdevs-i Ala'yı gösterdi. Ehl-i Beyt'in ve On İki İmam'ların makamını gördü. Orada bir şirin ala makam gördü, orayı sordu. Orası Muhammed'in kızının oğlu Hüseyin'in makamıdır dedi. Onun mertebesi nedir diye sordu. Onun mertebesi Ehl-i Beyt'tir. Ehl-i Beyt dostlarının günahlarına kefaret için canını kurbanlığa kabul etmiştir. Bundan dolayı Allahü-teâlâ Hz. Hüseyin'e Cennette Sakiyi Kevser'i eline vermiştir. Dilediğine Kevser Suyu'nu verir, dilediğine vermez.

Allahü-teâlâ cennete buyurdu. Ben seni huri ve gılmanlarla dolduracağım dedi. Cennet lisana geldi. İlahi ben neyim ki beni gılmanlarla doldurursun. Ey cennet, ben sana iki şehzade verdim, Hasan ve Hüseyin deyince, cennet sustu ve şükür diledi.

Resulü Ekrem buyurur: Hasan ve Hüseyin cennetin iki gonca gülüdür. Allah, Fatıma, Hasan ve Hüseyin'in sevincinden sevinç duyar. Kederlerinden keder duyar.

Allah cümlemizi Ehl-i Beyt'in yolundan ayırmaya.

HAZA DAR DUASI

Dar dünyadan ahrete intikal eden ölü için okunan ve onun Allah'tan mağfiret dilemek ve günahının bağışlanması, rahmete ulaşması için yapılan bir duadır.

Dar Nasıl Yapılır:

Dünyadan bir can vefat ettikten sonra ona yapılan hizmettir. Cenaze defnedildikten sonra, dar çekilme veya dardan indirme diye adlandırılan bu erkân şöyledir.

Dar çekilmesi için hazırlık yapılır. Bir kurban alınır. Dara duracak kişilere haber verilir. Komşular gelir, bir cemaat toplanır. Dara duranlar abdestlerini alırlar. El suyu dökülür, meydana süpürge çalınır. Seccade serilir. Dede her hizmetin ayrı ayrı duasını verir. Çerağ uyanır. Çerağ ayeti ve dualar cem bölümünde yazılıdır.

Dara duran canlar meydana geçer. Dede olan kimse cemaatten ve meydan ehlinden razılık alır. Aleviliğin özü odur ki hiçbir zaman ve hiçbir yerde razılık almadan ibadet yapmazlar. Bu da kul hakkı ile Hakk'ın huzuruna varmamak içindir. Dara duranlar ayağa kalkarlar.

Dede sorar; kimin darına durdunuz? Onlar da ölenin annesinin ve ölenin ismi ile filanın oğlu ve kızı filanın darına durduk derler. Allah şahadetinizi kabul eylesin der. Dua eder ve dar duası olarak bu duayı okur: Darlarınız, divanlarınız kabul ola. Muratlarınız hâsıl ola, Hak Muhammed Ali istediğinizi, muradınızı kabul eyleye. On İki İmamlar yardımcınız ola, niyetleriniz yerini bula. Durduğunuz Dar-ı Mansur ve Hz. Fatıma darı ola. Yüce Allah şefaatinden ayırmaya. Gerçeğe Hu...

Dar okuyana müsaade verir.

Bismillahirrahmanirrahim

Bismillahi ve billahi ve minellahı ve ilal tahi ya müfettihül ebvap el hacat ya müfettihül ebvap el hacat ya müfettihül ebvap el hacat. Ya rabbil âlemin ya errahmanirrahim.

Hacet kapılarını sen aç. Divanı dergâhında hacetlerimizi, dualarımızı, ibadetlerimizi sen kabul eyle. Hacet kapılarını açık eyle. Ya Rabbil âlemin, ya iki cihan serveri Muhammed Mustafa sallallahu teâlâ Aleyhi vesellem ve Şah-ı Merdan Aliyel Mürteza işimize sen karış, sen himmet eyle.

Bismillahirrahmanirrahim

Ellezi hala gasse mavatı vel arde vema beyne hüma fi sitdetin eyyamün sümmesteva alel arşıl rahman.

Bu okunan Kuran-ı Kerim'in ve kelamı kadimin izzeti ve azameti ve şefkati ve kerameti ve fazileti hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hzretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı var ise af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmet ve mağfiretini günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Yedi kat göğü ve yedi kat yeri arşı kürsü levhi kalemi, on sekiz bin âlemi, on sekiz bin âlemde insi cini, devi pireyi ve periyi ve yeryüzünde olan insanları ve hayvanları ve havada uçan kuşları ve deryada olan balıkları Sen yarattın. Senin bin bir ismin var, bin bir ismin yüzü suyu hürmeti hakkı için Ya Rabbil âlemin, Ya Errahmanirrahim, Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Senin Tanrılığın, birliğin, lütfün ve keremin âmin ahsa-

nın, faziletin hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Yedi kat gökte ve yedi kat yerde, arşta kürste levhte ve kalemde on sekiz bin âlemde olan meleklerin ve feriştahların teşbihlerini ve ibadetlerini ve iradetlerini ettikleri hizmetlerin ve kulların hizmetlerinin azametleri hizmeti hakkı için Hak-teâlâ Hzaretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Nadı Ali Duası:

Bism-i Şah... Allah Allah...

Nadı Aliyel mesharil acayip tecvidi ağnenneke hün navayıp ilallahı haceten bi küllü hammim ve gammin sevinceli bi azametike ya Allah ya Allah ya Allah ve bi nuri bi nübüvvetike ya Muhammed ya Muhammed ya Muhammed ve bi sırrı bi velayetike ya Ali ya Ali ya Ali ve aleyhe muhavveli ya Hatice-tül Kübra ya Hasan ya Hüseyin deşti Kerbela edrikni edrikni edrikni. Ağışni ağışni ağışni. Ya gıyasel müsteğimsin hürmetin hakkı için seyidim saadetine la feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Bu zikrolunan Nadı Ali'nin izzeti ve şefkati ve azameti hürmeti hakkı için ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

İki cihan serveri Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem ve Şah-ı Merdan Aliyel Mürteza'nın ve Fatımatüz Zehra'nın ve Hatice-tül Kübra'nın ve İmam Hasan Hulki Rıza'nın, İmam Hüseyin Deşti Kerbela'nın, İmam Zeynel Abidin Masum-u Pak'ın, Muhammed Bakır, İmam Cafer-i Sadık'ın, İmam Musa'yı Kazım'ın, İmam Ali Musa Rıza'nın ve İmam Muhammed Taki'nin, Aliyyül Naki'nin, Hasan-ül Askeri ve Muhammed Mehdi'yi sahip zamanın isimleri zikrolunan ulu azim insanların hürmeti hakkı için ol geçen merhumun kabrini cennetül mekvas sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Âdem Peygamber'in ve Havva'nın ve Âdem Peygamber'e olan hürmetin ve boyun tutup secde eden melaikelerin ve onlara olan sevabın hürmeti hakkı için ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Halil İbrahim Peygamber'e Hak-teâlâ ateşi Gülizar ettiği ve Davut Peygamber'in elinde örssüz demiri sızdırıp mum ettiğinin, Süleyman Peygamber'in parmağından olan mührün insi cinsi, devi periyi odu ve suyu ve yeli ve hoş doyur hükmünün hürmeti hakkı için ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Yedi tamu sekiz uçmağın içinde olan, dört ırmağın biri

süttür, biri baldır, biri hamirdir ve biri Abu Kevser'dir. Ondan içen imamların ve Vildanların ve hurilerin ve hülya donlarını biçen İdris Peygamber'in ve Abu Kevser nasip olan mümin ve Müslim kullarının hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Eyüp Peygamber'in tenini kurda yedirip bulduran ve Yakup Peygamber'i oğlu Yusuf'tan ayrı düşürüp ağlayıp bağrını püryan ve ciğeri giryan ve iki gözü kör olup Yusuf'u Hak-teâlâ Hazretleri Mısır'a Sultan edip ahiri birbirine kavuşup Yakup'un gözleri açılıp şazı Hürrem olduğunun hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Musa Peygamber her dem Tur Dağı'nda eylediği kelamların ve elinde olan asa ejderha olup asaya verdiği mucizatı ve İsa Peygamber'in nefesi ile ölüleri diri kıldığı hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Davut'a nazil olan Zebur'un, Musa'ya nazil olan Tevrat'ın, İsa'ya nazil olan İncil'in, Muhammed'e nazil olan Kuran-ı Kerim'in ve bu zikrolunan dört kitabın, yedi Mushaf-ı Şerif'in, yüz on dört sureyi kelamın, otuz iki süphane-

kenin yirmi dokuz kara hecenin hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Cemaatel arşı melekleri, Cebrail, Mikail, İsrafil, Azrail ululukları azametleri hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Mekke'nin Medine'nin hürmeti hakkı için, Mekke ve Medine'ye cemi olan seksen bin hacı, doksan bin duacı, Arafat'ta kesilen İsmail Peygamber kurbanının ve Kâbe Şerifi'nin içinde kılınan kabul olmuş namazların ve Kâbe Şerifi'nin kapısında olan Hacer-ül Esvet taşının ve Abu Zemzem'in hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

İki cihan serveri Muhammed Mustafa Peygamber'e Hak-teâlâ'nın ihsan eylediği şefaatin ve kerametin ve Şah-ı Merdan İmam Aliyel Mürteza'nın ve kerametinin ve azametinin ve Zülfikar'ının ve Kanberi'nin ve Zülfikar ile eylediği kazanın hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

İki cihan serveri Muhammed Mustafa'nın ve sıran Aliyel Mürteza'nın vardıkları Miraç'ın, vurundukları tacın ve bindiği Burak'ın ve Burak'ı getiren Cebrail'in ayağı altında bile kalkan muallâk taşının Hak ile bir olup merhaba eden kulların ve söyleşen doksan bin kelamın ve onda olan sohbeti irfanın ondan dilenen hacetlerin, duaların ve onda olan secdeye ve ziyarete gelen melaikelerin ve feriştahların, kırklar ceminde içilen şerbeti engürün ve onu getiren Selman-ı Farisi'nin ve onda olan irfanın ve onda olan kırklar semahının ve Hz. Habibin kırkları iki şak ettirip tennure şümlenin ve ol Hakk'ın divanı dergâhında kabul olan cemaatin hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Yüz yirmi dört bin nebi, peygamber, üç yüz on üç mürsellerin, velilerin, nebilerin, alçakta, yücede, zahirde, batında erenlerin, evliyaların, enbiyaların, azizlerin, şehitlerin, gözcülerin, bekçilerin, şehit olmuş canların; dört köşeyi, yedi iklimi, levhi kalemi; on sekiz bin âlemi saklayıp bekleyip görenlerin yüzü suyu hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Yalnızlara yoldaş olan, çağırınca ulaşan, boz atlı ak donlu, eli altın çekenli, başı yeşil, kispetli Hz. Hızır Ellez ve Hz. Hızır Nebi'nin karanlık iklimde içtiği abu hayatın ol abu hayatı bulup kendine içirenin hürmeti hakkı için Hak-

teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Hakk'a yakın olan mümin kullarının ve duası müstecap olan canların Halep'te derisi yüzülen Seyit Nesimi'nin, Bağdat'ta asılan Mansur'un Dar Mansur olan mümin ve Müslim kullarının, çekilen Ali gül bendinin hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Ya Rabbi yüzümüz kara günahımız çoktur. Divanı dergâhında dualarımızı kabul eyle. Ret eyleme. Ol senin haklığın hakkı için, fazıl muhabbet zenkatı Mustafa hakkı için, cemali perdevi sevgi hakkı için, kelamı ilim esması hakkı için, dahi ismi müsemması hakkı için. Muallâk arşı kürsü ferşi hakkı için. Muhammed Ali ve nebi hakkı için. Veliler hırkası donu hakkı için. Seyit nebi gittiği Miraç hakkı için. Mekke ve Medine hac hakkı için. Sera ser cümle enbiya hakkı için. Tarıkı rumuzu evliya hakkı için, müdam çağırdığım ol Şah hakkı için. Dökülen İmam Hüseyin'in şehit canı kanı için ve hem On İki İmamlar hakkı için. Çağırınca yetişen erenler hakkı için. Seyitler, gaziler, Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli hakkı için. Erenlerin ettiği ikrar hakkı için. Üçler, Beşler, Yediler, Kırklar hakkı için. Budala sermeser hakkı için. Mecnun Leyla hasretlikleri hakkı için. Erenler hırkası, donu hakkı için. Saf ehli saf safı hakkı için. Âşıklar sohbeti, cemi hakkı için. Hakikat ehlinin dini hakkı için. Eyvallah

ehli insaf hakkı için. Rum Abdalları hakkı için. Horasan Pirleri nutku hakkı için. Nihan dervişlerinin sırrı hakkı için. Bu yolda dahi pirlerin hakkı için. Âşıklar ateşi ahı hakkı için. Suçum bağışla Kerbela hakkı için. Kabul et duamızı ya Ali püştü penahı hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Erdebil'de Şeyh Safi Hazretleri ve Sultan Hatayi padişahının ve sürdükleri yolların ve erkânların ve yakın tevhitlerinin ulu azim cemaatlerinin ve sürdüğü sefalarının ve cümle kalıp geçen merhumun evlatlarının mürşidi kâmil Süleyman Peygamber zamanının şehrinin demi devleti hürmeti hakkı için Hak-teâlâ Hazretleri ol geçen merhumun kabrini cennetül mekva sualin esen eyleye. Azabı varsa af eyleye ve cümle günahlarını bağış eyleye. Rahmet ve mağfiret üzere ise rahmetin ve mağfiretin günden güne ziyade eyleye. Allah diyelim Allah.

Cümleten hatırda olup Allah Allah âmin diyen mümin ve Müslim kullarının ve geçmişlerinin dahi Hak-teâlâ rahmet eyleyip nurların ziyade eyleyip, bazılarının ömürleri uzun olup bünyaları pak ola. Vakti saatleri kutlu mübarek ola. Muratları hâsıl ola. Maksutlarına müyesser eyleye. Mehdi'yi sahip zaman zuhur ola. Cümle Yezit fakir ola. Cümle mümin Müslim kullar şaz ve Hürrem ola. Gerçekler gelmiş gitmiş ola. Cümlesinin demine hu diyelim hu.

Dede darda, ayakta duranlara dua eder, oturur diz çökerler.

Allah Allah... Darlarınız, divanlarınız kabul ola. Murat-

larınız hâsıl ola. Hizmetleriniz kabul ola. On İki İmamlar katarından didarından ayırmaya, niyetler yerini bula. Dar çeken darlık görmeye. Hak Muhammed Ali dergâhına yazıla. Geçmişimize Allah'tan rahmet ola. İsmini zikrettiklerimiz cümle enbiya ve evliyaların, peygamberlerin şefaati üzerimizden eksilmeye. Dar-ı Mansur ve Hz. Fatıma şefaatçiniz ola. Gerçeğe hu...

Saka suyu gelir. Dede dua verir.

Bismillahirrahmanirrahim

Vece enla minel mayu min küllü seyin hayyun Allahümme acel şifaun min küllü daim. (Biz her canlıyı sudan yarattık. O su bir şifa suyudur.)

Selamullah ala nuri Muhammed Mustafa.

Selamullah ala nuri Aliyel Mürteza.

Selamullah ala nuri Hatice-tül Kübra Fatıma-tüz Zehra.

Selamullah ala nuri Hasan Hulki Rıza Şah Hüseyni Kerbela.

Selamullah ala nuri Zeynel, Bakır, Cafer, Kazım, Musa, Rıza.

Selamullah ala nuri Taki, Naki, Askeri Mehdi'yi Sahip Liva.

Selamullah ala nuri Ahmedi Cemalettin, Veliyettin Hürremi Şah-ı Evliya.

Feyzullah ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Allahümme sallai ala seyidine Muhammed ve ala Ali Muhammed ya Ehl-i Beyt.

Sakacı su tası elinde bu duayı okur. Şayet bilmiyorsa dede okur.

Bismillahirrahmanirrahim

Vece enla minel mayu min külli şeyin hayyun Allahümme acel şifaun min küllü daim.

Selamullah ala nuri İmam Hüseyin ve Ali ala İmam Hüseyin ve evladı katli İmam Hüseyin.

Lütfüne muhtacız, eyle derman ya Hüseyin. Derdimiz dermanı senden, sen eyle derman ya Hüseyin. Gayriye muhtaç kılma, aşığa el aman. Sen medet kıl bizlere her vakit her an ya Hüseyin.

Set hazaren lanet olsun ol güruhu zelnekin. Sen şahı şehit ettiler onlar ad kavim ya Hüseyin. İsmi pakı aşkın ile zikredeni kıl Kâbe yap. Ver murat isteyenleri giryan alan ya Hüseyin aşkın için vermeye bir Kevser su aldım ele. Aşkın ile içenlere kıl abu hayat ya Hüseyin. Rahmetullahı ve hidayetullahı İmam Hasan Şah Hüseyin. Ber cemali Muhammed pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Dede dua verir. Hazır olan cemaate su verilir. Su bitince sakacı su tası elinde dara durur. Düvaz söyler. Ve bunu okur:

Gerçeğe hu... Erenler nerdeyiz. Cemaat, gönüllerde der. Gönüle giren gözden çıkmaz, ne âşık doyar ne Kevser tükenir. Ne buna doymak olur ne bunu elden koymak olur. Burada bir olan inşallah yarın cenneti alada böylece bir oymak olur. La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Ver muradımızı ilahi Mustafa'nın aşkına
Sakiyi Kevser Aliyyel Mürteza'nın aşkına
Geç hatamızdan medet af et kusuru cürmümüz
Hem Hatice'yi Fatıma Hayrü Nisa'nın aşkına

Defter isyanımız yırt desti affın ile el aman
İmam Hasan Şah Hüseyni Kerbela'nın aşkına
Bizlere gösterme azabın tuzağın el aman
Ol İmam-ı Abidin Bakır Beka'nın aşkına

Haşre kıl mahşerde Ali Ahmed'iyle bizleri
Cafer-i Kazım Ali Musa Rıza'nın aşkına
Çaresiz koyma darından lütfüne mazhar et
Şah Taki'yi be Naki hem pür sefanın aşkına

Nefsimizi malum kıl zümreyi naciden et
Askeri hem Mehdi'yi sahip livanın aşkına
Ya ilahi ya ilahi kılma mahrum eyle şaz
Gönlünü bir eyleyen Ali Aba'nın aşkına

Pirimiz üstadımız Pir Hacı Bektaş-ı Veli
Kutbu Âlem hatbi evliya piri piranın aşkına
Virani'yem Ali senden umudum
Son deminde evliyalar aşkına

Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan, Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat. Salâvat getirilir.

İsra Suresi, 111. ayet okunur:

Şöyle de, evlat edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, aciz kalmayıp, yardımcıya da ihtiyaç göstermeyen Al-

lah'a hamd olsun. Onu büyük bil yücelt.

Üç sefer tekbir alınır. Tekbirden sonra su tası elinde saka şunu söyler:

Hu dedik içenlere, rahmet gerçeklere, rahmet mümine, lanet Yezit'e. Sakiyi sak Selman-ı pak. Ahmedi Muhtar. Susuzluktan ser verenler aşkına, gözüm yaşın zebil ettim derim saka İmam Hasan Şah Hüseyin. Cennetullahı ve hidayetullahı İmam Hasan Şah Hüseyin. On İki İmam kuvvetine öz birliğine diyelim Allah Allah.

Dede dua eder.

Allah Allah. Nur ola Allah. Sır ola Allah. İçenler şifa bula Allah. Dertlerimize derman, hastalarımıza şifa ola Allah. Hz. Hüseyin'den gelen engür ola. Hz. Hüseyin dergâhından cümlemizi ayırmaya. Hizmetin kabul ola. Gerçeğe Hu...

Dara duranlar meydandadır. Onlara bir miktar para verilir ve ayağa kalkarlar duaya dururlar.

Dede sorar: Aldığınız akçe ile durduğunuz darı bağış eylediniz mi der. Onlar da eyvallah derler. Bağış ettik derler. Üç sefer sorar. Onlar da razı olduklarını söylerler. Dede dualarını verir.

Lokma verilir. Kurban yenir. Dar biter. Lokmaların duasını dede verir. Allah cümlemizi bu dardan bu divandan ayırmasın.

MUSAHİPLİK VE ERKÂN

Musahiplik, yukarıda belirttiğim gibi iki canın birbirine yakın olmasıdır. Birbirlerini sevmeleri ve tanımaları gerekir. Musahip olacak canlar önceden birbirleriyle sözleşirler, kardeş olmaya karar verirler.

Bu karar bir anlaşmadır. Kendi aralarında ve bir pir, rehber huzurunda olabilir bir zaman. Bu kişiler ikrarlarındadırlar. Üç sene, beş sene, yedi ve on iki sene arasında birbirlerini iyice tartarlar. Ahlak ve huyları birbirlerine hoş gelirse kurban kesmeye karar verirler.

Pir ve rehbere musahiplik için kurban kesip lokma vereceklerini bildirirler. Pir bir gün tayin eder. Hazırlıklar yapılır. Komşulara haber verilir. Irak yakın akrabalara bildirilir. Burada yapılan masraf ve kurbanlar müşterek olarak alınır. O gün gelip akşam olunca cemaat toplanır. Dede gelir yerini alır.

Musahip olacak canlar gelen komşulara can ekmeği diye anılan bir yemek verirler. Yemekten sonra Kuran okunur. Dede dua verir. Bu yemek şu olur ki biz ölmezden evvel öldük, ruhumuz için Kuran okutuyoruz.

Ondan sonra musahip olacak canlar boy abdestini almışlardır. Önce on iki hizmet sahiplerinin duaları verilir. El suyu ve süpürge çalınır. Seccade serilir. Musahip olacak canlar meydana geçer. Darda durup, Araf Suresi 23. ayeti okunur. Eğer bilmiyorlarsa dede okumak zorundadır.

Bismillahirrahmnanirrahim

Gala rabbana zelemna ve inlem tağfirlena veter hamnalene künenne minel hasirin.

Canı dilden bel bağladık evliya erkânına. Hamdülillah

yine durdum pirimin divanına. Çok kusurum var el aman, el aman, el aman. Sığınarak geldim pirimin lütfü ihsanına. Canım kurban malım tercüman pirimin fermanına. Allah eyvallah. Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Dede, yola talip olan canlar aşk ola der. Dardaki canlar secdeye kapanır, başını kaldırmazlar.

Dede sorar: çene talip, dil mürşit. Ne gördünüz der. Onlar, Hak gördük, derler. Pir yamacına geçtik Allah Allah. İkrar iman ikrarınız imanınıza yoldaş olsun. Dilli başlısınız. Ayıbınızı dizinizin altına alıp oturmayın. Dar gelin doğru söyleyin der. Başlarını kaldırırlar. Dede cemaatten rızalık alır. Razıyız derler.

Dede: Ey can, siz birbirinizden razı oldunuz. Ama bu meydanda Dar Mansur olan kardeşleriniz var. Onlar diyorlar ki bu yol, Hak Muhammed Ali yolu. Nesimi gibi yüzülüp Mansur gibi asılacağız. Alacağım varsa alacağız diyorlar. Bu kardeşlerinizden razı mısınız? Alacağı vereceği, dargın, kırkın küsülü olan varsa beyan etsin der. Varsa razılaştırılır, yoksa razıyız derler. Kendilerine de aynen yine sorulur. Buradaki canlar sizden razı oldular. Siz de evinizle, eşinizle birbirinizden razı mısınız? Onlar da birbirleriyle görüşürler.

Bu arada razı olmayıp da sonradan sizden bir hak talebi eden olursa, bunu da razı edip, hakkını vereceklerini dedeye niyaz ettirirler.

Dede bazı nasihatlerde bulunur. Şöyle ki canlar musahip kavli zor bir kavildir, yapabilirsen gel beri. Ateşten gömlek giyebilirsen gel beri. Demirden leblebi yiyebilirsen gel beri. Öl ikrar verme. Öl ikrardan dönme. Gelenin malı,

dönenin başı gider. Yol yakınken dönebilirsiniz. Bu yol Muhammed Ali yoludur. İkrar yoludur. Kim ki ikrarından döner, ziyanı kendine gelir. Kim ki ikrarında durursa mükâfatı Allah'a aittir. Hak-teâlâ onun mükâfatını biz vereceğiz buyurmaktadır.

Elinle koymadığını alma, gözünle görmediğini söyleme. Yalan bühtan eyleme. Yol gidenin, erkân sürenindir. Bu yola meyil veren Hakk'a yakın olur. Allah'ı bir bilip, Peygamberi Hak Resulü bilip, evliyaları hak bilesin. Döktüğün varsa doldur, ağlattığın varsa güldür. Diği dinleme, gıybet eyleme, yalan söyleme, kimsenin ayıbını yüzüne vurma. Doğru gelin dost gönlünü incitmeyin. Kendinize ayıp geleni komşunuza yapmayın. Elinize, dilinize, gözünüze, belinize sahip olun. Şeytanın vesvesesinden ırak durun. Hak Muhammed Ali yolundan ayrılmayın der. Onlar da yani musahip olan canlar eyvallah der, niyaz ederler. Dar duasına kalkarlar.

Dede dua verir.

Allah Allah... Darlarınız, divanlarınız, muratlarınız kabul ola. On İki İmamlar yardımcınız ola. İkrarınızda kaim olasınız. Hak didarı göresiniz. Burada sorulan mahşerde sorulmaya, darınız Mansur'un darı ola. Mansur Hz. Fatıma şefaatçiniz ola. Gerçeğin demine hu...

Meydana niyaz eder, cemaatle görüşür, tekrar meydana diz çökerler.

Dede ve cemaat hu der. Miracınız kutlu ağzınız tatlı olsun. İkrarınız kaim olsun der, destur verilir.

Kurbanlar meydana gelir, dede kurbanların duasını yapar. La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Bismillahirrahmanirrahim

Kurbanı kurban, kurbanı halili ferman celil tığı Zülfi-

kar, tekbiri bismillah Allah. Feleber la ilahe illallah. Üç defa tekbir alınır.

Esselatü vesselam aleyke ya Habibulllah.

Esselatü vesselam aleyke ya Resulullah.

Esselatü vesselam aleyke ya Aliyyün Veliyullah vasi Resulullah.

Esselatün vesselamu hüvel evveline hüvel aihirine hüvel zahirine ve hüvel batunun.

Süphaneke rabbike rabbil izzeti amma yesufun vesselamun alel mürselin el fatiha.

Salâvat getirilir. Fatiha okunur.

Dede kurbanlara dua verir. Kurbanlar kesime gider. Ondan sonra on iki hizmet, cem başlar. Kurbanlar pişene kadar cem devam eder. Cem bitince lokmalar verilir. Kurban yenir. Destur duası verilir.

Musahibi olmayan yani musahipsiz olanlar kalkar gider. Çünkü geride musahip kurbanı vardır. Ondan ancak musahip olanlar yiyebilir.

Dede musahip olan canları bir araya alır. Onların telkinini yapar. Pençelerini çalar. Dualarını verir. Ondan sonra kurban yenir, destur verilir.

Yani Fetih Suresi'nin 10. ayetini ve Ayetül Kürsü'yü okur:

Fetih Sresi, 10 ayet:

İnnellezine yubayi uneke inna ma yubayi ünellahe yedullahı fevga eydihim femen nekese fe innema yen kusu ala nefsihi ve men ev fa bima ehede aleyhüllahe fese yük tihi ecren azima.

Türkçesi: O Hudeybiye'de sana biat edenler, gerçekten Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın yardım ve kuvvet eli on-

ların üzerindedir. Kim sözünü tutar, ikrarında dururşa mükâfatını Allah verir. Kim de sözünden cayarsa dönerse ziyanı kendinedir.

Ayetül Kürsü, Bakara Suresi, 255. ayet:

Allahü la ilahe ille hüvel hayyül kayyumu late huzu hü sinetin vela mevmun lehü ma fissemavat vema filardi menzellezi yeşfeu indehü illa bi iznihi ya lemu ma beyne eydiyhım vema halfehüm vela yuhiytüne bi şeyin min ilmühi illa bimaşee vasia kürsiyyüsse mavak vel ard vela yeudühu hifzuhüma ve hüvvel aliyyül azim sadakullah azim.

Pençelerini çalar. Niyazlarını yapar. Duaya dururlar. Dede dua verir. Seccadeyle birlikte durabilirler.

Allah Allah...

Vakitler hayır ola, hayırlar feth ola, şerler def ola, günahlarınız af ola. Yüzleriniz ağ ola. Yüce Allah ikrarınızı kaim eyleye. Muratlarınız hâsıl ola, Hak Muhammed Ali utandırmaya. On İki imam'ların katarından, didarından ayırmaya. Allah kulluğundan, Muhammed ümmetliğinden, Ali talipliğinden dur eylemeye. Dirliğinizi, birliğinizi bozmaya, Muhammed Ali'nin şefaatine müyesser eyleye. İkrarınız bozulmaya, burada soruldunuz, mahşerde sorulmaya. Yüce Allah sorgusu sorulmuş kullardan eyleye. Hz. Hüseyni Kerbela hakkı için dualarımızı kabul eyleye. Pir Hacı Bektaş-ı Veli'nin hüsnü himmetleri üzerinizde ola. Gerçeğin demine hu ya Ali...

Sayın canlar, eğer noksan ve hatalı yerim varsa herkesten özür dilerim. Kul beşerdir, hatasız olmaz.

Yazmaktan ve okumaktan ziyade, aynel yakın görmek evladır.

NİKÂH

Nikâh deyince aklımıza iki nokta gelir.

1. Resmi nikâh
2. İmam nikâhı

Resmi nikâh her şeyden evvel yapılması gereken iştir. Resmi nikâh, hem kanunu hem de özgeçmişi bilinmesi için resmi kayıtlara annesi ve neslinin nereden geldiğini nereye vardığını bildirir. Evlatlık, verasetini ortaya koyar. Onun için evvel evlenecek kişilerin resmi kayıtları yapılmalıdır. Resmi nikâhsız evlilik sayılmaz, hiçbir hak sahibi olamaz. Gelecekte doğacak çocukların kaydı yapılmaz. Bundan dolayı mutlak resmi nikâh yapılmalıdır.

İmam nikâhı ise, Allah huzurunda olduğunu bilip, Allah'ın ismiyle bir duadır. Bunun da resmi nikâhla bir ilgisi yoktur. Resmi nikâh olmadan imam nikâhı da caiz değildir.

Kuran-ı Kerim'in ayetlerine göre; her kim ki Allah'ın emirlerini bozarsa, ona ondan büyük günah vardır. Kim ki Allah'ın emir ve yasalarını yerine getirirse, ona da, ondan büyük bir sevap vardır. Nikâh da Allah'ın bir emridir. Allah'ın emrini yerine getirmek ve Allah'a yönelik bir dua ve Allah'ın emrinin tebliğidir. Eşlerin birbirine Allah'ın emri üzerine söz ve ikrar vermeleridir ve bir ikrarda durmalıdır. İkrarında durmayan inkâr ehli sayılır. Allah'tan cüda düşer.

Bakara Suresi, 211. ayet:

Ey müminler, Allah'a eş koşan kadınları iman etmedikçe nikâhlamayınız. Mümin bir cariye, çok sevdiğiniz Allah'a eş koşan bir kadından hayırlıdır. Müşrik erkekler de iman etmedikçe, kızlarınızı nikâhlamayın. Müşrik bir erkek hoşunuza gitse bile, bir mümin köle ondan hayırlıdır. Onlar

sizi cehenneme çağırırlar.

Allah ise izniyle cennete davet ediyor. Allah düşünsünler diye ayetlerini açıkça bildirmiştir.

Bu ayetin içeriğine inmek istemiyorum, ayet gayet açık. Okuyan anlayabilir. Buradaki amaç kadınları nikâhsız evde alıkonmamasıdır. Bunun zina ve haram olduğunun bilinmesidir.

Allah'ın emrini yerine getirin ki kurtuluşa eresiniz.

Nisa Suresi, 10. ayet:

Ey iman edenler, kadınlara zorla varis olmayın, helal değildir.

Bu ayetten anlaşılıyor ki, zorla hiçbir kadın almaya teşebbüs etmeyin, Allah'tan korkun. İstenmedik yerde adillik ve adalet olmaz, geçim ve yuva kurulmaz. Sevgi, saygı yok olur, huzur bozulur. Bazıları zorla evlilik yaptıysa da mutluluk duymamışlardır. Bundan dolayı her iki tarafa sorulmalı, istekleri, talepleri alınmalıdır.

İkisi de bir araya getirilmeli, isteyip istemedikleri sorulmalıdır.

Şöyle yapılmalıdır: Birkaç kişi arasında yapılır. Kendileri olmazsa vekil tayin ederler.

La feta illa Ali la Seyfe illa Zülfikar.

Kalbe kuvvet, zikre niyet, verelim habibi Muhammed'e salâvat. Salâvat getirilir.

Bismillahirrahmanirrahim

Allahü-teâlâ'nın emri, Âdem Aleyhisselam'ın feyli, Hz. Resulullah'ın sünneti, İmam Cafer'in kavli üzere hazır bulunan cemaatin şahitliği üzerine validelerinizin izni ve kendi hüsnü razılığınızla önce geline sorulur. Babasının ismiyle, mesela Ahmet'in kızı Fatma, helalliğe, zevceliğe,

sevgiye, iyi kötü gününüzde birbirinize yükümlü olarak Mehmet'in oğlu Hasan'ı eş olarak kabul edip vardın mı? Bu söz üç sefer tekrar edilir. Evet dediğinde Allah şahadetini kabul eylesin denir.

Aynı sözler erkeğe de sorulur ve bu minval üzerine hiç kimsenin etkisi altında olup olmadığı sorulur. Böylece nikâhına aldığını kabul eyler. Ona da üç kez tekrar edilir.

İmam, yani hoca dua eder. Cemaat el açar, hacet diler.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahillezi halagaküm kitabün ervahi hüm ya errahmanirrahim.

Hak-teâlâ Hazretleri isteklerinizi kadim, muratlarınızı hâsıl eyleye. Doksan dokuz bin dokuz yüz ağrır nesnelerinizi şifayı rahat eyle. Evladı kerimelerinizi mesrur ve memnun eyleye. Ulema-i amilin aniyayı sakirin fazilinden eyleye. İki cihanda yüzünüzü ağ eyleye. Hazırın cemaatimiz iki cihanda aziz eyleye. Dünyada Kuran, ahrette iman nasip eyleye. Korktuğunuzdan emin, umduğunuza nail eyleye. Hayırlar feth ola, şerler def ola. Üzerinde bulunduğumuz Türkiye Cumhuriyeti'ne, fakir fukaraya merhametini ziyade eyleye. Nikâhınız Hz. Fatıma'nın Aliyyel Mürteza'nın nikâhından eyleye. Fima yejfun onküm cazılın.

Zevvecdü zevceti iyyaya zevvectü zevceti iyyaye zevvectü zevceti iyyaye süphaneke rabbike rabbil izzeti amma yesüfün vesselamü alel mürselin velhamdu lillahi rabbl âlemine el fatiha. Salâvat getirilir. Fatiha Suresi okunur.

ÇERAĞ NEDİR

Çerağ, ışık ve nur anlamındadır. Işık olmayan yerde elbette zikir ve ibadet olmaz.

Ahzap Suresi, 46. ayet: Ey Resul'üm, biz seni gerçekten müjdeleyici, korkutucu Allah'ın izniyle ona ibadete davetçi, bir nur saçan, bir kandil olarak gönderdik.

Bundan dolayı Peygamberi bir nur, bir kandil, ışık saçan olarak gönderdiğini bildiriyor. Bu çerağ, ışık Peygamberin nuruna timsaldir. O ışık, Allah'ın yüksek tutulmasına ve isminin anılmasına müsaade ettiği evlerde yakılır. Onlar gündüz ve gece onu zikrederler buyruluyor.

Bundan dolayı cem evlerinde çerağ, ışık olmadan ve Allah'ın nuru doğmadan ibadet olmaz. O niyetle çerağ yakılır. O Allah'ın nuru, ışığıdır. Allah kimi dilerse onu nuru ışığına kavuşturur. Her şeyi bilen odur.

CEME BAŞLAMA

Evirip çeviren kudret ve kuvvet sahibi Allah'tır.
On iki hizmet sahipleri için söylenen deyiş:

Hak'tan bize nida geldi
Pirim sana haber olsun
Şah'tan bize name geldi
Rehberime haber olsun

Hak kuluna eyler nazar
Dört kalıptan Âdem düzer
Kalleş gelmiş cemi bozar
Gözcü sana haber olsun

Bu yola giden hacılar
Kırklar güruhu naciler
Cem kilidi kapıcılar
Kapıcıya haber olsun

Mümin yolun yakın ister
Münkirlerden sakın ister
Delil yanmaz yağın ister
Çerağcıya haber olsun

Mümini çekti meydana
Münkiri sürdü zindana
Tekbir verildi kurbana
Kurbancıya haber olsun

Mümini çektiler dara
Münkiri sürerler nara
Hizmet verildi Selman'a
Süpürgeciye haber olsun

Gelin gidelim tarikata
Kulak verin marifete
Talip girmiş hakikata
Tarıkçıya haber olsun

Mümini çektiler dara
Münkiri sürdüler zindana
Hizmet verildi tezekkara
Tezekkara haber olsun

Bu yola giden hacılar
Kırklar güruhu naciler
Mümin Müslim bacılar
Peyik sana haber olsun

Yola giden haslar hası
Giymiş hakikat libası
Doldur ver engür tası
Sakacıya haber olsun

Zakirin zikri saz ile
Kuran okur avaz ile
Mümin Müslim niyaz ile
Zakir sana haber olsun

Şah Hatayi'm varı geldi
Varı geldi vari geçti
Sefil bülbül zara düştü
İznikçiye haber olsun

Dede darda duran on iki hizmet sahiplerine dua verir.

Bism-i Şah... Allah Allah...

Hizmetleriniz kabul ola, muratlarınız hâsıl ola. Vakitler hayır ola, hayırlar feth ola, şerler def ola, cümle cem ehlinin nur cemaline aşk ola.

Yüce Allah cümlenizi Ehl-i Beyt'ten ayırmaya. Hizmet sahiplerinin hüsnü himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Hak Muhammed Ali utandırmaya. On İki İmam yardımcınız ola. Niyet ettik vaktin hayrına, girdik On İki İmam yoluna, İmam Cafer kavline. Kıblemiz Muhammed, secdemiz Ali, pirimiz üstadımız Pir Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli. Gerçeğin demine hu...

Tecellaya dururlar. Dede tecella duası verir.

Naz, niyaz, tecella, teberra helake yazıla, tecella teberranız kabul ola. Gerçeğe hu...

Gözcü duasını alır.

Allah'tan ola hidayet, Muhammed Mustafa'dan ola şefaat, Aliyel Mürteza'dan ola himmet, pirimiz üstadımız gözcü Karaca Ahmet. Allah eyvallah, nefes pirdedir.

Dede şöyle söyler:

Allah Allah... Hizmetin kabul ola, muradın hâsıl ola, istediğini, muradını Hak Muhammed Ali vere. Gözcü Karaca Ahmet'in hüsnü himmetleri üzerine ola. Gerçeğe hu...

Seccade gelir, hizmetçi bunu söyler:

Bism-i Şah... Allah Allah...

Cem birliğine, sohbet sırlığına, evliya keremine, uğur açıklığına, dost post eyvallah pirim.

Dede dua verir:

Erenler postu geldi, hizmetler yerin aldı, mümin Müslim ikrar verdi. İkrarınıza daim olasınız, Hak didarı göre-

siniz, post sahibinin hayır himmeti üzerinize ola, hu...

İbrikçi tezekkar meydana gelir, yanında bir bacı bulunur, ibrik ve leğen elinde olur.

Manayı marifet, sırrı hakikat geldi. Hizmeti Muhammed, sükût ey cemaat. Bir ayak ileri gelir, üç kere söyler.

Sonra meydanda durur şunu söyler:

Ben gülam kamberiyem, adüden etmezek hayf. Pirim üstadım Kırklar Meydanın Selman-i Pak. Ber cemali Muhammed, pir kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

El suyunu döker. El suyu, paklıktır. Duaya durur, dede duasını verir. Şunu söyler ibrikçi:

Haydar'ın rahın tenim oldu pak
Yüzüm sürüp dergâhına eyledim Hak
Kırklar Meydanı'nda pirimiz üstadımız Selman-i Pak
Allah eyvallah, nefes pirdedir.

Dede dua verir:

Allah Allah... Huda hakkı kabul et hizmetin ey Şah. Bi hakkı Mustafa Mürteza Ali dergâh. Hüseyni Kerbela hakkı için bu dergâhtan ayırma ey Şah. Erenlerden hayırlı himmet şeyenillah. Gerçeğe hu...

Çerağ uyarılır. Bilirse Nur Suresi 35. ve 36. ayetini okur:

Esirgeyen, bağışlayan Allah'ın adıyla.

Tanrı göklerin, yerin ışık verenidir. Bu nur içi çerağı kandil nuru gibidir. Bu çerağ bir billurun içindedir. Bu billur parıldayan bir yıldıza benzer. Balkıyıp durur, yakılır. Bu ışık doğuya da batıya da şulesini veren mübarek kutsallaşmış zeytin ağacından onun yağı. Ona bir ateş değmese de pek ona dokunmasa da sanki ışık verecek nur üstüne nurdur. O Tanrım pek iyi bilir kimi onu bu nuruna iletir. Hak çelep

insanlara mesel getirir durur. Her şeyi bilen odur.

36. ayet:

Bu ışık Allah'ın yüksek tutulmasına ve içlerinde adının anılmasına izin verildiği evlerde yakılır. Onlar buralarda sabah akşam onu teşbih ederler.

Çerağcı şunu okur:

Çerağı ruşen, fahri dervişan, zuhuru iman, piri Horasan, küşadı meydan, kuvvei abdalan, kanuni evliya verelim Muhammed Mustafa Ehl-i Beyt'ine salâvat.

Cemaat salâvat getirir.

Çerağ yanarken şunu söyler:

Bismillahirrahmanirrahim

Yaratanın nuru aşkına ya Allah ya Allah ya Allah. Peygamberliğin nuru aşkına ya Muhammed ya Muhammed ya Muhammed.

Velayetin nuru aşkına ya Ali ya Ali ya Ali.

Mumlar yakılır, ayağa kalkar. Bu düvazı söyler:

Allah Allah...

Çün çerağın fahri yandırdık ol Huda'nın aşkına.

Seyidi kevneyn Muhammed Mustafa'nın aşkına.

Sakiyi Kevser Aliyel Mürteza'nın aşkına.

Hem Hatice'yi Fatma Hayrü Nisa'nın aşkına.

Şah Hasan Hulki Rıza hem Şah Hüseyni Kerbela, ol İmamı etkiya Zeynel Aba'nın aşkına.

Hem Muhammed Bakır ol kim nesli pak Mürteza Cafer-i Sadık İmam Rahnüma'nın aşkına.

Musa'yi Kazım, serfirazı ehli hak hem Ali Musa Rıza esfiyanın aşkına.

Şah Taki be Naki hem Hasan-ül Askeri ol Muhammed Mehdi'yi sahip livanın aşkına.

Sırrı natkı Mustafa ve Mürteza çerağı din çardayı masumu pal Ali Aba'nın aşkına.

Pirimiz üstadımız Pir Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli, kutbi âlem, hatbi evliya piri piranın aşkına.

Suzi aşkın nuru balım derunumdur yanidur haşre dek yanıp yakılan aşıkanın aşkına.

Ber cemali Muhammed, kemali Hasan Hüseyin Ali'yi bülende ra salâvat.

Çerağcı oturur.

Zakir düvaz söyler:

Hata ettim Huda yaktı delili
Muhammed Mustafa yaktı delili

Ol Ali Aba'dan Haydar-ı Kerrar
Aliyyül Mürteza yaktı delili

Hatice-tül Kübra Fatıma Zehra
Ol Hayrü Nisa yaktı delili

Hasan'ın aşkına girdim meydana
Hüseyni Kerbela yaktı delili

İmam Zeynel İmam Bakır'ı Cafer
Kazım Musa Rıza yaktı delili

Muhammed Taki'den hem Ali Naki
Hasan-ül Askeri yaktı delili

Muhammed Taki'den hem Ali Naki
Eşiğinde ayet yaktı delili

Bülürem günahım hatdan aşupdur
Hünkârı evliya yaktı delili

On İki İmam'dır bu nur Hatayi
Şiri Yezdan Ali yaktı delili

Çerağcı ayağa kalkar, dede dua verir.

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'tan bize ulaşan çerağımız sonsuza dek kılavuzumuz olsun.

Çerağımız yansın, yakılsın Allah'ın nuru aşkına.

Çerağımız yansın, yakılsın peygamberlerin nuru aşkına.

Çerağımız yansın, yakılsın velayetin nuru aşkına.

Çerağımız yansın, yakılsın Ehl-i Beyt'in nuru aşkına.

Çerağımız yansın, yakılsın Pir Hünkâr Hacı Bektaş Veli aşkına.

Çerağımız yansın, yakılsın yolumuzun birliğimiz dirliğimiz aşkına.

Ya Rabbi bizleri ilahi nurundan feyz alan kullarından eyle.

Peygamberlerin, Ehl-i Beyt'in, velilerin ilmini yol göstericimiz eyle.

Çerağ gibi ışık vermemizi, nurundan nasiplenmemizi mazhar eyle.

Mum gibi Hak yoluna, Hak aşkına eriyip insanlığa ışık vermemizi nasip eyle.

Yoluna hizmet edenlerin hizmetlerin kabul eyle.

Sonsuza dek bu çerağ ülkemizin, yolumuzun aydınlığı, ışığı ola. Gerçeğe hu...

Bir mürşit kâmile ikrar vermezsen
Cümle taat emeklerin boşadır
Fehmeyleyip Hakk'ı burda görmezsen
Dercedip cihanı hemer aradır

Mürebbisiz yola azarsın gitme
İlmi marifet bil her dilden ötme
Geçirme ömrünü fırsat fet etme
Dem bu demdir sıra iş bu sıradır

Bu ne esrardır ne hikmetullah
Evliyalar meskenidir bu dergâh
Kurbu Hakk'a doğru gider iş bu rah
Cümle âlemin arz ettiği bu rahtır

Cennet dedikleri erenler cemi
Cehennem dediğin gönülün gamı
Arif teklif eder elif'i lam'ı
Sırrı keremullah lefti karadır

Ey ***Fedai*** seyret takdir yazanı
Cihanı vezneyler akıl mizanı
Aleviyiz tarikimiz nazeni
Beyatımız Hazireti Pir'edir

Keçeci'de yaşayan Keçeci evlatlarından Derunu Baba'dan:

Cahili camiye imam etseler
Anın ardı sıra cemaat olmaz
Kibirli kimseye üç tuğ verseler
Ondan bir merhamet inayet olmaz

Hünerin yok ise meydana çıkma
Kalp evi Kâbe'dir bir taşın yıkma
Yalancı kimsenin sözüne bakma
Gösterse keramet şefaat olmaz

Koyma muhanneti kovduğum yeter
Kahraman olur da karşında biter
Söz asilzadeye ölümden beter
Aslı bozuklarda namus ar olmaz

Çingenede bulunur kalburla elek
Ayıda bet çehre eşekte kulak
Bir asilzadeye düşerse dilek
Onlar kerem ehli muhannet olmaz

Bazının mecliste dinlenmez sözü
Hüner meydanında karadır yüzü
Başına vursalar yüz bin topuzu
Eski âdetinden feragat olmaz

Bazı adam vardır her söze uyar
Körün gözü görmez kulağı duyar
Merkebe vursalar donanmış eyer
Çalar üzengiyi yeğin at olmaz

Kimisi dangalak kimisi bengi
Merhametli olur yiğidin kendi
Binde bir bulunur kafanın dengi
Olur olmaz ile ünsiyet olmaz

Deruni'nin kalbi misali derya
Var ise metaın alana söyle
Hasmın kadı ise yardımcın Mevla
Andan gayrisine şikâyet olmaz

Keçeci Baba neslinden gelen Âşık Haydar Şahin.
Doğumu: 1894.
Hakk'a yürüyüşü: 1994.

Keçeci'de yaşayan Âşık Haydar'ın nefesleri:

Bahçede Açılmış Güle Benzesin

Gel gönül seninle bir dost bulalım
Bahçede açılmış güle benzesin
Bülbül olup gül dalına konalım
Ötüşür acayip dile benzesin

Boyu ince olsun dal dal üstüne
Alsın yârim beni elin üstüne
Bal şeker dökeyim dilin üstüne
Ondan tatlı kimsenin eli olmasın

Açılmış bahçede güle benzesin
Tazece alınmış bala benzesin
Kırklarda görünen ele benzesin
Bundan özge kimsenin eli olmasın

Her tarafı kandil olsun nur olsun
Gâhî görünüp gâhî gâhî sır olsun
Evvel ahir bu dünyada var olsun
Bu güzelin ahseni eşi olmasın

Âşık Haydar yâr göründü gözüme
Yârden kem geldi de erdi özüme
Ayıplaman benim şirin sözüme
Ayrılmam o yârden gelsin gelmesin

Başına Gelecek Türlü Haller Var

Gel ey gönül sana bir öğüt verem
İlerde gidecek uzun yıllar var
Kimseye güvenme aldanma sakın
Başına gelecek türlü haller var
Her yüze güleni dost olur sanma
Verilen sözlere inanıp kanma
Kökü çürük ağacın dalına konma
Boran ile esen nice yeller var
Güvenme dünyada avrada kıza
Çünkü kitabullah ne diyor bize
Malın paran akçan görünmez göze
Gideceğin yerde derin göller var
Var ise kazancın eline bakar
Gönül kırılırsa başına kakar
Yılan akrep gibi cismini sokar
Zehirle karışmış nice diller var
Bu dünya böylece giyip donandı
Her gelen insanlar hep benim sandı
Yetmeyip peşinden yoruldu kaldı
O yüksek bellerde boran kış da var
Nedeyim bilemem ahir sözüme
Yârim küsmüş dönüp bakmaz yüzüme
Her bakışta yâr görünür gözüme
Ağlarım hem de gözümde bak yaş var
Haydari'yem var iyi topla akılı
Pek varma ileri gönül kırılı
Bu işin altından güç de çıkılı
Başına değecek ağır taş da var

Ben Ağlarım Gönül Ağlar Göz Ağlar

Bu dünya böylece bir karar almış
Hep gelen insanlar gelip de gitmiş
Bu hal biz müşkül hallere salmış
Ben ağlarım gönül ağlar göz ağlar

Derdini yanmaya yâr bulamazsın
Kendine yarar bir kâr bulamazsın
Muhabbet etmeye dost bulamazsın
Ben ağlarım gönül ağlar göz ağlar

Gitti bu dünyanın rengi bozuldu
Geçti yârim benden elim üzüldü
Bu dünyanın tamam tadı bozuldu
Ben ağlarım gönül ağlar göz ağlar

O yâr çekti göçün ulu divana
Halimiz malumdur merdi meydana
Sıtkıyla çağıralım Şah-ı Merdan'a
Ben ağlarım gönül ağlar göz ağlar

Âşık Haydar yârin yardımı bize
Allah yardım etsin hep cümlemize
Hak'tan ihsan ere hem özümüze
Ben ağlarım gönül ağlar göz ağlar

Dillerin Bağdat Senin

Evliyalar menzilidir
Çöllerin Bağdat senin
Her dem boz bulanık akar
Sellerin Bağdat senin

Saçların burca bademdir
Hasbeten illa uçun
Turnalar da bergüzardır
Tellerin Bağdat senin

Hak Muhammed emriyle
İlmi Hak deryasıdır
İlk mübarek matem ayı
Şah Hüseyn'in yasıdır

Gel ziyaret eyler isen
Kerbela Sahra'sıdır
Nurunan münevver olmuş
Çöllerin Bağdat senin

Sende çok kanlar olupdur
Çok olur peyvaneler
Kimi kardeş deyin ağlar
Vah oğul der analar

Hüseyin meydana girdi
Baş açık merdaneler
Yekdür Allah yek çağırır
Kolların Bağdat senin

Gül ahım der şat mübarek
Coş der derya gibi
Güzellerin hürdes bağında
Salınır Leyla gibi

Gel ziyaret eyler isen
Cennetül mekva gibi
Arabca Farisi okur
Dillerin Bağdat senin

RIZA GÜNEŞ

ŞİİRLER

Almazsan Selamı Gönder Geriye

Bir selam yolladım sevdiğim sana
Almazsan selamı gönder geriye
Bu aşkın ateşi kül etti beni
Almazsan selamı gönder geriye

Dilerim Allah'tan gelsin ilhamlar
Kapansın yaralar çalsın merhemler
Həni sohbetimiz hani o günler
Almazsan selamı gönder geriye

Yetemedim şu dünyanın varına
Elim ulaşmıyor kavli kârına
Kısmet olmadı ki varmak yanına
Almazsan selamı gönder geriye

Açılmış bahçende gülün olsaydım
Gelip gelip dallarına konsaydım
Ayda değil yılda selam alsaydın
Almazsan selamı gönder geriye

Rıza düşmeyesin ah ile zara
Dilerim Allah'tan şifalar bula
Bozuldu benzim de gülmedi yine
Almazsan selamı gönder geriye

Arifler Sözünden Çıkmayasın Ha
(Bir Nasihatim Var)

Bir nasihatim var gel diyem sana
Arifler sözünden çıkmayasın ha
Sakın cahil ile olma arkadaş
Cahiller sözüne uymayasın ha

Kâmille oturup kâmile uyun
Dediği sözleri kulağa koyun
Emri ilahi hep böyledir duyun
Meyledip dünyaya bakmayasın ha

İncitip de kırmayasın hatırı
Eline alıp da koşma satırı
Sakın çekme kardeş şeytan atını
Tay taya benzermiş düşmeyesin ha

Bazıları kızar olur sözüme
İnemedim insanların özüne
Hırs gelirse duman çöker gözüne
Le havle ayetin unutmasın ha

Kul Rıza'm söyledin bu kadar yeter
Ameli yoldaştır bilece gider
Anlayana bu sözlerim kâr eder
Kadere bağlanıp durmayasın ha

Atma Yola Taş Kardeş

Elime aldım kalem
Böyle geçti serencem
Gel bir nasihat edem
Atma yola taş kardeş
Bu dünya böyle fani
Bizden evvelkiler hani
Giden gelmez bir dahi
Boş geçirme ömrü kardeş
Olma sen Hak'tan uzak
Kurma kimseye tuzak
Başına gelir mutlak
Kurtarmaz kimse kardeş
Bu nasıl böyle emek
Bizden doğru söylemek
Sofraya gelir yemek
Rızasız yeme kardeş
Gidersen doğru yürü
Sakın gitme eğri büğrü
Bir gün sorulur soru
Açılır defter kardeş
Elin ile yapmazsan
Dilin ile demezsen
Kul hakkını yemezsen
Kurtarır seni kardeş
Kul Rıza'm niye doğdun
Boşa kendini yordun
Yele harman savurdun
Almadın tane kardeş

Bilmedim

Kendi kendi nakşını tımar eyledim
Hefti kuran bende imiş bilmedim
Yeri göğü arşı kürsü gözettim
Âdem hakmış hak olduğun bilmedim

Yirmi sekiz harftir ayeti Kuran
Cemali sıfatta mevcuttur ayan
Okuyup arifler etmişler beyan
Kurulmuş temeli kendim bilmedim

Yirmi dört saat gece gündüzü
Elimizde halk eylemiş bir dizi
Hele seçebilsen doksan dokuzu
Lam elifle tamam imiş bilmedim

Altı bin altı yüz altmış altı var
Okuyup Kuran'ı eyledim ikrar
Beyanı Âdem'dir evveli Haydar
Ben bu sırrın ötesini bilmedim

Kul Rıza'm nedir ki böyle temaşa
Zay olur emekler giderse boşa
Eyledim ikrarı dönmezem hâşâ
Geçti günler geleceği bilmedim

İnsan Olup Hoşça Olup Geçinmek

Kolay dedilerdi bana zor geldi
İnsan olup hoşça olup geçinmek
Her sırlar ondan çözülür gider
İnsan olup hoşça olup geçinmek

Her bir dilin vardır acı dikeni
Avu zehir ile yoğurmuş onu
Ekilmiş üstüne balı şekeri
Tatlı olup hoşça olup geçinmek

Acı bir ağudur ağızı açan
Baldır birbirine olup karışan
Yanlış yapma kardeş olursun pişman
İnsan olup hoşça olup geçinmek

Noksanın varsa kendini gözet
Kusurun var ise yakanı düzelt
Bir ehli kâmile elini uzat
İnsan olup hoşça olup geçinmek

Bu nedir ***Kul Rıza*** benzin bozulmuş
Bak yaşın elliden altmışı bulmuş
Hele bak tarihe iki bin olmuş
İnsan olup hoşça olup geçinmek

Sultan Şah Mahmudu Veli Sultanım

Gel uğratma bizi müşkül hallere
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman
Bunca dertlilerin olan ilacı
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman

Bilirim seni Horasan erisin
Kara taştan muratları verirsin
Mucizen bellidir Sultan Veli'sin
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman

Yedi kere gelen hacı sayılır
Deli kuduz ocağında ayılır
Bütün bu âleme vasfın duyulur
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman

Zemzeminden şifa bulur kâinat
Her şeyden evla olupdur ihtiyat
Eğer dilersen Hakk'a münacat
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman

Sakın ol ***Kul Rıza*** sözün kısasın
İsteyen dileğin Hak'tan dilesin
Erenler yoluna doğru varasın
Sultan Şah Mahmudu Veli el aman

Sen Hacı Bektaş

Sevdan düştü senin sevdiğim bize
Gönlümün ışığı sen Hacı Bektaş
Nasip olacak mı ziyaret size
Dertlerin dermanı sen Hacı Bektaş

Bunca evliyanın ser çeşme başı
Bulunmaz dünyada başka bir eşi
Kara kazanında pişerdi aşı
Gönlümün sultanı sen Hacı Bektaş

Bağlıdır sizlere yüreğim özüm
Sevdiğim aladır şirindir sözün
Gel dersen varayım hem dizin dizin
Gönlümün sultanı sen Hacı Bektaş

Uzaktır aşayım yüce belleri
Gül gibi kokuyor Kâbe yolları
Bunca dertlilere verir dermanı
Erenler sultanı sen Hacı Bektaş

Bu ***Kul Rıza*** senin kapın gedasın
El aman af eyle cürmü hatasın
Bunca mucizen var bilmem ötesin
Dertlerin dermanı sen Hacı Bektaş

Gel Yetiş

Kokusu geliyor bizim ellerin
Dertlerin dermanı cananım yetiş
Ziyareten geldim sultanım senin
Keçeci Baba'sın Ali'm gel yetiş

Horasan'dan çıkıp geldin uruma
Harcadın ömrünü insan uğruna
Duyan dostlar dökülüyor yoluna
Ergani Mahmut'sun canan gel yetiş

Temizdir havası yayladır yeri
Burcu burcu kokar taşı toprağı
Güzel Anadolu erler yatağı
Şah Mahmut Veli gülüm gel yetiş

Akın akın devahcılar geliyor
İsteyen kulların murat alıyor
Deli kuduz şifasını buluyor
Dertlerin dermanı dedem gel yetiş

Bu ***Rıza***'nın gayet yaşlıdır gözü
Geldim ziyarete süreyim yüzü
Şefaatinden mahrum bırakma bizi
Adı Mahmud'u Veli Pirim gel yetiş

Böyle Bir Acayip Hal Oldu Kardeş

İki bin bir yılı talihsiz sene
Kapandı işyeri gel bak düzene
İşsizlik başladı gezen gezene
Böyle bir acayip hal oldu kardeş

Bunalıma düştü memleket halkı
Herkes bir serence kaygıya daldı
Kapkaççılar elden çantalar çaldı
Böyle bir acayip hal oldu kardeş

Saramazsan elin ile yaranı
Bulamazsın dertlerine devanı
Düşünürsün evde olup kalanı
Böyle bir acayip hal oldu kardeş

Krizlik geldi de gelmedi sonu
Bizlere yaptılar böyle oyunu
Bunalıma düşürdüler çoğunu
Böyle bir acayip hal oldu kardeş

Büküldü böylece fakirin beli
Gözlüyor nereden esecek yeli
Elime alsaydım sazın telini
Söylemekle bitmez hal oldu kardeş

Kul Rıza'm böylece daraldım kaldım
Dolandım çevrildim iş bulamadım
Kaynayan kazanda aş bulamadım
Böyle bir acayip hal oldu kardeş

Mahzuni Şerif'i Ustalar Hani
(Mahzuni Şerif İçin)

İki bin ikide kaybettik onu
Mahzuni Şerif'i ustalar hani
Eşsiz bir ozandı bulunmaz eşi
Mahzuni Şerif'i atalar hani

Mayıs ayıdır da yayla zamanı
Ecel gelmiş sana vermez amanı
Unutmayız senin gibi ozanı
Bal şeker söyleyen dilleri hani

Büyük bir ozandı yazdı çok eser
Bıraktı bizlere sönmez bir keder
Söylediğin sözler dillerde gezer
Mahzuni Şerif'im diyenler hani

Doğrunun evinde bulunmaz aşı
Hilebaz yobazın çoktur yoldaşı
Gönlünü kaplamış dünya teşvişi
Mahzuni diyor ki adalet hani

Adaletsizlere yuhlar çekerdi
İnsanlık uğruna ömrünü verdi
Onun için memleketten sürüldü
Böyle bir ozanlar nerede hani

Haksız olanlara atardı taşı
Yapardı onlarla cengi savaşı
Dilerdi getire barış havası
İnsanlık uğruna can veren hani

Seversen Allah'ı bir de babanı
İş başına geçip soyman vatanı
Gözet yoksulunu yolda kalanı
Böyle bir insanlık yapacak hani

Kul Rıza Mahzuni ölüp gitmedi
Geldi geçti günler ömür yetmedi
Daha yaşayacak sevgin bitmedi
Bu rumuzu sözdür bilenler hani

Erişirsin Menzile Erişir

Tövbe edip el aman dersen
Erişirsin menzile erişir
Kalp ile gönlünü bir edersen
Erişirsin menzile erişir

Bir ustaya elini verirsen
Açılmış güllerini derersen
Sen Kâbe özün Kâbe edersen
Erişirsin menzile erişir

Bil ki ***Rıza***'m bunlar er işidir
Nerde çağırsan orda işitir
Erenler çiği cemde pişirir
Erişirsin menzile erişir

Ya Senin Dertlerin İmam Hüseyin

Arzuhalim vardır nazlı Şah'ıma
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin
Boyamışlar al kızıllı kanlara
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

Doydu mu ki Yezit senin kanına
Lanet olsun onun o pis canına
Fatma Ana'm sarıldı mı boynuna
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

Kesti Fırat yolun vermedi suyu
Ömer nakıs Şimir Mervan'ın soyu
Hoş gelmez Allah'a bunların huyu
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

İslâm denilir mi böyle zalime
Lanet olsun lanet geldi dilime
Kerbela Çölü'nde kumlar üstünde
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

Ya kim vardı ağlayacak başında
Hep melekler saf bağlamış karşında
Ali Asgar çocuk üç beş yaşında
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

Kul Rıza'yım hani kavmi kardeşler
Kesildi vücuttan top oldu başlar
İnşallah efendim suçum bağışlar
Ya senin dertlerin İmam Hüseyin

Giyer Mi Acep

Bir selam yolladım sevdiğim sana
İletip eline değdi mi acep
Hasta düştüm gelmez misin yanıma
Ölürsem karayı giyer mi acep

Kaşın kara zülfün tel tel üstüne
Geze geze sanki döndüm şaşkına
Gel göster yüzünü Allah aşkına
Bu sevda böylece gider mi acep

Bülbül olup konsa idim dalına
Hasret kaldım varamadım yanına
Yüzün görmek derman olur canıma
Görüşüp kavuşmak olur mu acep

Hayli zaman göremedim yüzünü
Bilmez oldum bu sevdanın özünü
Ayrı düştüm duymaz oldum sözünü
Bağlayıp karayı giyer mi acep

Bu ***Rıza***'nın vardır sevdası sende
İşlemiş içine çıkmıyor tende
Benim gönlüm sensin seninki kimde
Yel vurup zülfünü bozar mı acep

Gel Dertlere Derman Eyle

Bu mülkün sultanı sensin
Gel dertlere derman eyle
Arşı kürsü yaratansın
Gel dertlere derman eyle

Beni çamurdan yarattın
Küfür deryasına battım
Günahıma tövbe ettim
Gel dertlere derman eyle

Nasihat kâr etmez bize
Dünya için etme niza
Medet Aliyel Mürteza
Gel dertlere derman eyle

Bilmezem sağım solumu
Kayıp etmişem yolumu
Ecelsiz verme ölümü
Gel dertlere derman eyle

Bir günahkâr kuldur ***Rıza***
Uymayalım nefsimize
Vasiyetim budur size
Gel dertlere derman eyle

Kül Olur Gider

Bu sevdayı aşkı çekenler bilir
Dostunu bulmazsa kül olur gider
Yaz baharda çiğdem çiçek açılır
Konar arılar da bal alır gider

Saygı sevgi ile kalmazsa eğer
Âşık maşukunu bulmazsa eğer
Söz ikrar yerinde durmazsa eğer
Bozulur yuvalar yok olup gider

Alamazsın bu dünyanın tadını
Duyamazsın sevdiğinin adını
Hani o günlerin sana kaldı mı
Hayali gönlünde düş olup gider

Bulamazsın konuşacak kimseyi
Yiyemezsin istediğin nesneyi
Bozulur gönlünün neşe isteği
Sayılmaz hatırın toz olup gider

Rıza eyleme sen bu kadar keder
Bizimle yoldaştır bizimle gider
Sürüsüz dağlarda çoban ne gezer
Başıboş sürüyü kurt kırar gider

Sanki Şekerlenmiş Bala Benziyor

Bir güzel sevdim de bizim ellerden
Eladır gözleri yaya benziyor
Şekerdir sözleri tatlı dilleri
Kovan içindeki bala benziyor

Bakmadan hem görüyor kalbin içini
Verseler değişmem Çin'i meçini
Kaç senedir göremedim yüzünü
Hayali gönlümde sıra benziyor

Bakmadan da gören görmeden bilen
Dertleri dermanı ilacı olan
Beni böyle niye ettin perişan
Ten içinde olan cana benziyor

Uzak düştüm bulamadım yolları
Bilmez misin başa gelen halleri
Gel yetiş el aman kurtar bizleri
Böyle hallerimiz zora varıyor

Bu ***Kul Rıza*** sana olmuştur hayran
Bitsin bu çileler edelim bayram
Köylerde içtiğim ekşimiş ayran
Sanki şekerlenmiş bala benziyor

Estağfurullah

Cümle kusurumu aldım elime
Tövbe kusuruma estağfurullah
Et şefaat ya Muhammed Mustafa
Tövbe günahıma estağfurullah

Şefaat ya Ali dost senden medet
Yüz süre geldim el aman mürüvet
Şah Hasan Hüseyin sizlerden imdat
Tövbe günahıma estağfurullah

İmam Zeynel ile olmuşuz haşır
Muhammed Bakır dilde dolaşır
Cafer-i Sadık'a özün ulaştır
Tövbe günahıma estağfurullah

Musa'yı Kazım'dan özrünü dile
İmam Rıza'dır kalbimiz bile
Taki Naki son sığınaktır bize
Tövbe günahımıza estağfurullah

Bu ***Kul Rıza***'nın sizden ilticası
Beşer kul olanın çoktur hatası
Askeri Mehdi'nin olsam kölesi
Tövbe günahımıza estağfurullah

Gel Kurtar Ali'm Sen Bizi

Perişan oldu halimiz
Gel kurtar Ali'm sen bizi
Çoğaldı fitne fesatlar
Gel kurtar Ali'm sen bizi

Ali'dir bütün bu vücut
Eylerim her daim sücut
Âlem oldu ecit mecit
Gel kurtar Ali'm sen bizi

Ali'dir şefaat eden
Ay ile günü yürüten
Bu mahlûkatı var eden
Gel kurtar Ali'm sen bizi

Bozuldu dünyanın tadı
Kalmadı fakirin adı
Evlat babayı bilmedi
Gel kurtar Ali'm sen bizi

Rıza'm nice olur haller
Bozuk tel söylemez diller
Ali'm bize çal merhemler
Gel kurtar Ali'm sen bizi

Ali'dir Ali

Kün emri ile var oldu bu cihan
Bu küntün temeli Ali'dir Ali
Çağıran kullara her an ulaşan
Elinde Zülfikar Ali'dir Ali

Vermişim ikrarı demişim beli
İsterim şefaat sevdim ezeli
İnkâr eden mutlak delidir deli
Düldül ile gelen Ali'dir Ali

Muhammed'in dostu hem yadigârı
Kırarak küffarı aldı Hayber'i
Nice hikmetleri beyan eyledi
Gizli sırlar bilen Ali'dir Ali

Muhammed buyurdu şemse ver selam
Göründü hikmetler olmuştur ayan
Hüvel ahir hüvel zahir batınan
Ve hüvel evveli Ali'dir Ali

Rıza'm eremezsin onun sırrına
Bakamazsın cemaline nuruna
Canım kurban olsun Ali yoluna
Bu erkânı kuran Ali'dir Ali

Bak Hele Ki Neler Oldu

Ela göze siyah saça
Bak hele ki neler oldu
Haydar gibi ulu zata
Gör hele ki neler oldu
Zeynel'i aldılar esir
Çok ettiler cefa ecir
Bakır'a taktılar zincir
Bak hele ki neler oldu
Fatıma'nın evlatları
Ciğerpare kuzuları
İçerimde sızıları
Gör hele ki neler oldu
Cafer-i Sadık'a erdi
Musa'yı Kazım'ı gördü
Şah Rıza'ya ağu verdi
Bak hele ki neler oldu
Hasan'la Hüseyin için
Yanar yürek ağlar içim
Vermediler bir ab içim
Gör hele ki neler oldu
Taki'nin Naki'nin halin
Askeri'ye yüzler sürün
Mehdi gelecektir bilin
Bak hele ki neler oldu
Kul Rıza'm açtılar yara
Pir Sultan çekildi dara
Sivas'ta otuz yedi cana
Gör hele ki neler oldu

Yaktı Beni Kül Eyledi

Kaynayıp kazanda piştim
Yeni bir sevdaya düştüm
Pir elinden dolu içtim
Yaktı beni kül eyledi
Anaların o anası
Giydiler kara libası
Kan oldu gelin kınası
Yaktı beni kül eyledi
Derindir içimde yara
Tabip yoktur yaram sara
Hiç can dayanır mı buna
Yaktı beni kül eyledi
Abbas'ın kolları kesik
Anaların boynu bükük
Kasım'ı damat eyledik
Yaktı beni kül eyledi
Şah Hüseyin çekti çile
Gözyaşımız döndü sele
Ali Ekber Abbas ile
Yaktı beni kül eyledi
Sakine babasın arar
Bilmen saçın kimler tarar
Kervan kalkmış yola gider
Yaktı beni kül eyledi
Kul Rıza'yım olan işler
Döküldü gözümden yaşlar
Kerbela'da kesik başlar
Yaktı beni kül eyledi

Sor Beni Beni

Bir selamım vardır nazlı yâr sana
Göreyim yüzünü gel beri beri
Bak âşık olmuşam mah cemaline
Hatıra düşür de sor beni beni

Bağlamışım sana yüreğim özü
Eyledim niyazı süreyim yüzü
Aşar da giderim bayırı düzü
Göreyim yüzünü gel beri beri

Küstün mü ki niye selamı kestin
Sen niye darıldın nedir ki kastin
Yaktın yüreğimi bağrımı ezdin
Gel kaçma geriye gel beri beri

Zayıf düştüm sormaz mısın halimi
Kesmesin Allah'ım senden dilimi
Hele şu yoksulluk büktü belimi
Hatırımı sor da gel beri beri

Rıza'm gel eyleme bu kadar emek
Olmuyor herkese dostunu görmek
İnsanlık odur ki kendini bilmek
Göreyim yüzünü gel beri beri

Bunca Dertlerin Devası Haydar

Hayaline hem aşkına yandığım
Bunca dertlerin devası Haydar
Koyma bizi darda bunda kamlıyım
Bunca dertlerin devası Haydar

Bin bir ismin vardır birisi Ali
Çağırana uzatırsın elini
Kesmesin Allah'ım senden dilimi
Bunca dertlerin devası Haydar

Yorulmuşum yol üstünde kalamam
Her olur olmaza sırrım açamam
Ali birsin asla iki diyemem
Bunca dertlerin devası Haydar

Şekkim şüphem yoktur ettim itikat
Kün deyince var oldu bu kâinat
Yarattın dünyada bunca mahlûkat
Bunca dertlerin devası Haydar

Bu ***Kul Rıza*** gayet gafildir gafil
Kalmadı ki başta noksandır akıl
Bu sırrın hikmetin ne bilsin gafil
Gafiller gönlünde kış olan Haydar

Zamlar Geliyor

Bakın şu milletin müşkül haline
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Muhtaç kaldık kuru ekmeğe suya
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Oy verip de seçtiğimiz bakanlar
Onlar oldu canlarımız yakanlar
Söz verip de sözlerinden cayanlar
İşsizlik başladı zamlar geliyor
İş başına geçen unutur bizi
İçimi alıyor korkuyla sızı
Bulamadık evde ekmeği tuzu
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Bekle ki kardeşim gelecek para
Kalbimde açıldı onulmaz yara
Hele bir kez gelin bakın buraya
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Derviş geldi bulamadık yolları
Aşamadık karlı dağı belleri
İki bin bir yılı orta ayları
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Sormazlar ki bir fakirin halini
Kemer sıkmış yara yapmış belini
Böylolursa gözle deniz yolunu
İşsizlik başladı zamlar geliyor
Rıza eline al hele kalemi
Kriz bahane der söyler yalanı
Çalışırsın alamazsın paranı
İşsizlik başladı zamlar geliyor

Âlem İçinde

Nasıl methedeyim köyüm ben seni
Şan şöhreti vardır âlem içinde
Ziyaret eylesem Ahi Baba'yı
Belli kerametin âlem içinde

Bir aşk ile yazdım ben bu yazıyı
Ayıtırsın canım deli huyluyu
Dertliler dermanı senden isteyi
Söylenir vasfın var halkın içinde

Nesli Resulullah peygamber soyu
Cümle müminlerin muradın veri
Ednayım kapında Mürvet dileyi
Yad etme efendim halkın içinde

Şah Mahmut Veli'ydin Keçeci oldun
Aradım dermanı ben sende buldum
Dolandım çevrildim yâr sana geldim
Yad etme efendim âlem içinde

Âşık olup vasfın getirdim dile
Söyle ***Rıza*** lezzet veriyor dile
Hünkâr Hacı Bektaş Şah Mahmut bile
Canan kıl efendim ahret içinde

Şah Mahmut Veli

Horasan ilinden nişanı atan
Keçeci köyünde meskeni tutan
Zemzem kuyusunu şifalar yapan
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Hem Ali'sin hem Veli'sin hem dolu
Erenler kurdular böylece yolu
İnkâr edenler de belasın bulu
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

El aman kapından yad etme bizi
Her zaman ziyaret eyleriz sizi
Hep evliyalara edek niyazı
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Ayak bastığında çıkardın suyu
İmam-ı Rıza'dan geliyor soyu
Kara taş üstünde ayağın boyu
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Sıtkıyla çağıran mahrum mu kalır
Çelik taştan çoğu muratlar alır
Nice evlatsızlara evlat verir
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Bu ***Kul Rıza***'m böyle söylüyor sözün
Hak'tan ayrılmasın yüreğin özün
Ayılan delileri görüyor gözüm
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Seyran Edem Cihanı

Seyyah olup şu âlemi gezeyim
Bir dost bulam seyran edem cihanı
Her dost ile gülüp gülüp oynama
Bir dost bulanı seyran edem cihanı

Dostum diye her insana sarılma
Söylüyom doğrusu sakın darılma
Her olur olmazın sözüne kanma
Bir dost bulam seyran edem cihanı

Sapıtan insandır gülüyor yüze
İnsan olan gider insan sözüne
Hakikat yolunda Hakk'ın izine
Giden bulamadım gezem cihanı

Arif olan söyler sözün doğrusu
Ben bir divaneyim Hakk'ın delisi
Dostuna kötülük yapan hepisi
Ahiret bulamaz gezer cihanı

Kul Rıza sen gözet Hakk'ın izini
Bulanık sularda durult kendini
Haramdan arıt vücut bendini
Bir dost bulam seyran edem cihanı

Bırakır Seni

Sakın ha aldanma dünya zevkine
Bu dünya yalandır aldatır seni
Meyletme kardeşim geline kıza
Öyle bir şeytandır aldatır seni

Bu dünya güzeldir benzer geline
Hem düşer uğrarsın çarkın seline
Pişman olsan dahi geçmez eline
Bir yarın başında bırakır seni

O tatlı dilinle tatlıca söyle
Kötülük yapana iyilik eyle
Çünkü kitapların buyruğu böyle
Sualsiz cennete iletir seni

Şeytana uyanlar belasın bulur
Ruzu kıyamette çok mahzun kalır
Hakk'ı bir bilenler mükâfat alır
Hakk'ın menziline iletir seni

Benim bu sözlerim kulak verene
Anaya babaya asi gelene
İblis'in peşinde düşüp gezene
Mahşer Arasat'ta bırakır seni

Kul Rıza'm sözümden ibret alana
Zay olur emeğin gider talana
Nasihatim budur bunda kalana
Af eden Huda'dır kurtarır seni

Ayıranlar Utansın

İnsanlar bir bütündür
Ayıranlar utansın
Hepimiz bir ruh bir can
Ayıranlar utansın
Bak ne güzel açtı çiçek
Bir gün gelir olur toprak
Gelin birlik kucaklaşak
Ayıranlar utansın
Düşmeyin nefsin peşine
Haksızı koyma içine
Kardeşi kardeş peşine
Düşürenler utansın
Sevgiyle sevip seviştik
Birlikte yuvalar kurduk
Bu vatan bölünmez dedik
Bölmek isteyen utansın
Vatan uğrunda bütünüz
Bölünmeyen bir milletiz
Atatürk'ün izindeyiz
Ayıranlar utansın
Terörü ettiler başa bela
Getirdiler yurdu ne hale
Kardeşi kardeş kurşununa
Vurduran küstah utansın
Her eşyadan üstündür insan
Allah ona indirdi Kuran
Bizi bize düşman kılan
O hain zalim utansın
Yeter ***Rıza*** uzadı söz
Kılavuza gerek görüyor göz
Aynı vatan aynı millet Türk'üz
Bize dil uzatan zalim utansın

Benim Bu Derdime Derman Eylesin

Bir arzuhal yazdım nazlı şahıma
Benim bu derdime derman eylesin
Sızlayan yaramın merhemi sensin
Benim bu derdime derman eylesin

Efendim düşürme gönülden gözden
Severiz sizleri can ile özden
El aman şefaat isteriz sizden
Benim bu derdime derman eylesin

Koyma muhannetin cömert eline
Muhtaç etme evlat avrat geline
Ver kapından gayrı başka birine
Benim bu derdime derman eylesin

Yaradansın her müşkülü bilensin
Gönlümün ışığı baharı sensin
Yalvaranın muradını verensin
Benim bu derdime derman eylesin

Bu ***Kul Rıza*** sana bağladı özü
Usandı dünyadan kalmadı gözü
Aşkı cemaline süreyim yüzü
Benim bu derdime derman eylesin

Gel Yetiş

Muhammed Mustafa nübüvvet kani
Hidayet sultanı Ali'm gel yetiş
Hatice-tül Kübra Fatıma Ana
Şah Hasan Hüseyin pirim gel yetiş

İmam-ı Zeynel'den geliyor aslı
Şükür kesilmedi peygamber nesli
Kast etti yezitler çok cefa yaptı
Muhammed Bakır'dır şahım gel yetiş

Cafer-i Sadık'tır yolun erkânı
Musa'yı Kazım'da şefaat kani
İmam-ı Rıza'ysa Horasan piri
Taki Naki sığınağım gel yetiş

Hasan-ül Askeri dertler dermanı
Onları sevmeyenin yoktur imanı
Muhammed Mehdi'dir vaktin imamı
Dertlerinden derman veren gel yetiş

Bu ***Kul Rıza*** sizden umuyor medet
Masum-u Pak'lardan ola hidayet
Pirim Hacı Bektaş el aman mürvet
Şah Mahmud'u Veli Sultan gel yetiş

Ah Hüseyin Vah Hüseyin Hüseyin

Ah ediben zarı zarı ağlarım
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Ciğerciğim şerha şerha dağlarım
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Fatıma'nın ciğerinin bağısın
Müminlerin yüreğinin yağısın
Ol münkir Yezit'e lanetler yağsın
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Ağırdır Kerbela zulmü yarası
Zeynep Gülsüm şehitlerin anası
Yolar saçın gözden dökerler yaşı
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Böyle gelmemiştir cihana bela
Ali Ekber'in anasıdır o Leyla
Gördü oğlun boyamışlar al kana
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Kasım'ı çekip aldılar meydana
Baktı kolunda yazılmış bir name
Değmedi gelinin eli eline
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Gelin gelip Kasım'ın kesti yolun
Ayrılıktır vade vaktidir bugün
Varsa söyle vasiyetin dileğin
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin
Kul Rıza'yım kul olayım yoluna
Celal Abbas hep boyanmış al kana
Analar saçın yolar bak figana
Ah Hüseyin vah Hüseyin Hüseyin

Birisi Muhammed Birisi Ali

Dünyaya geldiler cihan süruru
Birisi Muhammed birisi Ali
İkisi bir nurdan payidar oldu
Birisi Muhammed birisi Ali

Evveli Âdem'de tecelli kıldı
Ondan da Şit nebi dünyaya geldi
Âdem'e bir oğlan bağış eyledi
Birisi Muhammed birisi Ali

Abdullah'tan Muhammed geldi zuhur
Ebu Talip'ten ol Ali'dir ahir
Bunların ilmini ne bilsin zahir
Birisi Muhammed birisi Ali

Evveli Muhammed ahiri Ali
Ezeli bunlara vermişiz eli
Pirim Hacı Bektaş Şah Mahmut Veli
Birisi Muhammed birisi Ali

Kul Rıza'yım bağlamışım özümü
Asla kesmem vallah sizden sözümü
Yürütensin elim ayak dizimi
Birisi Muhammed birisi Ali

Hasretler Kavuşur Figan Ederek

Yaz bahar gelip de seller akınca
Bülbüller ötüşür avaz ederek
Menekşeler nergis çiğdem bitince
Şenlenir bu dağlar seda ederek

Yaprak açınca da yeşillik olur
Gönül sevdiğini arar da bulur
Koyunlar kuzular meleşir durur
Hasretler kavuşur figan ederek

Yapamadım iyilerin gönlünü
Sarmadım da kötülerin boynunu
Gözetliyom sevdiğimin yolunu
Ben yoruldum gözyaşımı silerek

Gönül ne hoş olur bahar gelince
Herkes sevdiceği yâri görünce
Silinir dünyadan cismim ölünce
Defneder komşular figan ederek

Kul Rıza'm dünyaya vefasız deme
Haram helali de lob edip yeme
Erenler oturur sohbetle ceme
Dönüyor bu dünya cavlan ederek

Bu Müşkül Halimden Haber Ver Bana

Gel ey hoca sana bir sual edem
Mezhebin nedir de haber ver bana
Mezhepler ne için kuruldu hana
Bu müşkül halimden haber ver bana

Kuran'da var mıdır söylüyom sana
Hangi ayet indi söyle beyana
Kendini fehmet atma yabana
Ne zaman kuruldu haber ver bana

Ebu Hanefi mezhebim dersin
Aslını neslini kimdir bilmezsin
Gönül karasını gözden silmezsin
Şafi'nin aslından haber ver bana

Maliki Hambeli hangisi evvel
Sıtkıyla İmam-ı Cafer'e ver el
Berkit özünü de Hakk'a yakın ol
Başka imam var mı haber ver bana

Kul Rıza'm günahkâr Hak'tan ayrılma
Dünya kaygısına sakın kapılma
Bir köksüz ağacın dalına konma
Nesli peygamberden haber ver bana

Özüm Toprak Kendim Toprak Yâr Toprak

Yâr deyip de sarılmışım ben sana
Anam toprak babam toprak yâr toprak
Bir çamur halinde var oldum ondan
Aslım toprak neslim toprak yâr toprak

Âdem bu dünyada daha yok iken
Azrail de mayasını alırken
Dört bir yandan renklerini verirken
Daha evvelinde var idi toprak

Bunca nebatların hepsin bitirdi
Âdemoğulların nefse düşürdü
Kendin bilmezlerin aklın şaşırdı
Kâinatın varı temeli toprak

Ne kadar övsem de övgü vetmiyor
Aşkı ve sevdası benden gitmiyor
Cahil aklı bunu idrak etmiyor
Çürüyüp de yine olacak toprak

Yaratıldım Yaradan'ın kuluyum
Ben de bir insanım âdemoğluyum
Aradım dermanı toprakta buldum
Dertlerin dermanı ilacı toprak

Rıza düşmemeli ah ile zara
Açarsın bağrına sarılmaz yara
Bağrın açar yine sarılır bana
Özüm toprak kendim toprak yâr toprak

Kovan İçindeki Bal Gibi Olsun

Gel gönül seninle seyyah edelim
Kovan içindeki bal gibi olsun
Tatlı tatlı muhabbeti edelim
Bahçede açılan gül gibi olsun

Kış gününe benzer zemheri olma
Yaz çiçeği gibi sararıp solma
Beyhude uğraşıp boşa yorulma
Kadere bağlanıp hal gibi olsun

Bugünü düşünme yarını gözet
İncitme kimseyi sözünü düzelt
Yirmi sekiz harftir Kuran'ı ayet
Kalbinde gizlenen yâr gibi olsun

Dost yanına varıp dostluk kurarsın
Acılığı neylen gönül kırarsın
Bu dünyada böyle sazlık edersin
Yapılan muhabbet dost gibi olsun

Kul Rıza bu dünya böylece kaldı
Her biri acayip sevdaya daldı
Yetmedi peşinden gönül yoruldu
Menzile erişen dil gibi olsun

Bulamadım Geçti Zaman

İnsanlığın binasını
Bulamadım geçti zaman
Diledim ki dosta varam
Varamadım geçti zaman

Adaletsiz olmaz ilah
Adalette olmaz silah
Kördür gözüm görmez billâh
Göremedim geçti zaman

Su gibi akıyor devran
İnsanlığa hizmet edem
Has bahçenin gülün derem
Deremedim geçti zaman

Ne okursun ne yazarsın
Aklı fikrinle gezersin
Bu düğümü sen çözersin
Çözemedim geçti zaman

Bu ***Rıza***'nın sözü tamam
Kalbinde kalmasın güman
Dünya için deme yalan
Dedim ama geçti zaman

Keçeci Baba'ya Var Selam Söyle

Sabah ile esen seher yelleri
Bir selamım vardır bizim ellere
Tokat eline de uğrarsa yolun
Keçeci Baba'ya var selam söyle

Ben bir garibim de söylenmez adım
İçime sinmiştir aşkınla tadın
Bizi de kolundan atmasın deyin
Yarene yoldaşa var selam söyle

Orada yatıyor Şah Mahmut Veli
Şifasın buluyor kuduz ve deli
Garhın köyündeki Aziz Baba'yı
Onu benim için ziyaret eyle

Methini söylesem methe layıktır
Yeri yayladır da suyu soğuktur
Kendi köydür ama ismi büyüktür
Var benim için de ziyaret eyle

Bu ***Kul Rıza*** senin kulun kurbanın
Arar yine senden bulur dermanın
El aman mürüvvet çoktur günahım
Affet günahımı gel derman eyle

Bu Törene

Sevgi barış coşku ile
Birlik olalım el ele
Bacı kardeş çocuk ile
Bu törene hoş geldiniz

Hep sevinç verdiniz bize
Sevip görüştük yüz yüze
Saygımız var hepinize
Bu törene hoş geldiniz

Liderlerimiz baş başa
Hep geldiniz koşa koşa
Bize siz verdiniz neşe
Bu törene hoş geldiniz

Bu temeli atmak için
Gönlü gönle katmak için
Sizlere de saygı için
Bu törene hoş geldiniz

Birlikte bittik büyüdük
Böylece vatanı kurduk
Atatürk'e gönül verdik
Bu törene hoş geldiniz

Gel ***Kul Rıza***'m bağla sözü
Hakk'a bağlamıştır özü
Seviyorum cemimizi
Bu törene hoş geldiniz

O Zaman

Bir ana rahminden geldim cihana
Kundaklara dolanmışım bir zaman
Dahi üç beş yaşta çilem başladı
Kayıp olup dağda gezdim o zaman

O gecede başa geldi çok haller
Karanlık gecede yol vermez dağlar
Annem geyik olmuş yolumu gözler
Bir oduncu buldu beni o zaman

Değirmene koyup bıraktı beni
Arayıp gezerler bilirsin bunu
Dahi küçük idim bilmem yolumu
Dilim dönmez diyemedim o zaman

Kara çoban derler komşumuz idi
Yolculuk halinde tesadüf buldu
Oradan alıp da köye getirdi
Koyunu kuzuya kattık o zaman

Yedi yaşta ilkokula başladım
Çoban olup dağda davar kışladım
Asker olup annem babam boşladım
Dostlarımdan ayrı kaldım o zaman

Geldim bulamadım evde pederim
Dedim böyle imiş benim kaderim
Yol bulup da evliliğe yöneldim
Zannettim bitecek çilem o zaman

Yazılmış takdir mukadderat budur
İş gelmez elimden geçim ne zordur
Hepsini söylesem kalem kırılır
Terk ettim köyümü göçtüm o zaman

İstanbul deyip de geldim buraya
Sanki altın yağdırmışlar oraya
Krizlik işsizlik girdi araya
Bu benim talihim gider bir zaman

Rıza bu destanım hecedir hece
Gündüzüm karanlık gecem de gece
Boş geçirdim ömrüm sayıldı hiçe
Divanı dergâhta durduğum zaman

Derde Derman Ali'msin Ali'm

Bülbül olup figana geldim
Derde derman Ali'msin Ali'm
Carda Muhammed'e ulaşan
Derde derman Ali'msin Ali'm

Hak yarattı Cebrail emin
Ben kimim dedi Rabbil âlemin
Deyüben sen sensin ben benim
Derde derman Ali'msin Ali'm

Bu söz ile kovuldu hemin
Dokuz yüz bin yıl uçtu emin
Gördü bir ışık kandil nurun
Derde derman Ali'msin Ali'm

Sensin demeyle olmadı ol
Sen yaratıcı ben ise kul
Usta bulmuşsun gel yakın ol
Derde derman Ali'msin Ali'm

Kul Rıza'nın sevdası sende
Methin vardır Çin'de meçinde
İsmin vardır Kuran içinde
Derde derman Ali'msin Ali'm

Canı Canana Benziyor

Bugün bize bir can geldi
Canı canana benziyor
Gülleri goncadan gonca
Kırklarda ele benziyor

Cemaline baktım aydır
Kirpikleri sanki yaydır
Gönlümde neşesi vardır
Bal şeker dile benziyor

Hoş sefa geldin merhaba
Ehli Beyt'tir Ali Aba
Atmayasın bizi yâda
Sohbeti bala benziyor

Misafirin gönlü nurdur
Evvel ahir sözüm budur
Özünü Allah'a döndür
Cemalin şaha benziyor

Kul Rıza'm efkâra daldın
Bir konuk gönlümü gördün
Niye boynun bükük kaldın
Yolumuz hayra benziyor

Canlar Sefa Hoş Geldiniz

Ceme gelen cümle canlar
Canlar sefa hoş geldiniz
İlmi irfandan bilenler
Ehli irfan hoş geldiniz
Cemde cemaatlar birdir
Özünü pirlere erdir
Yönünü cemale döndür
Hak erenler hoş geldiniz
Burası irfan yeriniz
Şaz olsun gönülleriniz
Has bahçede gülleriniz
Canlar sefa hoş geldiniz
Burası kâmiller safı
Olur günahların affı
Gezmeyesin yaban yahşi
Canlar sefa hoş geldiniz
Arı toplar alır balı
Pişirirler burda hamı
Muhammed'in yol erkânı
Canlar sefa hoş geldiniz
Buraya girenler hacı
Olurlar Hakk'a duacı
Yaraya çalan ilacı
Çalan sefa hoş geldiniz
Rıza derde derman ara
Tabip olup sarsan yara
Sırayla cemde otura
Canlar sefa hoş geldiniz

Tuzlu Balgam Koydun Tatlı Aşıma

Bilmem felek sana nettim neyledim
Acı ağı kattın tatlı aşıma
Vatanı bırakıp vatansız ettin
Tuzlu balgam koydun tatlı aşıma

Halimden anlayıp bilmiyor musun?
Çaresiz naçarım duymuyor musun?
Akan gözyaşıma bakmıyor musun?
Ne zulüm getirdin garip başıma

Gece gündüz yalvarırım peşine
Kerbela'da yatan imam aşkına
Sen yardım eylersin bunca düşküne
Ne çileler verdin benim başıma

Küskün müsün selamımı almazsın
Kaygıdan kurtarıp halim sormazsın
Bir yatacak mesken yeri vermezsin
Ne çileler verdin benim başıma

Dertli bülbül gibi ötemez oldum
Baykuş olup çölden çöllere kaldım
Derdimi dökmeye kapına geldim
Bu kadar cevretme benim başıma

Bu ***Kul Rıza***'yı da eyledin zelil
Koymayasın ya rab mahzun ve melül
Sem kılavuz ol da göster bir delil
Çok cefalar geldi zelil başıma

Açılır Menekşe Gülünen Gelir

Yaz bahar ayının güzel neşesi
Açılır menekşe gülünen gelir
Yağıyor yağmurlar akıyor seller
Irmaklar çoğalır selinen gider

Herkes sevdiğini alır yanına
Çıkarırlar çayır çimen bayıra
Allah işimizi versin hayıra
Gülmedi hiç yüzüm çileli gelir

Ne hoş olur da baharın havası
Kabul olur müminlerin duası
Tez bozulur fakirlerin yuvası
Karalı günleri yaşınan gelir

Bu dünya böylece kurulu kaldı
Bozuldu benzimiz sarardı soldu
Bilmem ki yüzümüz ne zaman güldü
Kederli gönlümüz gamınan gider

Rıza nasıl geçti baharın yazın
Gülmedi yüzünde bozulmuş benzin
Eğer ki bulsaydın ayarı dengin
Mehri muhabbeti tezinen gelir

Kul Olup Kapına Geldim El Aman

Medet Allah ya Muhammed ya Ali
Kul olup kapına geldim el aman
Cümle kusurumu aldım elime
Medet mürvet dedim geldim el aman

Hatice Fatma'ya özüm bağladım
Şah Hasan Hüseyn'e niyaz eyledim
İmam-ı Zeynel'den medet diledim
Yâd etme efendim mürvet el aman

Bakır'ı Cafer'dir ilmimi veren
Musa'yı Kazım'dır okunan Kuran
İmam-ı Rıza'dır şahım Horasan
Derdimiz dermanı sizden el aman

Yârin ise kul olasın Ali'ye
Niyazım var Hacı Bektaş Veli'ye
Taki Naki Askeri pir uluya
Car günlerim geldi mürvet el aman

Rıza hani bulamadın düzeni
Amel defterini yazıp bozanı
Kimse bilmez kıyametin zamanı
Gelir Mehdi liva derim el aman

Hüseyin'in Derdine Tay Olmaz İmiş

Tüm cümle dertleri eylesem mi beyan
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş
Bu dünya zahminde çile çokumuş
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Âdem cennetten kovuldu ama
Hak tövbesini kabul eyledi yine
Üryan büryan olup gezdi dünyada
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

İbrahim'i Nemrut ateşe attı
Yakmadı nar onu selamet çıktı
İsmail'e bedel koç kurban indi
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Yakup çok ağladı Yusuf'u için
Kerem kıl bizleri bağışla suçum
Yusuf'u sattılar kulumuz deyin
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Eyüp'e verildi pek çokça çile
Etmedi Allah'tan şikâyet bile
Kurt yedi vücudun iyileşti yine
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Nuh Nebi'ye Hak'tan gemi verildi
İsa Ruhullah çarmıhlara gerildi
Musa asasını denize vurdu
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Yunus'u denize tutup attılar
Balığın karnında mekân yaptılar
Salih'e bir deve ihsan ettiler
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Zekeriya'yı hızarla biçtiler
Kanlarını yeryüzüne saçtılar
İdris'e cennet kapısın açtılar
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Süleyman'a verildi tahtı sultan
Herkes murat dileğin diler Hak'tan
Bunca mahlûkatı yarattı yoktan
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Hüseyin Kûfe'ye yol alıp vardı
Yetmiş iki şehit hep kurban verdi
Gidenler bir daha geri gelmedi
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Kul Rıza söyle ki bu nasıl çile
Cebrail getirdi elinde name
Hakk'ın emri bu buyruğu böyle
Hüseyin'in derdine tay olmaz imiş

Çayır Çimen Koku Gelir Güllerde

Gel kardeş gezelim bizim elleri
Neşe verir gönül açar dillerde
Meyil köyündeki Mahmut Dede'yi
Çayır çimen koku gelir güllerde

Gel ziyaret eyle Aziz Baba'yı
Sahip ol kendine yapma hatayı
Ziyarete gelen bulur şifayı
Söylenir vasfın var bütün ellerde

Keçeci Baba'dır onun atası
Beşer kul olanın çoktur hatası
Ali Haydar Altınbıyık bilesi
Yığın yığın tavafçılar yollarda

Uzak yollar aşamadım kış oldu
Hacı Bektaş hayalime düş oldu
Erken kalktım zor eriştim geç oldu
Rüzgâr olup estim yüce bellerde

Erenler yolunda oldum çileli
Boş dolaşıp gezdim kendim bileli
Daha evvelinden geldim geleli
Ağyar olup gezdim esen yellerde

Kul Rıza'm sözlerin oldu mu tamam
Yardımcımız olsun On İki İmam
Yetişip gelince Azrail hemen
O zaman cevabın nedir dillerde

Analar Da Ağlar Bugün

Kalemi aldım elime
Kerbela geldi dilime
Doldu gözlerim yaş ile
Kalp evim yandı bugün

Bak şu lanetin işine
Düştü Hüseyin'in peşine
O ciğerler paresine
Analar da ağlar bugün

Muhsin'ini saldı yola
Kerbela'dan haber ala
İki körpe kuzu ile
Sinelerim ağlar bugün

Muhsin'i ettiler şehit
İki yetimi tuttu it
İbrahim ile Muhammed
Yetimler de ağlar bugün

Yalvardılar kıyma bize
Dünya için etme niza
Sağ salim ilet Yezit'e
Sabiler de ağlar bugün

Dinlemez o bahtı kara
Yüreğime açtı yara
Kıydı o masum canlara
Fırat suyu ağlar bugün

Hüseyin koyuldu yola
Kûfe'nin ahvalin bile
Emmim oğlu n'oldu ola
Ehli Beyt'im ağlar bugün

Haberini aldı arştan
Gözlerimde doldu yaştan
Yazdı name orda baştan
Ebül Muhsin ağlar bugün

Hüseyin'e geldi name
Kerbela halin biline
Gitmeyin kardeşler derde
Döker göz yaş ağlar bugün

Hazırlıkları görüldü
Kerbela'ya yol alındı
Giderken yollar kesildi
Bacılar da ağlar bugün

Hür Şehit de koşup geldi
Ya Hüseyin medet dedi
Analardan af diledi
Hür Şehit de ağlar bugün

Ömer Nakıs oldu önder
Ya Hüseyin der er gönder
Hür Şehit meydana girer
Ten içinde can ağlar bugün

Hür Şehit meydanda durur
Bir hayli kâfiri vurur
Yaralı cismi sel olur
Susuz yürek ağlar bugün

Kasım'ı aldılar ele
Şehit oldu Abbas ile
Yandı yürek döndü küle
Analar da ağlar bugün

Asgar su deyip ağladı
Yanan yürekler dağlandı
Yezit su yolun bağladı
Masumlar da ağlar bugün

Ali Ekber ister izin
Gitti kardeş görmez gözün
Alayım Abbas'ın öcün
Leyla anam ağlar bugün

Koyunla kuzu meleşti
Analar hep kucak açtı
Fırat üzerinde düştü
Fırat suyu ağlar bugün

Vermediler asla aman
Gökte melek eyler figan
Bilmem bu nasıl Müslüman
Mümin olan ağlar bugün

Asgar'ı kucağa aldı
Su verin diye buyurdu
Ok gelip boğazın deldi
Melekler de ağlar bugün

Kaldı Hüseyin yalınız
Ehli Beyt'i hep kırdınız
Cehennem'liktir yurdunuz
Arşı zemin ağlar bugün

Alıp başı düştü yola
Gördü keşiş kaldı tana
Yedi oğlum kurban sana
Elde kalem ağlar bugün

Bu destanı yazdı ***Rıza***
İmam Zeynel kaldı bize
Lanet eyleyin Yezit'e
Zeynep Gülsüm ağlar bugün

Muhammed Mustafa Gel Derman Eyle

Medet mürvet dedim kapına geldim
Muhammed Mustafa gel derman eyle
Noksanım çok senin ihsanın boldur
Aliyel Mürteza gel derman eyle

Hatice Fatıma şefaat kani
Hasan Hulki Rıza el aman gani
Şah Hüseyin dinimizin direği
Zeynel Bakır şahım gel derman eyle

Cafer-i Sadık'tan dersimiz aldık
Musa'yı Kazım'a niyazı kıldık
Şah İmam Rıza'yı pirimiz bildik
İmam Taki Naki gel derman eyle

Hasan-ül Askeri dertler dermanı
İmam Mehdi'dir bu dinin direği
Aşkın ateşine yanar yüreği
Aman dar günümdür gel derman eyle

Kul Rıza'nın gayet eksiği çoktur
Lam elif heceden haberin yoktur
Gafil ne durursun mekânın bakıp
Hünkâr Hacı Bektaş gel derman eyle

Ya Ali Senden Medet

Muhabbet tatlı güldür
Ya Ali senden medet
İbadet Hakk'a yoldur
Ya Ali senden medet

Ali'm uludur ulu
Bize göster doğruyu
Has edelim eğriyi
Ya Ali senden medet

Du cihanın varısın
Hem şefaat kanisin
Çağırınca gelirsin
Ya Ali senden medet

Gafil ne bilir onu
Has bahçenin gülünü
Benim sevdiceğimi
Ya Ali senden medet

Rıza çekildim dara
Arayan yârin bula
Derdime derman ola
Ya Ali senden medet

Yazdım Name O Nazlı Şaha

İki dede ile bir talip
Birbirine oldular tabip
Hava güzel olsun diye
Sizlere eyledik arzuhal
İlahi yüzüm etme kara
Açılsın cem şen olsun ora
Pak edip özüm çektim dara
Yazdım name o nazlı şaha
Cem evinin töreni için
Kimseler duymasın suçun
Hava yağış olursa eğer
Sizler çayır ovadan göçün
Senin birliğin hakkı için
Muhammed Ali hakkı için
Sen kerem kıl bağışla suçum
Yazdım name o nazlı şaha
Talip böylece söyler sözü
Dedeler berkitin özü
Verdik ikrarı sürdük yüzü
Yazdım name o nazlı şaha
Erenler evliya hakkı için
Kerbela matem hakkı için
On İki İmam hakkı için
Yazdım name o nazlı şaha
Affet sen günahtan geçersin
Haklıyı haksızı seçersin
Kul Rıza'yı ret mi edersin
Yazdım name o nazlı şaha

Lanet Yezit'e Ey Ali Müminin

Bugün mahı muharrem yası matem
Lanet Yezit'e ey Ali müminin
Merhametsiz o dinsiz hayâsıza
Lanet Yezit'e ey Ali müminin

Ömer Nakıs Şimir melun soyunu
Hak kabul etmez onların huyunu
Kim severse ol güruhu melunu
Lanet Yezit'e ey Ali müminin

Hayale uğrayıp eyledi cefa
Aldanıp dünyaya sürdüler sefa
Sorulacağını etmedi hayâ
Lanet Yezit'e ey Ali müminin

Bu dünyanın sefasına kapıldı
Yarın cehennemde yeri yapıldı
Bütün müminlerin beli büküldü
Lanet Yezit'e ey Ali müminin

Kul Rıza'm çok gülme ki çok ağla
Hüseyin uğruna ciğerin dağla
Açılmış yaramı elinle bağla
Lanet Yezit'e ey Ali müminin

Mahşer Var Sıratı Gözet

Gel gönül gaflette kalma
Halk eden Tanrı'yı gözet
Haram helal deyip yeme
Ol gani sultanı gözet

Yaz giderse gelecek kış
Geçen günler oluyor düş
Bir kâmil kazanında piş
Mahşer var sıratı gözet

Arasan derman bulunmaz
Gönülden kara silinmez
Dost yanında kıymet olmaz
Var eden sultanı gözet

Varlığından fayda gelmez
Azrail'e hesap olmaz
Gelir ama geri dönmez
Sorulacak sual gözet

Bu ***Kul Rıza***'m ağlar boşa
Yaptıkların gelir başa
İyilik yap gider hoşa
Kalp yapan dilleri gözet

Fatma'nın Belinde Kemerdir Ali

Âdem yaratılmadan nice bir zaman
İptir gururun kırandır Ali
Âdem cennette gezip dururken
Fatma'nın belinde kemerdir Ali

Yakub'u Kenan'da giryan eyleyen
Yusuf'u Mısır'a Sultan eyleyen
Daim bu dünyada dolaşıp gezen
Yüz yirmi dört bin nebiyle gelendir Ali

Süleyman olup da tahta oturan
Seksen deveyi de zirama veren
Nice kalelerin fethin bitiren
Zülfikar belinde aslandır Ali

Bin bir ismi vardır bir ismi Ali
Hemi peygamberin sevgili yâri
Fethetti Hayber'i kırdı Zülfikar'ı
Muratları veren cömerttir Ali

Bu ***Kul Rıza*** sana yandım kül oldum
Çark ettim dünyayı ben seni buldum
Alıp da Kayseri Urum'a geldin
Hacı Bektaş olup gelendir Ali

Ağla Gözler Şah Hüseyin Aşkına

Garip bülbül gibi efkâra dalma
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına
Dertli isen Kerbela'ya baksana
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına

Cenneti alayı bulayım dersen
Sorgusuz sualsiz gireyim dersen
Her dem Ehli Beyt'i zikredersen
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına

Sakiyi Kevser Hüseyin başına
Ağlayanların bakar gözyaşına
Mümin olanları salmaz başına
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına

Muharrem ayında tutalım oruç
Aldanıp da sakın olmayın hariç
Tutanları tan etmeyesin hiç
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına

Kul Rıza'yım akar gözümden yaşlar
Aldı derdi Kerbela'daki işler
Mızraklarda gezdi o kesik başlar
Ağla gözler Şah Hüseyin aşkına

Kerbela'nın Kara Günüdür Bugün

Gelin ey müminler bile tutalım
Muharremin matem yasıdır bugün
Gözümüzden yaşlar akıtalım
Kerbela'nın kara günüdür bugün
Eyleyin lanetler Yezit namına
Kast eyledi Hüseyin'in canına
Lanet olsun evladına varına
Ümmü Gülsüm Zeynep kan ağlar bugün
Çekelim yasını giyelim kara
Gönlümde açıldı bin türlü yara
Gelmedi cihana böyle bir bela
Ehli Beyt'i seven ağlıyor bugün
Aldanıp dünyaya sürmedi sefa
Ümmeti için çok çektiler cefa
Zeynel Abidin'i uğrattı yasa
Mümin olanlar kan ağlıyor bugün
Cebrail getirdi bunlara donu
Birisi yeşil biri kızıl kanlı
İlahi bu nasıl delalet deyu
Muhammed Mustafa kan ağlar bugün
İmam Hasan bakıp yeşili seçti
Esmenin elinden ağıyı içti
Hüseyin Kerbela çölüne düştü
Ten içinde olan can ağlar bugün
Kul Rıza'yım akıtayım kanlı yaş
Hüseyn'in yoluna koyayıdım baş
Bu dertlere nasıl dayanam kardeş
Fatima-tül Zehra kan ağlar bugün

Güller De Çağrışır Ali Diyerek

Bülbüle baktım ahı figan eyler
Güller de çağrışır Ali diyerek
Her an çağırırım avaz ederek
Dillerde çağrışır Ali diyerek

İncil'de yazılmış İlya'dır ismin
Tevrat'ta Birya olmuştur cismin
Zebur'da Berya olmuştur hüsnün
Kuran'da çağrışır Ali diyerek

Dört kitap içinde söylenen sensin
Zirama seksen deveyi verensin
Çağırılan yerde hazır olansın
Müminler çağrışır Ali diyerek

Vahdet meydanında iki nev civan
Biri Muhammed biri Ali'dir ayan
Kudret topunu atıp hemi tutan
Atan da çağrışır Ali diyerek

Kul Rıza dermanın Ali'den ara
Pirim Hacı Bektaş Veli'den ara
Bir gün gelip mahşer yeri kurula
Mahşerde çağrışır Ali diyerek

Dertliysen Dermanı Verene Yalvar

Yine bir hayale uğradı gönül
Dertliysen dermanı verene yalvar
Aşkın ummanını aşıp boyladım
Dertliysen dermanı verene yalvar

Gün gelip geçiyor sabretmek gerek
Gelen tavafçılar diliyor dilek
Yalvarıp yakarıp dermanı bulak
Dertliysen dermanı verene yalvar

O yâr geldi geçti bakmadı bize
Sakın başta iken inmeyin dize
Mevla'm yardım etsin hem cümlemize
Dertliysen dermanı verene yalvar

Sevdiğim seninle yapmışım pazar
Sallanıp salınıp karşımda gezer
Şu yalan dünyadan olmuşum bezer
Dertliysen dermanı verene yalvar

Rıza kul olasın o nazlı yâre
Sinemde açıldı bin türlü yara
Alıp koyarlarsa kara toprağa
Dertliysen dermanı verene yalvar

İnsansan Dostuna Yapma Kötülük

Menfaatçi dostla eyleme sohbet
Ondan gelmez sana hayır şefaat
Kalbinde bulunan kötülüğü at
İnsansan dostuna yapma kötülük

Dostunu gözet ki eğer dost ise
Hak yolundan makbul olan post ise
Gönüller bir olup eğer hoş ise
İnsansan dostuna yapma kötülük

Kıymet bilmeyene kıymetin verme
Hak'tan ayrılanın yanında durma
Yalan söyleyene sırrın söyleme
İnsansan dostuna yapma kötülük

İylik iki başlı tek yanlı olmaz
Ağlarım gözümün yaşı kurumaz
Arif olanlardan hiç kemlik gelmez
İnsansan dostuna yapma kötülük

Kul Rıza'yım çok nasihat eyledim
Bilmem incittim mi hata söyledim
Bu zaman ehlinin halin tayladım
İnsansan dostuna yapma kötülük

Sultan Şah Mahmut Veli El Aman

Ziyarete geldim sultanım senin
Cümle muratları veren el aman
Her bir tarafını bekler bekçiler
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Cöhellik Baba kuzeyini tutmuş
Huri kızları Cibali doğuna yatmış
Yediler Baba güneyi berkitmiş
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Poyrazlık Baba da batıdan gözler
Arif olanlarda çok olur sözler
Seven sevenini her zaman özler
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Zemzeminde vardır şifayı hayat
Hem çelik taşından alınır murat
Engin olup gönlün edersen turap
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Kapına geleni eylemem zelil
Bırakma bizleri mahzun ve melül
El aman duamı sen eyle kabul
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Rıza kapısında geda olasın
Arayıp noksanı özde bulasın
Kalbin karasını gözden silesin
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

Deli gönlüm pare pare oluyor
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım
Dertliler dermanı senden buluyor
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

Horasan'dan geldin Urum'u buldun
Ayeti Kuran'ı halka bildirdin
Ayıtırsın deli mucizen gördüm
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

Gedayım ednayım senin kapında
Mümin Müslim dökülüyor kapında
Cümlemize şefaatin dokuna
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

El aman mürüvvet af eyle bizi
Sıtkı hulus ile severiz sizi
Darda kalanları görüyor gözü
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

Kul Rıza olduysa çok cürmü günah
Tövbe et ki candan eyleme merak
Vema ersel nadır hem vallah billâh
Seyit Şah Mahmut Veli Sultan'ım

Mürüvvet Ganisin Er Ahi Baba'm

Günahım çok deyip mürvete geldim
Affet günahları Gül Ahi Baba'm
İhsanı bol bir ulu padişahsın
Affet günahları Gül Ahi Baba'm

Çağırınca yetişirsin düşküne
Kerbela'da yatan İmam aşkına
Deli kuduz hasta cümle müşküle
Affet günahları er Ahi Baba'm

Şefaati her dem bekleriz sizden
Aziz Baba'yı da ziyaret edem
Mümin kullarına şefaat eden
Mürüvvet ganisin er Ahi Baba'm

Eşiğe yüz sürüp el aman dedim
Ben edna kuluna sen eyle yardım
La feta suresi şanına kadim
Mürüvvet ganisin er Ahi Baba'm

Rıza kul olasın o nazlı şaha
Cemalin nuru da benziyor maha
Nesli peygamberden İmam-ı Rıza
Aziz Baba torunun var Ahi Baba'm

El Aman Efendim Kul Eylen Beni

Geldim erenleri niyaz eyledim
El aman efendim kul eylen beni
Çok günah işleyip hata söyledim
Çekin meydana da yol eylen beni

Erenlerin cemi gül gibi kokar
Yoldan çıkan kardeş yola mı bakar
Eğnine şeytanın cüppesin takar
Aldatır dünyada sel eyler beni

Sakın kula kulluk yapayım deme
Nefsine uyup da haramı yeme
Çeker götürürler karanlık yere
Azabı günahla tartarlar beni

Kusursuz günahsız olan da vardır
Konu komşu cenazemi kaldırır
Arasat meydanı yerin dar mıdır
Alıp kara toprağa koyarlar beni

Kul Rıza bu mudur dünyanın tadı
Vefası yok ama büyüktür adı
Ayırırlar orada iyiyi kötüyü
Mürüvvet Arasat'ta bırakma beni

Hatıra Gönüle Dokunur Olma

Gel gönül seninle bir aht kuralım
Hatıra gönüle dokunur olma
Hakk'ın didarına doğru varalım
Hakk'ın didarından çekinir olma

Sakın ol kimsenin kırma hatırın
Dost yanında kıymetini arttırın
Öksüzün yetimin hem de fakirin
Hakkını üstüne geçirir olma

Kimseye bakmadan sen seni gözet
Nefsini körle ki vücudun düz et
Cehennem narından olursun azat
Şu fani dünyaya aldanır olma

Dünyanın zevki çok vefası yoktur
Benim sözlerimin hepisi haktır
Nefis atına binip aldanan çoktur
Şeytanın atında dolaşır olma

Kul Rıza'm söyle ki Hakk'ın kelamın
Dolaşma serseri dünya âlemin
Dilinde hak zikretmeyen âdemin
Oturup yanında sohbetkâr olma

Severim Allah Muhammed Bir De Ali'yi

Yarattı bizi balçıktan varlığı nurdan
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Tüm bu varlık eşyanın bunlar temeli
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Ruh Allah nur Muhammed tenimdir Ali
Bunlar birbirinden olur mu gayrı
On İki İmam Ehli Beyt'in nuru evveli
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Allhümmme salli ala Ali değil mi?
Velayet Sultanı hem de Veli değil mi?
Dünyanın evveli ahiri Ali değil mi?
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Elif Allah, mim Muhammed, lam Ali'dir
Ba i bismillah üzere üçü de birdir
Pa ile ça da ja ile kada okunur
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Bu dünyanın evvel ahirini bilenler
Kör âmâ olup da gözü açık görenler
İnşallah kusurumuza bakmaz erenler
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Bu ***Kul Rıza***'nın sözünü arifler bilir
Silinmez cahil gönlünde taş olup kalır
Ehli Beyt'i sevenler şefaat alır
Severim Allah Muhammed bir de Ali'yi
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr Veli'yi

Evvel Yaratıldı Haberin Var Mı?

Allah ne yarattı evvel cihanda
Yok iken bu kevni mekân varlıkta
Ne idi ki şerif bunlar birlikte
Evvel yaratıldı haberin var mı?

Ne için yarattı Allah Âdem'i?
Daha evvel sanki cihan boş muydu?
Başka yaratılan mahlûk yok muydu?
Dolaşır insanda haberin var mı?

Nasıl var olmuştur Kâbe'yi Şerif?
Evvela kimdir ki tavaf eylemiş?
İnşa edip sonra yeniden yapmış
Bunların sırrından haberin var mı?

Ağaç gölgesinde yatıp uyuyan
Yüzyıldan sonra sıhhati bulan
Girip mağarada üç yüz yıl kalan
Bunların halinden haberin var mı?

Bu ***Rıza***'nın sözü olur kayıptan
O kubbeye ne yazıldı latiften
Onunla Âdem tövbe diledi Hak'tan
Bu hikmetlerden de haberin var mı?

Fesatlık Doldurur İnsan İçini

Ne sorarsın bunun vardır cevabı
Evvel yaratılan levhi kalemdi
Yaz deyip emretti Rabbil âlemin
Ba i bismillahtır evvel yazıldı

Taluga nispetle var oldu Âdem
Yedi kavim gelmiş Âdem'den evvel
Cin kavminden kaldı şeytanı lâin
Fesatlık doldurur insan içini

Bir kubbe halinde yarattı Allah
Âdem tavaf edip dedi eyvallah
Yeniden inşa yaptı Halilullah
Peygamber ziyaret edecek dedi

Üzeyir gölgede yatıp uyuyan
Yüzyıldan sonra da sıhhati bulan
Eshabı Kehf'dir Tekyonus'tan kaçan
Üç yüz yıldan sonra diri eyledi

Kulak ver sen bu ***Rıza***'nın sözüne
Kubbede Muhammed Ali yazılı
Fatıma, Hasan, Hüseyin düzülü
Ehli Beyt bunlar şerifim dedi

Tutuldu Söylemez Oldu Dillerin

Yazayım yazayım seni sineme
Tarihe destan mı senin dillerin
Ne haberin aldım ne selam geldi
Nerde kaldı o bal şeker sözlerin

Şu soğuk suları bizim ellerin
Açılsın bahçede taze güllerin
Yadlardan saklasın Allah yolların
Hayal oldu senin tatlı sözlerin

Mor menekşelerin bitip açtı mı?
Yârim benden selamını kesti mi?
Bilmem sanki ayrılığın vakti mi?
Niçin söylemez ki senin dillerin

Varsa vasiyetin niye demedin?
Haram alıp haram yola gitmedim
Senden gayrı başka kimse tutmadım
Hele bilmen başa gelen halleri

Bu ***Kul Rıza*** yandı yandı kül oldu
Yâr deyip arayı mevlasın buldu
Hani o külhanlar hani ne oldu
Tutuldu söylemez oldu dillerin

Eremedim Deli Divane Oldum

Bir kuru sevdadır geldi başıma
Eremedim deli divane oldum
Dost yoluna koyam dedim canımı
Koyamadım deli divane oldum

Bir güzel sevdim ki sohbet yapmaya
Şeytan girip aramızı bozmaya
Derdimin dermanı merhem çalmaya
Bulam dedim deli divane oldum

Ne sarhoşum ne de olmuşum ayık
Günahıma baktım boynumdan aşık
Göster cemalini göreyim artık
Göremedim deli divane oldum

Meyil etme bu dünyanın varına
Bir gün gelir varıp durursun darına
Hazırlıklı ol azık al yanına
Alamadım deli divane oldum

Cemaline bakıp olmuşum hayran
Rıza bu sözleri eylersin beyan
Gezdim şu dünyada hep yalan dolan
Gezdim ama deli divane oldum

Derdi Verdin Dermanını İsterim

Felek senle görülecek davam var
Derdi verdin dermanını isterim
Senden dileyecek çok dileğim var
Derdi verdin dermanını isterim

Giderim giderim yolum tükenmez
Üfürdüğüm ocak ateş istemez
Özü çürük asla Hakk'a yönelmez
Derdi verdin dermanını isterim

Veren muratları senden isterim
Günahkârım medet affı dilerim
Şah Mahmut Veli'ye niyaz eylerim
Derdi verdin dermanını isterim

Aziz Baba'nın çok celali vardır
İsteyen kulların muradın verir
Keçeci Baba'nın Haydar oğludur
Derdi verdin dermanını isterim

Rıza'yım ednayım günahkâr kulum
Bir gün gelip elbet yetecek ölüm
Gösterme bizlere ahrette zulüm
Derdi verdin dermanını isterim

Şah Mahmut-u Veli Umudum Sensin

Bir dilek diledim kadir Mevla'dan
Şah Mahmut-u Veli umudum sensin
Bunca dertlilerin dermanını veren
Hünkâr Hacı Bektaş umudum sensin

Ziyaret eylesem bunca erleri
Acep bakarlar mı garip körleri
Horasan pirleri Urum erleri
Cümlenin muradın verenim sensin

Varıp da göreyim Aziz Baba'yı
Gelmişim kapına affın dileyi
Meyil köyündeki Mahmut Dede'yi
Bunca murtları verenim sensin

Muhammed Mustafa ol Şah-ı Merdan
Şanına yazıldı okunan Kuran
Bunca âşıkları sevdaya salan
Şah Hasan Hüseyin umudum sensin

Kul Rıza'nın akar gözünden yaşlar
Kerbela Çölü'nde yolundu saçlar
Derdimin üstüne dert oldu düşler
Yine bu dertlerin devası sensin

Derdimin Dermanı Sen Ahi Baba'm

Bugün bir güzele meyil bağladım
Derdimin dermanı sen Ahi Baba'm
Methini yapmaya niyet eyledim
Gönlümün sultanı sen Ahi Baba'm

Yerin göğün arşın kürsün ulusu
Şarktan garptan gelir hasta delisi
Kuduz ocağının hem de kendisi
Yetişirsin medet gül Ahi Baba'm

İman ehli olan eyledi ikrar
Güman ehli olan gezer derbeder
Tövbekâr kapında eyledim karar
Affet günahları gül Ahi Baba'm

Çok kusurum vardır el aman gani
Mümin olanların hem yâri gari
Gel göster cemalin göreyim bari
Gönlümün sultanı sen Ahi Baba'm

Nesli peygamberden beri geliyor
Çelik taşı muratları veriyor
Bunca mucizeler belli oluyor
Bir aciz ***Kul Rıza***'n var Ahi Baba'm

Küçük Büyüğünü Bilmez Nedendir

Bakın şu milletin müşkül haline
Küçük büyüğünü bilmez nedendir
Birlik yapıp bir araya gelmezler
Derdin dermanını bilmez nedendir
Dünyaya aldanmış geziyor boşa
Yaptığı işleri gelmiyor hoşa
Toplayıp aklını almıyor başa
Nefis ıslahını bilmez nedendir
Kulakları sağır gözü kör değil
Hakk'ın birliğine eylemez meyil
Kimi sonar bozar kimisi kavil
Hakk'ın korkusunu bilmez nedendir
İslâm'ım deyip de benlik getirir
Hoş görünür ama kâfir oturur
Ölmüş ölüsünü komşu götürür
Düşünüp aklına gelmez nedendir
Yaptığı hatayı suç da saymıyor
Toplanıp da bir araya gelmiyor
Dedeyim deyip de köşe gözlüyor
Bir gün sorulacak bilmez nedendir
Her gelen bizlerden bekliyor imdat
Gelip öğrenip de eyliyor nefret
Şah Mahmut soyundan nesli Muhammed
Atayı anayı bilmez nedendir
Söylenen sözleri işitmez olduk
İyiyi kötüyü bir yana saldık
Rıza böylelikle mahşerde kaldık
Nerye gideceğin bilmez nedendir

Evladına Ervahına Varına

Gözlerim doldu bugün yaşınan
Şah Hüseyin aklıma düşeli
Yezit eyledin buğzu garezi
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Davet eyledin Kûfe şehrine
Düştüler Hüseyin'in kastine
Hayırsız Muaviye piçine
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Müslüman olup tahta oturdu
Ehli Beyt'e çok bela getirdi
Anaların yüreğini dağladı
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Allah'tan korkup etmedi hayâ
Peygamber nasıl şefaat ede
Umarım ki cenneti görmeye
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Cinli taifesi gelip durdu
Ya Hüseyin bize emir dedi
Melekler ağlayıp saf bağladı
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına

Ömer Nakıs'ı Şimir melunu
Kim severse o lanet zalimi
Soldurdu Muhammed'in gülünü
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
İmam Hasan'a ağı verdiler
Hüseyin'i al kana boğdular
Kûfeliler ahdini sığdılar
Lanet edin Kûfeli'ye Şimir'e
Evladına ervahına varına
Fırat üzre şehit Ekber Abbas
Kasım yadigârdır bağrına bas
Düğünü olmuştur kara libas
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Ali Asgar su deyip ağladı
Yezit ok atıp boğazın deldi
Susuz boğazı kana boyadı
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Söylemekle bitmiyor ki derdin
Fatıma Ana'mı kana boyadın
Acep şefaat kimden umarsın
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına
Rıza gözünden akıttın yaşı
Cennette Sakiyi Kevser başı
Bilmeyenin nice olur işi
Lanet edin Yezit'in canına
Evladına ervahına varına

El Aman İlahi Sen Yardım Eyle

Yetmiş iki pehlivan girdi yola
El aman ilahi sen yardım eyle
Kerbela çölleri bir kara bela
El aman ilahi sen yardım eyle

Ali Ekber giyer kara libası
İçerimde çoktur onun yarası
Kasım ister izin cenge giresi
El aman ilahi sen yardım eyle

Yazılmıştı kolunda bir namesi
İmam Hüseyin işitti bu sesi
Okuyup namenin aslın bilesi
El aman ilahi sen yardım eyle

Okuyup nameyi gördü hikmeti
Yazılmış namenin bildi kıymeti
Ver kızın Kasım'a damat eyle ki
El aman ilahi sen yardım eyle

Çıkarın karayı giyin alları
Başına topladı gelin kızları
Gözlüyor Fatıma Kasım yolları
El aman ilahi sen yardım eyle

Kul Rıza eyliyor nazı niyazlar
Cinliler gelip de müsaade ister
Tecelliye indi gökteki kuşlar
El aman ilahi sen yardım eyle

Sefa İle Hoş Geldiniz

Dostun cemalini gördüm
Sefa ile hoş geldiniz
Mihman olup hanemize
Sefa ile hoş geldiniz

Canı canana katmaya
Gönülleri bir etmeye
Kini kibiri atmaya
Hanemize hoş geldiniz

Gelip hoş eyledin bizi
Seviyorum cemimizi
Hoş sürelim yolumuzu
Yolcu sefa hoş geldiniz

Haneye geldiyse konuk
Olmayasın benzi soluk
Gelir kısmet oluk oluk
Hanemize hoş geldiniz

Götürür cümle günahın
Af olur kaza belasın
İçilmez ab denizlerin
Sefa ile hoş geldiniz

Kul Rıza'm akıl fark etmez
Hiç insan onu terk etmez
Hayali gözümden gitmez
Sefa ile hoş geldiniz

Sulbü Nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Şit Nebi'den ve nesilden nesile
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan
Ondan İbrahim Halilullah geldi
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Onların sulbünden Haşim evladı
İstekli kulların alır muradı
Abdülmuttalip'ten zuhur eyledi
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Bir nur iken nur ikiye bölündü
Biri Abdullah'tan nişanı kodu
Biri Ebu Talip'te karar eyledi
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Abdullah'tan zuhur Muhammed geldi
Ol nur Fatıma'ya tecelli kıldı
Ebu Talip'ten Ali zuhur eyledi
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Ali ile Fatıma nikâh oldu
İki nur yine birbirin buldu
İmam Hasan'la Hüseyin geldi
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

İmam Zeynel bu cihanın ziyası
Bakır'ı Cafer'e eylen niyazı
Musa'yı Kazım'dan İmam Rıza'yı
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Taki, Naki, Askeri, Mehdi ahir
Bunları bilmeyen münkir ve nekir
Lanet o Yezit'e münafık kâfir
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

İbrahim el Kerri Mücep'ten kolu
Musa'yı Sani'den Şah Mahmut Veli
Eyledim tecella sevdim ezeli
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Kul Rıza da yollarına yorulan
Mahzun kalmaz cemaline vurulan
Darda kalanlara yardımlar kılan
Sulbü nesil Şah Mahmut Veli Sultan

Secdegahım Sensin Keçeci Baba'm

El aman mürüvvet kapına geldim
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm
Yoksul kullarına sen eyle yardım
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm

Gel çelik taşından dilersin dilek
Ruzi kıyamet var ahreti bilek
Methini yapıyor bütün kâinat
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm

Devalına gelir mümin müslimet
Gel candan bağlan ki alasın hacet
Gel talip olasın eyleme inat
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm

Devahcılar yığın yığın geliyor
Sıtkıyla çağıran murat alıyor
Çelik taşı muratları veriyor
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm

Gel ***Rıza*** çok eyle nazı niyazı
Şefaatten mahrum bırakmaz bizi
Âlemler duydular mucizenizi
Secdegahım sensin Keçeci Baba'm

Sultan Şah Mahmut Veli El Aman

Kalbimin aynası gözümün nuru
Sultan Şah Mahmut Veli el aman
Bunca âşıkların methin yapıyor
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Irmağı önünde engine doğru
Çağlayıp akıyor avazı veru
Etrafı çevrili iki kapılı
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Çelik taşı orta yerde dikili
Devacılar döküm döküm dökülü
Kapısı da vardır demir kapılı
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Varıp türbesine yüzümü sürdüm
Ziyaret eyleyip kıyama durdum
Dokuz türbe dokuz pencere gördüm
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Sancağı var başucunda dikili
Şarktan garptan devacılar dökülü
Bir gün bu ***Rıza***'nın dili tutulu
Sultan Şah Mahmut Veli el aman

Ya Ali Sen Yetiş Senden Dermanım

Yine efkârlandı şu garip gönül
Ya Ali sen yetiş senden dermanım
Yine gam yükünün tüccarı oldum
Ya Ali sen yetiş senden dermanım

Mescitte doğmuştur başkası var mı?
Tutup ejderhayı bez gibi yardı
Hayber'in kapısın çekip kopardı
Ya Ali sen yetiş senden dermanım

Eczene Gölü'nde Selman'a yeten
Selman idi âşık olup çağıran
Üç yaşta çocukken hem geri veren
Ya Ali sen yetiş senden dermanım

Akıl ermez senin sırrı işine
İslâm olup her dem düşmüş peşine
Kerem kıl efendim şanın aşkına
Ya Ali sen yetiş senden dermanım

Söyleyesin ***Rıza*** Ali'nin vasfın
Nesli Halilullah peygamber aslın
Kesmesin Allah Ehli Beyt'ten dilim
Ya Ali sen yetiş senden dermanım

Beri Gel Kenardan Dedim

Gel kötüye yoldaş olma
Gül gibi sararıp solma
Doğru yürü yoldan sapma
Beri gel kenardan dedim

Sakın ol aldanma ona
Başına getirir bela
Tatlı tatlı söyler ama
Acılık götürür dedim

Kötüyle olma sen haşır
Gelir boynuna dolaşır
Her an her zaman ulaşır
Kurtarmaz kaygıdan dedim

Dolaşma serseri aciz
Yaparlar hem seni taciz
Bir gün eve gelir haciz
Alır gider malın dedim

Uymayasın sözlerine
Sonra vurun dizlerine
Kulak ver sen sözlerime
Hele bir kâmil bul dedim

Rıza karışma ellere
Savrulup giden yellere
Düşersin dilden dillere
Başına çare bul dedim

Kurumuş Ağacın Dalına Döndüm

Yalan dünya sana meyil vereli
Sarardı benzim havyaya döndüm
Yaz bahar ayında seller akarken
Kurumuş ırmağın yoluna döndüm

Gönül gencelir de yaş kocar gider
Kimi iyilik kimi kötülük eyler
Kimi gelir ama kimi göç eder
Yaylası göç etmiş virana döndüm

Şu nefsin elinden çektiğim çile
Uydurup şeytana aldattı yine
Estirip estirip savurdum yele
Kurumuş ağacın dalına döndüm

Çok isteğim vardı vermedi Mevla
Günlerim geçiyor hep ahu vahla
Havai gönlümü kandırdım böyle
Kanadı kesilmiş baykuşa döndüm

Kul Rıza'm söyle ki halin n'olacak
Ya bir gün gelir de benzin solacak
Azrail gelip de sual soracak
Tutuldu dillerim dilsize döndüm

Canlar Sefa Hoş Geldiniz

Bize gelen mihman canlar
Canlar sefa hoş geldiniz
Gönül gönüle verenler
Canlar sefa hoş geldiniz

Erenler cemine girin
Günahları af ettirin
Gelin birlikten yalvarın
Gelenler sefa geldiniz

Tutalım pir eteğini
Dinleyelim sözlerini
Yaş doldurdu gözlerimi
Canlar sefa hoş geldiniz

Irak yoldan gelip gidek
Eğilip de secde edek
Ölü gelip diri çıkak
Canlar sefa hoş geldiniz

Rıza söyle ilet sözün
Tarikatta olsun gözün
Erenlerin yolu düzgün
Gelenler sefa geldiniz

Dostlar Sefa Hoş Geldiniz

Gelin dostlar ikrar edek
Tarikata doğru gidek
Hep birlikten niyaz edek
Dostlar sefa hoş geldiniz

Göreyidim dost cemalin
Söyleyelim Hak kelamın
Dinleyelim âşık sözün
Dostlar sefa hoş geldiniz

Dedeler sohbet eylesin
Göher olup güller saçsın
Dostlar dostuna ulaşsın
Dedeler sefa geldiniz

Âşık oldum muhabbete
Meyil verdim tarikata
Şükür erdim marifete
Dostlar sefa hoş geldiniz

Kul Rıza sevip sevilen
Boş dönmez kulağın veren
Hak yoluna oldum talan
Dostlar sefa hoş geldiniz

Fesatlar Dolaşır Şeytan Peşinde

Böyle bu dünyanın tadı bozuldu
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde
Toplaşıp da koğ gıybeti ederler
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde

Koğu gıybete eylemiştir meyil
Allah'tan korkmadan eyliyor yemin
Yuvalar bozmaktır işleri hemin
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde

Toplanıp toplanıp kongre kurar
Her an komşusunun kalbini kırar
Şeytan gibi nefsin peşinde koşar
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde

İmanını zaten şeytan taşlamış
Cehennemin ateşine dolanmış
Hakk'ın birliğini asla bilmemiş
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde

Kul Rıza düşme sen bunlar peşine
Karışma fesat yalancının işine
Düşmüş gider cehennem ateşine
Fesatlar dolaşır şeytan peşinde

Ten İçinde Olan Canı Görsene

Gafil olup gezme divane gönül
Halk etmiş âlemi bakıp görsene
Yoktan var eyledi ten ile cismin
Ten içinde olan canı görsene

On sekiz bin âlemi yaratan var
Bu mülkün sahibi kadir Huda var
Cümlenin kısmetin verene yalvar
Nasıl var eyledi bilip görsene

Yedi envare var sende mevcuttur
Her biri bir işe müşkül sahiptir
Yedi siyah yedi beyaz sendedir
Yedi mevcut yedi mührü görsene

Muhammed Ali'yi zikredin durun
Eyleyip secdeyi niyazlan kılın
Ayeti Kuran-ı Kerim'i bilin
Elif be diyenler dili görsene

Rıza nedir bu sırların hikmeti
Gece ile gündüzün var ibreti
Men aref ilmidir Hakk'ın kudreti
Yollarda şaşıran hali görsene

Böylece Halimiz Nere Varacak

Ela gözlü yârim bana bir haber
Böylece halimiz nere varacak
Ak ile karayı seçemez olduk
Böylece halimiz nere varacak

Diz çöküp dede yanına varmadık
Haramı helali yedik bilmedik
Gönül karasını gözden silmedik
Böylece halimiz nere varacak

Küsülü küsülü lokmalar yendi
Herkes kendi özrün asla bilmedi
Derdin dermanını Hak'tan bilmedi
Böylece halimiz nere varacak

Talip olan mürşit sözün tutmuyor
Hakk'ın birliğini bilip gütmüyor
Kendini bilenler haram yutmuyor
Böylece halimiz nere varacak

Söylenen sözlerin hepsi boşuna
Her gelen de bir taş vurur başıma
Acı ağı kattın helal aşıma
Böylece halimiz nere varacak

Kul Rıza neyleyip neyledim nettim
Ermedim menzile tükenip bittim
Şeytan-ı İblis'e ben lanet ettim
Böylece halimiz nere varacak

Her Tüyüne Bin Defa Af Sayarlar

Hak yolunda kurban eylersen eğer
Her tüyüne bin defa af sayarlar
Dünyada kurban ahirette burak
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Tekbirin almadan kesmen kurbanı
İşte orda gösterirse nişanı
Allah kabul eyler ise kurbanı
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Âdem'den beridir kurbanın aslı
İbrahim İsmail için koç kesti
Hak âdem için neler yarattı
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Abdullah için yüz deve sunuldu
Ehli Beyt'in isimleri anıldı
Muhammed'le Ali birlik sayıldı
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Hatice-tül Kübra Fatıma ana
Yüzümüz sürelim İmam Hasan'a
Hüseyni Kerbela sen kabul eyle
Her tüyüne bin defa af sayarlar

İmam Zeynel bu dünyanın ziyası
Kabul olur Bakır Cafer duası
Musa Kazım Rıza kayır eylesin
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Tak'yi sevenler yolda yolrulmaz
Naki'nin sırrına akıl erişmez
Eğer kul azmazsa bela yetişmez
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Kul Rıza, Askeri Mehdi gelecek
Haklıyı haksızı orda seçecek
Yoksun kullarına yardım edece
Her tüyüne bin defa af sayarlar

Mürüvvet Efendim Af Et Mürüvvet

Kusurum çok deyin mürvete geldim
Mürüvvet efendim af et mürüvvet
Bir günahkâr kulum edna gedayım
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

Yaratan sensin de bunca âlemi
Nur ile doldurdun bütün dünyayı
Keçeyle bezettin bütün sarayı
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

On İki İmam'dan geliyor neslin
Zahirde batında söylenir vasfın
Seni inkâr eden yabanda gezsin
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

Kabul eyler isen kulun olayım
Eşiğine yüzüm sürüp ağlarım
Dile azat eyle dile öleyim
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

Kusurlunun kusurunu görensin
Keçeci Baba'sın gani sultansın
Kuduzu deliyi ayıltan sensin
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

Rıza'nın eksiği noksanı çoktur
Size yarayacak bir amel yoktur
Biz günahkârlara ihsanın boldur
Mürüvvet efendim af et mürüvvet

Yıllık Görgü Yapın Derim

Geldi yine güz ayları
Birliğiniz olsun derim
Senede bir kurban ile
Yıllık görgü yapın derim

Müminin aynası kurban
Olursa işlerin tamam
Kurtulursun tüm kaygıdan
Başka söze bakma derim

Boşa harcama paranı
Ya saramazsan yaranı
Dua ile ye kurbanı
Hak yoluna harca derim

Kabul olsun kurbanınız
Gönülleri hoş ediniz
Lokmayı birlik yiyiniz
Yalınızca yemen derim

Rıza budur Hakk'ın emri
Çıkar içten kin kibiri
Ne verirsen Allah görür
İkiliğe düşmen derim

Köyde kurulan kooperatif için yazdığım destan:

Kooperatif

Sene 73'te bir kooperatif kurduk
Gelin birlik ile çalışak kardeş
Karaborsa satıştan kurtulak dedik
El ele verip de çalışak kardeş

Adı üstünde kurulu kaldı
Başkan Kaya Pehlivan oldu
Devredip Ramazan Konyar'a geldi
Üyeler görevini yapmadı kardeş

Ondan devraldı Zeki Pehlivan
On yedi bin lira toplandı tamam
Bu bir faaliyet yapmadı hemen
Üye sayısını artırak kardeş

Böylece kooperatif uyudu kaldı
Köyümüze Orköy'den bir memur geldi
Yüz elli lirayı katışak dedi
Sonra büyütüp artırak kardeş

Sene 80'de yine canlandı
Altmış bin liraya para yükseldi
Bununla bir dükkân açalım dendi
Canı gönülden birlik çalışak kardeş

Rıza Güneş başkan olsun denildi
81'in ocak ayında mal geldi
Kürt Ali buraya satıcı oldu
Okuryazarlığı yok idi kardeş

81'in ocak ayında toplantı yaptık
Hüseyin Çam'ı satıcı olarak aldık
Bir zaman bununla çürükler yedik
Bunlara çöp tenekesi dediler kardeş

Bin dokuz yüz seksen birde
Altmış bin lira sermaye hem de
Üç yüz altmış oldu sene sonunda
Azalmıyor artıyor kardeş

Üç bini doldurmadı bir kısım üye
Aklına geldi ki batacak diye
Alışverişini buradan yapmayan üye
Azalır sermaye tükenir kardeş

Sene seksen ikide toplantı yaptık
Yönetimi aynı yerinde koyduk
Yakup Yılmaz'ı satıcı seçtik
İki yıl bununla çalıştık kardeş

Siz harman serdiniz biz düven sürdük
Çürüğü çarığı hep zaya verdik
Haramı helali böylece yedik
Çürüklerin hesabın veremek kardeş

Ahiret Azabın Veremek Kardeş

Acı tatlı deyip tadına baktık
Kör nefsimizi böyle körledik
Hak'tan cüda düştük günah işledik
Ahiret azabın veremek kardeş

Azaldı deyin etmen vasıflar
Artıyor sermaye sanma zayıflar
Her gören insanlar bizi tanıklar.
Kooperatif günden güne artıyor kardeş

Sermaye az idi kârı çok oldu
Bütün müşteri buraya doldu
Karaborsadan herkes kurtuldu
Kooperatif az kârla satıyor kardeş

Seksen ikide ileri adımlar attı
Sene sonunda bir milyona yetti
Seksen üçte bir bina yaptı
Çok şükür kiradan kurtulduk kardeş

Bilip bilmeyip yediysem eğer
Bazı arkadaşların onuruna değer
Helal ettim hakkını eyleyin sizler
Günahtan azaptan kurtulam kardeş

Seksen üçün sonuna geldik
İki buçuk milyon sermaye bulduk
Bazı arkadaşların telkin aldık
Seksen dörtte toplantı yapalım kardeş

Yeter ***Rıza*** bildirdin yüreğin özün
Gelecekte seçelim heveslin birin
Bir zaman tutulur bu şirin dilim
Gören gözlerim göremez kardeş

Köyüm Köyüm Hatırlı Köyüm

O bizim köyün yollarında
Menekşe biter dağlarında
Koyun kuzular yaylalarda
Köyüm köyüm asıllı köyüm

Kışlar soğuk yazları sıcak
Misafire açarlar kucak
Odunu bol yakarlar ocak
Köyüm köyüm hatırlı köyüm

Çok sevgisi vardır özümde
Gitmiyor hayali gözümde
Deliler ayılır içinde
Köyüm köyüm şifalı köyüm

Soğuktur suları içilmez
Her taraf ziyaret geçilmez
Kıymeti var paha biçilmez
Köyüm köyüm belirli köyüm

Bir muhtarı vardır dört aza
Hem çok olur köylerde kaza
Orman için yaparlar niza
Köyüm köyüm düzenli köyüm

Rıza köyün olmuştur yadı
Garip yoksun söylenmez adı
Gitmez dilden keçeci tadı
Dillere destan benim köyüm

Keçeci Köyü'nden Sadık Polat'ın genç yaşta geçirdiği bir motor kazası için yazılan destan:

Yavruları Yetim Kalan Sadık'ım

Belalı başımı saldın belaya
Yavruları yetim kalan Sadık'ım
Yetmiyor mu çektiğin çile
Yavruları yetim kalan Sadık'ım

Sabahtan erkenden çifte sarıldın
Ne idi acelen kime darıldın
Hemen ot biçmeye gideyim dedin
Yavruların meleşiyor Sadık'ım

Tarih 3 Temmuz Perşembe gündür
Takdirin yazılmış gününü bulur
Gelme ecel gelme yavrular kalır
Yavruların meleşiyor Sadık'ım

Sene seksen altı yedinci ayı
Mevki alan aydaştır yeri
Sürdüğün çift kurtarmaz seni
Annen geyik olmuş meler Sadık'ım

Altı yüz kırklık idi motorun
O zalim sınıra nasıl da vurdun
Atınca takla yere savruldun
Yavruların meleşiyor Sadık'ım

Sabah erken kara haber duyuldu
Bütün komşular oraya doldu
Devrilmiş motoru seni de buldu
Komşuların kan ağlıyor Sadık'ım

Yaren yoldaş hatırını sayardı
Gözyaşlarımız ırmak gibi sulandı
Annen kardeşin nasıl ağladı
Hiç haberin olmadı mı Sadık'ım

Şoför idin hem ehli kâmil
Zalimlik zulümlük aklında değil
Ey zalim felek avladın gafil
Dağ başında ussuz kalan Sadık'ım

Hiç yapmaz idin böyle bir işi
Rüyan da gördün bu işi
Genç yaşta yakışmaz işi
Kara topraklara kondu Sadık'ım

Çok söyleme ***Rıza*** dayanmaz yürek
Çaresiz dertlere neylesek gerek
Unutulmaz acın unutmak gerek
Kaderin bu imiş yavru Sadık'ım

Keçecili Ali Derviş'in destanı:

Ağlan Dostlar Ağlan Ali Derviş'e

Yine tarihten de bir hayal oldu
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e
Geldi geçti fani dünyadan göçtü
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e

Gönlümde hayalin daim ettiğim
Yiyip içip bile sohbet yaptığım
Cemler yapıp hem de devran sürdüğüm
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e

Hizmet eylemiştin köye bir zaman
Ol ecel peşinde vermedi aman
Şah-ı Merdan olsun yardımcın hemen
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e

Âşık idin gayet alçak gönüllü
Hiç kimsenin hatırında yok idi
Kara haber her tarafa duyuldu
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e

Âşıklıkta kemalini almışsın
Bilmem vekiline kimi koymuşsun
İstanbul'da ecel suyun içmişsin
Ağlan dostlar ağlan Ali Derviş'e

Üç gün oldu bu ellere geleli
Yaren yoldaş akrabayı göreli
Ruhun şad olsun cennet mekânı
Pirlerin divanına dur Ali Derviş

Doyamadık sohbetine demine
Niyazım var Ahi Mahmut pirime
Duyan dostlar hep geldiler yanına
Bizlerin gönlünde sağ Ali Derviş

Sene doksan yedi ocak ayında
Yüklendi berhanen tabut içinde
Yaylaya göçülmez böyle bir günde
Yüklettin göçünü sen Ali Derviş

Bu ***Kul Rıza*** kalbimize berkittim
Ağlayı sızlayı köye yolcu ettim
Allah'a sığındım gönlüm pak ettim
Ahi Baba'ya bir niyaz et Ali Derviş

Dilin De Dikeni Var Oy

Bülbül olup güle kondum
Gülün de dikeni var oy
Öte öte ben yoruldum
Dilin de dikeni var oy

Bir yâr sevdim çok naziktir
Yandı yüreğim eziktir
Gideceğim yol bozuktur
Yolunda dikeni var oy

Karaya boyadım saçım
Akar gözlerimden yaşım
Zehir oldu tatlı aşım
Balın da zehiri var oy

Gece gündüz feryat başta
Soldu benzim bu genç yaşta
Aşk şarabın sundu işte
Dostun da dikeni var oy

Gelen derde dur olunmaz
Azrail'e sual sorulmaz
Gelir ama geri dönmez
Canın da acısı var oy

Bu ***Rıza***'nın sözü uzar
Sarhoş gibi deli gezer
Şu dünyadan oldum bezer
Sözün de dikeni var oy

Ehli Beyt'in Nuru Var Oldu Evvel

Muhammed nurunu açtılar billâh
Yedi kat gökleri yarattı Allah
Hidayet Ali'nin sırrı sırrullah
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

Fatıma'nın nuru arşı azimdir
Ay ile gün İmam Hasan nurudur
Cennette Hüseyin Saki Kevser'dir
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

İmam Zeynel ziyalandı nur ile
Muhammed Bakır'a secde kılına
İmam Cafer erdi ilmi ledün'e
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

Musa'yı Kazım'dan uyandı çırak
İmam Rıza'ya niyazı edek
Gelin biz sıtkıyla birlik yalvarak
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

Taki Naki âlemlerin ziyası
Görüben nurların oldum kölesi
Hasan-ül Askeri'nden Mehdi gelesi
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

Rıza kesilmesin bunlardan dilin
İstekli kulların muradın verin
Hakk'ın dergâhına bağlıdır serim
Ehli Beyt'in nuru var oldu evvel

Getirir Karayı Durmaz Beraber

Hele görün şu mahlûkun halini
Oğul baba ile durmaz beraber
Yanına alınca gece kuşunu
Gelin kaynanayla durmaz beraber

Oğul babasının sözün tutmuyor
Buyurduğu yere asla gitmiyor
Kızlar sevdiğiyle kaçıp gidiyor
Getirir karayı durmaz beraber

Böylece dünyanın tadı bozuldu
Evlat ana babaya asi oldu
Kalmadı hiç edep hayâ toz oldu
Bozuldu düzende kalmaz beraber

Çokları da nikâh ile gelmedi
Allah'ın emrini nedir bilmesi
Aşkı sevdasına devam etmedi
Semeri yük ile attı beraber

Allah'ın emrini böyle bozdular
İş bahanesiyle yaban gezdiler
Takdirim deyip de kader yazdılar
Tedbirlerin almadılar beraber

Rıza söylediğin sözler başında
Zehir var gelin kaynana aşında
Gözü kalmış ayrılığın peşinde
Çekip gider kocasıyla beraber

Yetiş İmdadıma Şah Mahmut Veli

Horasan ilinden nişanı alan
Keçeci köyünde meskeni tutan
Zemzem kuyusunu şifalar yapan
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Hem Ali'sin hem Veli'sin hem dolu
Erenler kurdular böylece yolu
İnkâr edenler de belasın bulur
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

El aman kapından yad etme bizi
Her daim ziyaret eyleriz sizi
Hep evliyalara edek niyazı
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Ayak bastığında çıkardın suyu
İmam Rıza'dan geliyor soyu
Kara taş üstünde ayağın boyu
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Sıtkıyla çağıran mahzun mu kalır
Çelik taşından hep muratlar alır
Nice evlatsıza evlatlar verir
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Bu ***Kul Rıza***'m böyle söylüyor sözün
Hak'tan ayrılmasın yüreğin özün
Ayılan delileri görüyor gözüm
Yetiş imdadıma Şah Mahmut Veli

Şah Mahmut Veli Eliftir Vallah

Elifin birliğin ikrar eyledim
Şah Mahmut Veli eliftir vallah
Hatice'yi Fatma'yı bildim söyledim
Şah Mahmut Veli eliftir vallah

Hatice Fatma Hak ile yârdir
Hasan'la Hüseyin cennette sırdır
Zeynel Bakır Cafer Musa Rıza'dır
Şah Mahmut Veli eliftir vallah

Horasan içinde padişahın var
Taki'den Naki'ye kalan ahım var
Muhammed eliftir eyvallahım var
Şah Mahmut Veli eliftir vallah

Askeri Mehdi'den bir nuru Enver
On İki Enver'e fedadır canlar
Elif dal dediğin cümlesi bunlar
Şah Mahmut Veli eliftir vallah

Ey ***Nihanı*** söylemeden gören var
Bekçi yalvar muradımız veren var
Aziz Baba derler merhem çalan var
Şah Mahmut Veli eliftir vallah

Salınarak Gider Nazına Bakın

Beline bağlamış ibrişim kuşak
Salınarak gider nazına bakın
Güzellikte emsalliğin bulunmaz
Gülerek geliyor sözüne bakın

Hak öz eliyle de yaratmış seni
İnşallah doğru gider düzeni
Saklasın nazardan takdir yazanı
Kaşlar diken diken zülfüne bakın

Al yanakta buselerin var oldu
Ay ile güneşin şulesi kondu
Bu güzellik sana nereden geldi
Bir sorun hele ki aslına bakın

Bakmadan gülüyor senin gözlerin
Bal şeker olmuştur dilde sözlerin
Ya senin aşkından tutmaz dizlerim
Saçları karışmış teline bakın

Rıza kavrulmuşsun onun yolunda
Hakk'ı gördüm illa hak cemalinde
Bir hazin aşkın var bak kemalinde
Dideler gamzeli cemale bakın

Fatıma Ana'dır Ana

Muhammed'in gül bahçesi
Fatıma Ana'dır ana
Ali Mürteza'nın yâri
Fatıma Ana'dır ana

Gülmedi dünyada yüzü
Bağrı kara yandı özü
Söylenmiyor bir tek sözü
Fatıma Ana'dır ana

Hasan Hüseyin'in annesi
Cennet bağının goncası
Bacıların şefaatçisi
Fatıma Ana'dır ana

Peygamberden aldı öğüt
Sabreyleyip oldu yiğit
Kalem kırık yazmaz divit
Fatıma Ana'dır ana

Ziyaretim vardır ona
Ümmetine etti veda
Yetim kaldı Ali Aba
Fatıma Ana'dır ana

Müminler unutmaz seni
Ehli Beyt'in var nurunu
Cehennem görmez soyunu
Fatıma Ana'dır ana

Anaların hep anası
Zalim ümmet oldu asi
Kırık gitti kaburgası
Fatıma Ana'dır ana

Bu ***Kul Rıza***'m eyler figan
Başından gitmiyor duman
Bize de şefaat eden
Fatıma Ana'dır ana

Derdimin Dermanı İmam Hüseyin

Kalmadı kararım kaynadı taştı
Ya senin derdinden İmam Hüseyin
Kerbela fırakı yaralar açtı
Ya senin derdinden İmam Hüseyin
İçim yandı gülmez benim kaderim
Kerbela Çölü'nde yandı cesedin
Yetmiş iki canı kurban adadın
Derdimin dermanı İmam Hüseyin
Böyle bir milletten ümmet olur mu?
Ya peygamberden şefaat bulur mu?
Musahip Gazi intikamın alır mı?
Ya senin derdinden İmam Hüseyin
Düştü toprağa ağladı asuman
Yezit'in zulmünden boyandı al kan
Çıplak develerde kaldılar üryan
Karalar bağlandı İmam Hüseyin
Başladılar nameleri yazmaya
Kastettiler nesli yekûn kesmeye
İmam Zeynel kaldı bize hediye
Kesilmedi neslin İmam Hüseyin
Yazmak ile çilelerin bitmiyor
Bu sevda serimden asla gitmiyor
Cehennem azabı azdır yetmiyor
Lanet ola Yezit'e İmam Hüseyin
Kul Rıza'm nedir ki böyle bu çile
Neydi ki suçları yaptılar hile
Masumlar kesildi hem bile bile
Dertlerin dermanı İmam Hüseyin

Nuru Muhammed'dir Sırrı Ali'dir

Bir nur doğdu bu alemin içine
Nuru Muhammed'dir sırrı Ali'dir
Lam elifle makamını bulmuşlar
Lam Muhammed mim de sırrı Ali'dir

Lahmeke lahmin oldu kaymakamı
Bilenler bildi Mustafa Haydar'ı
Hatice-tül Kübra Ehli Beyt serveri
La mekânda nur Muhammed Ali'dir

Fatima Zehra'da birleşmiş nur
Hasan'la Hüseyin eyledi zuhur
Zeynel Bakır versin bizlere huzur
Ehli Beyt nuru Muhammed Ali'dir

Cafer-i Sadık'tan dersimiz aldık
Musa'yı Kazım'ı sıtk ile sevdik
İmam-ı Rıza'yı pir rehber bildik
Taki Naki sır Muhammed Ali'dir

Hasan-ül Askeri uğradı zulme
Mehdi mağarada kayıpta sırda
Musa bin bir kelam danıştı Tur'da
Tur-u Sina sır Muhammed Ali'dir

Kul Rıza'yım ustalardan ders aldım
Çok şükür ki bahri ummana daldım
Çaylara karıştım denizde buldum
Hak nurudur Hak Muhammed Ali'dir

Keçeci Baba'nın kitabı elinde olan Hüseyin Dede'ye yazdığım ağıt:

Keçeci Risalesin Gel Gönder Bize

Bir rica ettim Sayın Dede'ye
Keçeci risalesin gel gönder bize
Evladı Resul'sen kıymet bilirsin
Keçeci risalesin gel gönder bize

Hüseyin Dede hürmetim zatına
Erenler cömerttir derim batına
Muhammed Mustafa Ali hürmetine
Keçeci risalesin gel gönder bize

Bilirsin gizlisi hatadır hata
İhanet sayılır böyle bir zata
Şefaat eylesin Ali Mürteza
Keçeci risalesin gel gönder bize

Sağ ol göndermişsin bir murat dilek
Bunun ile yetinmiyor bu yürek
Daha ilerisin ne ise bilek
Keçeci risalesin gel gönder bize

Yalvarırım sana canı sözümle
Gel birlik olalım sen de bizimle
Okuduğun kitabı gördüm gözümle
Keçeci risalesin gel gönder bize

Dede bu sözlerim doğrudur doğru
Bizleri yorma ki yokuşa doğru
Sakın nefsinizi çalmasın uğru
Keçeci risalesin gel gönder bize

Bizlere hayırlı bir umut verdin
Açıp da kitabın ismin duyurdun
Aç karnımızı bununla doyurdun
Keçeci risalesin gel gönder bize

Doğrusun söyle ki Allah aşkına
Böyle bir kitap ki niçin saklama
Şikâyet ederim ecdat pirine
Keçeci risalesin gel gönder bize

Kul Rıza'yım her dem eylerim hitap
Arifler kutbundan okurum gayret
Bu elesti bezmi sendeyse şayet
Keçeci risalesin gel gönder bize

Ağlar Gözler Şah Hüseyin Diyerek

Bilmez misin Kerbela'nın fırağın
Ağlar gözler Şah Hüseyin diyerek
Tutmaz mısın muharremde yasını
Ağlar gözler Şah Hüseyin diyerek

Sorun Zeynep'ten bela çilesini
Ümmü Gülsüm yoldu hep saçlarını
Görüp gövdelerden kesik başları
Ağlar gönül Şah Hüseyin diyerek

Hele Fatıma görseydi bu hali
Yıkılaydı çarkı felek devranı
Dönmez oldu Hakk'ın fermanı
Ben ağlarım Şah Hüseyin diyerek

Bir zalim ümmete oldular esir
Yezit'in zulmünden çektiler ecir
Zeynel Abidin kaldı biçare fakir
Yandı yürek Şah Hüseyin diyerek

Seni sevenlerin yüzü gülmedi
Lanet Yezit hiç imana gelmedi
Nar cehennem dahi kabul etmedi
Lanet derim gözyaşımı silerek

Kul Rıza nerede Sakiyi Kevser
Hüseyin için dökülen yaşlar
Onunla çağlayıp onunla akar
Ağlar gözüm Şah Hüseyin diyerek

Dedelik Senin Talip Ben Olsaydım

Dedelik taliplik davası güden
Dedelik senin ben talip olsaydım
Bilseydin düşmezdin böyle davaya
Dedelik senin talip ben olsaydım

Geçip köşeye de oturmak kolay
Yetiştirip çiği pişirmek olay
Zengini fakiri eyleme muray
Dedelik senin talip ben olsaydım

Üç kuruş beş kuruş koynuma deme
Hallet müşkülleri haramlar yeme
Günahı boynuna oturur ceme
Dedelik senin talip ben olsaydım

Geçip köşeye de gurur duyarsın
Helal mi haram mı cebe koyarsın
Ya çekip meydana sual sorarsın
Dedelik senin talip ben olsaydım

Kime söylersin ki kime anlattın
İblis şeytan olmuş piri milletin
Doğruyu söylesen olmaz kıymetin
Dedelik senin talip ben olsaydım

Gözüm yoktur asla dedelik ünde
Yetiştir talibi doğru git yolda
Rıza bu sözleri tamam et burda
Dedelik senin talip ben olsaydım

Kıyamette Sual Sorulmaz İmiş

Tarikatta bir yol geçti elime
Musahiplikten özge yol yok imiş
İki musahip bir ikrarda dursa
Kıyamette sual sorulmaz imiş

Çekip meydana hem sualin sorun
Dar Mansur olunca cevabı alın
Günahı var ise sitemin sürün
Ahirette sual sorulmaz imiş

Birlik olun ki açılmasın aralar
Merhem çalın kararmasın yaralar
Evvel ahir birbirinden sorarlar
Verilen ikrarda durmak imiş

Mürşidi kâmilin pek tut eteğin
Savrulup yellere gitmez emeğin
Hallolur müşkülün yenir yemeğin
Bundan özge helal aş olmaz imiş

Kurbanınız bir arada tığlansın
İçinizde senlik benlik olmasın
Eliyle koymadığını almasın
Pir rehber sözünü tutmak imiş

İki musahip birbirinin yarı
Beraber olursa kazana kârı
Azabı sevabı tartılır aynı
Birbirinden sevap bulurlar imiş

Kul Rıza'yım hayran kaldım bu işe
İki musahip ortaktır her işe
Önüme gelip de dayandı gişe
Parası olmayan geçemez imiş

Kötü Kahrı Çekilmez Ki

Yola gidip yürümezsen
Yolun kahrı çekilmez ki
İyiye paha biçilmez
Kötü kahrı çekilmez ki
Dost dostunu bulmayınca
Hal hatırın sormayınca
Bir ustaya varmayınca
Kıymet nedir biçilmez ki
Ben söylerim sözüm eda
Giymeyesin vahşi yada
Hem söylerim eyle tövbe
Çile zordur çekilmez ki
Düşmeyesin narı cehe
Döndür yüzün çevir raha
Yüz sürüben geldim Şaha
Şah güzeldir geçilmez ki
Divit ile yazdım kelam
Olmuşam yoluna kurban
Serimde sevdası kalan
Dost dostundan seçilmez ki
Çok söylesem sözüm uzar
Erenlere ettim pazar
Dilim söyler kalem yazar
Kaftan gibi biçilmez ki
Rıza kahrın çekilmez ki
Ağaç değil dikilmez ki
İnsanlık bir mertebedir
Tohum gibi ekilmez ki

Yetiş Ya Boz Atlı Hızır El Aman

Coştu deli gönül kaynadı coştu
Yetiş ya boz atlı Hızır el aman
Seni arayanlar serinden geçti
Yetiş ya boz atlı Hızır el aman

Daralanlar seni arar da bulur
Yolcular yollarda sana sarılır
Gelirsin gaipten yardımlar kılar
Yetiş ya boz atlı Hızır el aman

Hızır Nebi denizlerin gözcüsü
Hızır İlyas karaların bekçisi
Medet bekliyor kulların hepisi
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Bu âlemde daim durdukça duran
Çağıran kullara yardımlar kılan
Yerde gökte bulur seni arayan
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Orucun şubat ayında tutulur
Bunalana yetişirsin kurtulur
Toplanır cümlesi cemler yapılır
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Gaipten gelir de bilmez kimseler
Arayıp da derde derman bulsalar
Kör âmâlar bilmez seni görseler
Yetiş ya boz atlı Hızır el aman

Doğrula doğrula gidesin yolu
Hıdrellez Hızır Nebi'nin gülü
Söylenir dillerde sazı bülbülü
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Çok vasıflar vardır söylenir sözde
Ne ararsan bulun insanda özde
Bu ***Kul Rıza***'nın var dermanı sizde
Yetiş ya boz atlı Hızır el aman

Gülmez Yüzüm Ağlar Gözüm Hüseyin

Yine geldi matem oruç ayları
Gülmez yüzüm ağlar gözüm Hüseyin
İbni Ziyat yazdı biat etmeyi
Zalime boyun eğmedin Hüseyin

Ağır geldi Kûfeli'ye baskısı
Hep oldular Hüseyin'in yanlısı
Bir name ile bildirdiler hepisi
Aldattılar senin İmam Hüseyin

Müslim'i yolladı haberi salsın
İki yavrusunu yanına alsın
Kurbanlık kuzular bilece gitsin
Acımadılar bak İmam Hüseyin

Allah'tan korkup da etmezler hayâ
Peygamber evladı olmaz bu dava
Yareni yoldaşı hep seve seve
Düştüler yollara İmam Hüseyin

Kerbela değil kelp bela imiş
Yareni yoldaşı hep şehit olmuş
Bir hasta nev civan gariban kalmış
Yolmuşlar saçları İmam Hüseyin

Kasım'ı eyledin orada damat
El ele değmeden aldılar murat
Al kana boyandı kurusun Fırat
Vermediler suyu İmam Hüseyin

Müslüman olup da namaz kıldılar
Evladı Resul'e kuyu kazdılar
Pişmanlık deyip de yalan düzdüler
Lanet derim lanet olsun Hüseyin

Abbas'ın kolları kesildi kalem
Yasını çekiyor sizleri seven
Sakiyi Kevser'in başında olan
Esirgeme bizden İmam Hüseyin

Hani Ekber hani Asgar nerede
Yezit'in zulmünden uğradı derde
Gülsüm'ün Zeynep'in gözü yollarda
Gidenler gelmiyor İmam Hüseyin

Hüseyin meydanda kaldı yalınız
Ehli Beyt'e böyle zulüm yaptınız
Cehennem durağın olsun yurdunuz
Allah'tan dileğim budur Hüseyin

Olmadı Yezit'e Teslim Hüseyin

Düşünce attan bakıyor Zülcenah
Dönüp dönüp gözyaşını dökerek
Ya nasıl bırakıp nasıl gidecek
Bekliyor emrini İmam Hüseyin

Ya Zülcenah bırak gidesin beni
Nasıl bırakıp da gideyim seni
O atlar içinde olmam mı adü
Bende öleyim der İmam Hüseyin

İzin alıp da at geldi çadıra
Sözün geldi Şehriban'ın hatıra
Bindi Zülcenah'a alıp götüre
Olmadı Yezit'e teslim Hüseyin

Basıp çadırları aldılar esir
Verdiler ateşe ettiler ecir
Yoldular saçları hep cayır cayır
Merhamet kalmamış İmam Hüseyin

Çekilse darağacı kurulsa divan
Yine dilimi kesmezem senden
Bu ***Kul Rıza***'ya da şefaat sizden
Dertlerin dermanı sensin Hüseyin

Sar Yaramı Merhem Eyle

Benim derdimin dermanı
Gel gönlüme mihman eyle
Car günde gelip yetişen
Gir gönlüme mihman eyle
Ben ararım derde derman
Gel yetiş Hızır el aman
Derdimin ilacı olan
Sar yaramı merhem eyle
Herkes olmuş âlim hoca
Fetva verir gündüz gece
Yetiş Aliyel Mürteza
Gir gönlüme mihman eyle
Nefs elinden olduk naçar
Gözüm görmez çıngı saçar
Güç yetmezse kanlar saçar
Hak nefsimi ıslah eyle
Yedi envareye uyduk
Koğ gıybeti yapıp durduk
İlahi mürvete geldik
Sen gönlüme ilham eyle
Seçilmiyor aktan kara
İlaçsız sarılmaz yara
Varacağın işte ora
Amelini salih eyle
Kul Rıza'yım n'etmek gerek
Hem nefisten olmak ırak
Son durağın kara toprak
İmanını yoldaş eyle

İstiyoruz Sevgi Saygı Barışı

Elime almışım bir kâğıt kalem
Söyleyip de yazdım böyle bir ağıt
Bizlerden sizlere olsun bu öğüt
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Savaş ne dünyada kurulsun masa
Analar babalar boğuldu yasa
Yediden yetmişe çekiyor tasa
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Adaletin düzenini bozmayın
Küçük çocukları yetim koymayın
Allah'ın binasın yıkıp yakmayın
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Üçü de lazımdır insan özüne
Dinleyip de kulak verin sözüne
Merhamet eyleyin düşen yetime
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Söylüyor dillerim yazıyor destan
Al kana boyandı çöl Arabistan
Kimi kolsuz kimi yaralı insan
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Sene iki bin üç, Mart'ın ünüdür
Sevgi saygı şenlik bahar günüdür
On altı muharrem haram ayıdır
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Dur deyin Amerika İngiliz'e
Saracak ateşi çıngısı bize
İşsizlik başladı zaten krizde
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Oğul anne, anne oğul bulamaz
Ağlar ağlar gözyaşını silemez
Yaralı vücutlar ilaç bulamaz
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Kul Rıza'm üzüntü kederin çoktur
Başın gövdededir ayakta yüktür
Sarılmaz yaralar doktoru yoktur
İstiyoruz sevgi saygı barışı

Gönüle Mihman Olursun

Aşk ile düşme ki dile
Dilde destan olursun
Sevdandır gönlümde yatan
Gönüle mihman olursun

Ver ikrarı dur sözüne
Kirpikler oktur gözüne
Ay ile gün şulesine
Gönüle sultan olursun

Verme gönül bahar yaza
Sermayesiz geldik düze
Önümüz karanlık gece
Göremezsin yok olursun

Bu ***Rıza***'nın bak sözüne
Bastın bağrıma özüme
Çıkamazsın su yüzüne
Akar akar sel olursun

Kovandaki Arı Benim

Gönül bahçesine girdim
Gül dalında öten benim
Her çiçekten aldım balı
Kovandaki arı benim
Ağaç olup meyvem bitti
Bak seri sevdama düştü
Güzel sevdim aklım şaştı
Güzellerden güzel benim
Toprak oldum ayaklarda
Elenmişim eleklerde
Bile uçtum meleklerle
Meleklerden melek benim
Eğildim turaba niyaz
Rengim siyah oldum beyaz
Durmadan eylerim avaz
O tat veren dilde benim
Bir zamanlar yaya gezdim
Araba taksiyi düzdüm
Uçak yapıp menzil aldım
Marifette üstün benim
Okudum kara yazıyı
Seçemedim ben heceyi
Yarattı gündüz geceyi
Aklım ermez kara benim
Kul Rıza'yım oldum harap
Ayaklarda olam turap
Alçaklardan daha alçak
Kendin bilmez insan benim

Gecemize Hoş Geldiniz Canlarım

Bir sevinçlik geldi hep içimize
Tanışmak istedik birbirimizle
Büyüklü küçüklü ana bacıyla
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Saygıdır sevginin değeri özü
İstiyorduk böyle neşeli günü
Artsın sohbetimiz bozman düzeni
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Doğruluk kalemi yazsın görenler
Keçeci Baba'ya yüzler sürenler
Şefaat bekliyor bunca âlemler
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Bir olsun gönüller kaldırın kini
Bir akın senliği benliği ünü
Açılsın yapraklar yaprak şenliği
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Şükür ki kavuştuk böyle günlere
Arz edip de geldik dostlar görmeye
Has bahçe içinde güller dermeye
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Dargınlar kırgınlar barışsın gitsin
Kötülük nedir ki burada bitsin
Gelecek nesile bir ibret kalsın
Gecemize hoş geldiniz canlarım
Rıza der ki böyle zaman düzelsin
İçimizde olan gururlar sönsün
Demi devranımız hep böyle olsun
Gecemize hoş geldiniz canlarım

Efendim Sultanım Pirim Gel Yetiş

Bu garip gönlümün sultanı sensin
Efendim sultanım pirim gel yetiş
Derdimin dermanı ilacı sensin
Gönlümün mihmanı pirim gel yetiş

Sevdan düştü bana asla gitmiyor
Kavuşmak mümkün mü elim yetmiyor
Güzelden güzelsin nazın bitmiyor
Güzeller güzeli pirim gel yetiş

Dur desem durmuyor bedende tende
Coşup da kaynıyor neşen var bende
Umulmaz dertlerin dermanı sende
Hünkârım Sultanım pirim gel yetiş

Kul Rıza tükenmez çileler sende
Seçe gör kendini ne var bedende
Nuş edip de ecel şerbet içende
Koyma darda bunda Ali'm gel yetiş

Hizmeti Olmayan Himmet Alamaz

Bir sual eyledim Mürteza Bey'den
Keçeci aslını sordun mu nerden
Dört evladı vardır sancakta hemen
Hizmeti olmayan himmet alamaz

Bir evladı var deyip kesip atmışsın
Aslını neslini yaban yapmışsın
Altın Bıyık Seyit Mehmet netmişsin
Er kuldan olur her kulda bulunmaz

Ali Haydar da oğludur var oğlu
Seyit Süleyman'dır Aziz torunu
İyice düşünüp yapsan yorumu
Kuldur günahkârdır hatasız olmaz

Keçeci'de dede yoktur yazıyon
Sancakta yazılı ismi okuyun
Ben de o obanın evlat kuluyum
İlaçsız derdine derman bulunmaz

Sen hangi kaynaktan aldın bunları
Doğru mu yanlış mı yazdın onları
Bu ecdadımızın hizmet şanları
Gururlu kimsede erkân bulunmaz

Bir de Aziz Baba vardır evladı
İstekli kulları alır muradı
Baki Baba derler Nişabur tadı
Asılsız vasıfsız ferman verilmez

Doğrusu Allah'tan yazmam geriyi
Gözüm kör seçmedim ölü diriyi
Tarihler kesin mi emin olmayı
Bilinmedik göle dalınmak olmaz

Çok aradım tarihlerin özünü
Bulamadım birbirinde sözünü
Süremedim erenlerin yolunu
Ustaya gitmeden usta olunmaz

Diyen demiş ama yazan da yazmış
Vallahi kardeşim olmaz bu yanlış
Duyup okuyanlar olurlar sarhoş
Böyle bir vebali almak olamaz

Kul Rıza biçare gariban fakir
Paslanmış kalbimde olmuştur bakır
Yetişip ecelim olunca ahir
Sualsiz menzile varılmak olmaz

Cahiller Nefsine Uymuş Gidiyor

Gönlümün baharı doldu gam ile
Cahiller nefsine uymuş gidiyor
Her gelen kendince fetvalar verir
Bozdular yolları yıkıp gidiyor

Bulanık karıştı su çıkan göze
Uzatsan elini değiyor köze
Söylesem kitaba uymuyor kimse
Doğruyu yanlışı yazdı gidiyor

Bozuldu terazi kalmadı nizam
Kuru sözler ile kurulmaz düzen
Dünyanın sevgisi içinde gezen
Zengini fakiri yaktı gidiyor

Zamanının tuzağına tutulan
Hal bilmeyip elden ele satılan
El sözüne uyup kendin yitiren
Dolaşıp yollarda şaşıp gidiyor

Bu ***Rıza*** böylece çekiyor tasa
Gitmiyor dumanım boğuldum yasa
Sabreyle güzelim karışma işe
Herkes bildiğine düşmüş gidiyor

Ben Yanarım Derman Hani

Dertlilere derman olan
Ben yanarım derman hani
Aşka düştüm kül oluyom
Söndürecek suyun hani

Deli miyim düştüm derde
Kalmadı gözümde fer de
Bu bir şaktır gizli yerde
Arayıp gezerim hani

Sel olup da akıp gitme
Her olana meyil etme
Dünyada kin kibir tutma
Kurtaracak elin hani

Aklın ile idrak eyle
Bu dünyanın hali böyle
Güzel isen doğru söyle
Hak yoluna ölen hani

Haldir ***Rıza*** böyle haldir
Arının yaptığı baldır
Ağlattığın varsa güldür
Söyleyecek dilin hani

Yandı Yürek Kan Ağlıyor Kerbela

Peygamberden sonra n'oldu gör hali
Yandı yürek kan ağlıyor Kerbela
Ali'ye vuruldu Kûfe'de kılıç
Aktı kanı yandı canım Kerbela

Hasan'a sundular elmas zehiri
Ağlattılar Ehli Beyt'i Hüseyn'i
Yoktur zalimlerin dini imanı
Parçalandı ciğerleri Kerbela

Sıra geldi Hüseyin'in bağına
Ateş sardı otağına dağına
Daha değmemişti altmış yaşına
Gözler kan yaş ile doldu Kerbela

Zeynel Gülsüm karaları bağlasın
Celal Abbas cenk libası kuşansın
Kimse yok ki başucunda ağlasın
Koptu tufan kıyameti Kerbela

Nameler geldikçe değdi eline
Salâvat ederdi Ehli Beyt'ine
Veda eyledi Medine halkına
Düştüler yollara Şahı Kerbela

Rıza söyledikçe göz yaş doluyor
Ehli Beyt'i seven benzi soluyor
Devamız mahşerde Allah biliyor
Çağıranı mahrum koyma Kerbela

İkrarı Bağladım Dosta Merhaba

Bu ne bu güzelliktir ki var sende
İkrarı bağladım sana merhaba
Ecel şarabını içek beraber
Dalmışım gaflete dosta merhaba

Bulursan kendine bir sadık yâri
Çıkar aklından da zararı kârı
Berkitin özünüz bozman bu kavli
Böyle bir sadık yâr cana merhaba

Dost olup dostluğu eğer bilirse
Verdiği sözünde kadim durursa
Menekşe nergisi gülü bitirse
Böyle bir tatlıca dile merhaba

Bir petek içinde arı olasın
Konar her çiçekten balı toplarsın
Bal dildedir niye bunu bilmezsin
Bal şeker söyleyen cana merhaba

Kul Rıza dilerim solmasın yüzün
Bırakıp gidersin yazın ya güzün
İncitme sevdiğin düzenle sözün
Bir ehli kâmil ol sana merhaba

Törenimize Hoş Geldiniz

Yirmi dokuz ağustos sıcak ayda
Kaynadı gönüller yoksulda bayda
Keçeci Baba'nın şenliği burda
Törenimize hoş sefa geldiniz

Sevgiyi saygıyı toplamak için
Gönülü gönüle bağlamak için
Kini kibirleri yok etmek için
Keçeci Baba'ya sefa geldiniz

Güzeldir havası yayladır yeri
Yorulup yollarda dökerler teri
İsteyen muratsız dönmüyor geri
Köyümüze hoşça sefa geldiniz

Kerameti belli âlem biliyor
Ağlayanın gözyaşını siliyor
Hep çelik taşından murat biliyor
Mihman canlar hoşça sefa geldiniz

Şah Mahmut Veli'dir hem asıl ismi
Keçeci Baba ismi muamması
Muhammed soyudur imamlar nesli
Gelen canlar hoşça sefa geldiniz

Sevinç getirdiniz bak sizler bize
Sefa hoş geldiniz törenimize
Bir neşe kattınız siz içimize
Törenimize hoş sefa geldiniz

Askerim memurum sefilim burda
Duyulsun vatanın şanı dünyada
Kurbandır canımız bu güzel yurda
Törenimize hoş sefa geldiniz

Adalet içinde bozulmaz düzen
Hani anam hani babam atam
Varlığın içinde yokluk yaratman
Törenimize hoş sefa geldiniz

Gelenler burada tanık oluyor
Kuduzu delisi şifa buluyor
Nice hastalara derman kılıyor
Törenimize hoş sefa geldiniz

Kini kibir ile olmaz ziyaret
İsteğin varsa kalbini düz et
Erenler yolunu iyice gözet
Törenimize hoş sefa geldiniz

Tüm liderlerimiz duyup geldiniz
Dirliği birliği burda kurdunuz
Bu vatan bizim güzel yurdumuz
Törenimize hoş sefa geldiniz

Söylemekle vasfın gelmez hesaba
Şah Mahmut Veli Keçeci Baba
Kul Rıza gülamın gül Ahi Baba
Törenimize hoş sefa geldiniz

Mucizen Bellidir Gül Ahi Baba'm

Horasan elinden taksim olanda
Gelip Keçeci'ye mesken kuranda
Keseğen Baba'ya himmet edende
Mucizen bellidir gül Ahi Baba'm

Ayak bastığında asayı vurdun
Bir güzel suyu ordan çıkardın
Kara taş üstünde namazı kıldın
Ayak izlerin var gül Ahi Baba'm

Gelip Rum diyarın irşadı sensin
Ayeti Kuran'ı beyan edensin
Bilirim dünyada dostluk kuransın
Azizsin ganisin gül Ahi Baba'm

Ziyarete gelir bu âlem halkı
Dertlerin dermanı ilacı kendi
Çelik taşından hem mucizen belli
Gelmiyor hesaba gül Ahi Baba'm

Aziz Baba'dır hem torun evladın
Ona da gelenler alır muradın
Sıtk ile çağırıp ziyaret edin
Sayılır erdendir gül Ahi Baba'm

Seyit Süleyman'dır Aziz'in adı
Söylenir cihanda şanı şöhreti
Sultanım bizlere eyle himmeti
Evladı Resul'sün gül Ahi Baba'm

Nice mucizeler belli beyanda
Kuduzu delisi şifa bulanda
Evladı olmayan evlat alanda
Verir muratları gül Ahi Baba'm

Var bu ***Kul Rıza***'nın ricası size
Himmet elleriniz kesmeyin bize
Garibim miskinim gel derman eyle
Medet mürvet senden gül Ahi Baba'm

Söz Verip İkrara Bağlanmak Gerek

Bel bağlama dünyada her güzele
Bent edip kendine geçmezse ele
Savrulup gidersin esen yellere
Söz verip ikrara bağlanmak gerek

Ahdi peymansıza eyleme vadi
Oynatır zıplatır aldatır seni
Güler yüzüne hem sanki dost gibi
Dünyayı ahreti seyretmek gerek

Allah'ın emrini bilmiyor ise
Peygamber kavline girmiyor ise
Simayı sıfatı görmüyor ise
İnsanı dostluğu fark etmek gerek

Kul Rıza'm böylece hitap edersin
Doğruyu yanlışı bilmez nidersin
Meyli muhabbete gönül bağlarsın
Bir kâmile ikrar söz vermek gerek

Aziz Baba Nur İçinde

Şükür ki yâre kavuştum
Cemali var nur içinde
Niyaz edip pençe vurdum
Aziz Baba nur içinde

Eğildim eşiğe vardım
Hup cemali onda gördüm
Selam verip selam aldım
Aziz Baba nur içinde

Verir derde derman ilaç
Çalışanlar olmaz muhtaç
Başına giyinmiştir taç
Aziz Baba var içinde

Bir ormanlık meşe yurdu
Gelenler ikrarı verdi
Hem sevdi de hem okşadı
Aziz Baba var içinde

Kul Rıza niyazım şaha
Gel gönlünü döndür maha
Bulunmaz menendi daha
Sevdiğim var nur içinde

Ağlayıp Da Gözyaşımı Silemem

Yaz bahar ayının gülü soldu mu?
Ağlayıp da gözyaşımı silemem
Gamı keder ile gönül doldu mu?
Şaşırmışım yollarımı bilemem

Dağ başında kaldım karalı yazım
Gülmedi cihanda bu benim yüzüm
Yaktı yüreğimi ateşin közün
Karıştım sellere daha dönemem

Dönüyor başımda duman mı gam mı?
Bir ateş düşmüş de yanıyor sanki
Tecelli kaderim böyledir belki
Bağlandı yollarım nideyim bilmem

El olup da eleklerde elendim
Turap olup ayaklarda dolandım
Çağlayıp akarken sanki bulandım
Sel olup da akıyorum bilemem

Kul Rıza'm olmuşsun sen de fukara
Çekseydin özünü Hakk'a didara
Seçe gör kendini olma madara
Dert çekiyom dermanımı bilemem

Bir Tatlı Söz İle Cana Seyreder

Bu dünyanın tadı tuzu sendedir
Bir tatlı söz ile cana seyreder
Her bahçede bülbül bulamaz gülü
Konar gül dalına açmak seyreder

Her güzelin vardır edası nazı
Ne deyim çekilmez huysuzun nazı
Duymuyor kulaklar turna avazı
Âşık olan sazla tele seyreder

Arılar kovansız yapar mı balı
Meyvesiz ağacın sallanmaz dalı
Her olur olmaza söyleme halı
Koğ gıybete düşer dile seyreder

Ey ***Rıza*** tükendi nefesin sözün
Boşuna söyledin boşa yoruldun
Bu nefsin elinden sararıp soldum
Aşkı muhabbetim yola seyreder

Törenimize Hoş Sefa Geldiniz

Bu davetimizi duyup gelenler
Törenimize hoş sefa geldiniz
Dirliğin içinde birlik kuranlar
Törenimize hoş sefa geldiniz

El ele verip de kuralım yuva
Kucak açıp sarılak doya doya
Senlik benlik nedir silinsin diye
Törenimize hoş sefa geldiniz

Laiktir bizim güzel yurdumuz
Sağ olsun emniyet asker ordumuz
Sivilim memurum neşe verdiniz
Törenimize hoş sefa geldiniz

Şükrolsun Allah'a kavuştuk size
Bu ne güzellik görüştük yüz yüze
Sevgimiz saygımız var hepinize
Törenimize hoş sefa geldiniz

Sen söyle ki ***Rıza*** sözün uzasın
Erenler yoluna doğru varasın
Cemalin Kuran'sa Hakk'ı bilesin
Mihman canlar hoşça sefa geldiniz

Atar Toprak Döner Gider

Bu dünya bir güle benzer
Hep gelenler konar geçer
Gamı keder firkat ile
Can cesetten çıkar gider

Kimi ağlar kimi güler
Dertliler dermanın arar
Can alıcı başta döner
Alır canı çekip gider

Çıkar musalla taşına
Komşular dolar başına
Gör feleğin bak işine
Döker gözyaş çekip gider

İletirler kabirine
Sorgusu Hak'tan sorula
Hoca Kuran'ın okuya
Atar toprak döner gider

Artık sana bir tek yoldaş
İmanın olacak kardeş
Bundan öte bilmem ne iş
Can mekânın bulur gider

Rıza'm bu haller böyledir
Çeker deryayı boylatır
Günahla azap tartılır
Ağır gelen alır gider

Şah-ı Kerbela

Cenneti alanın gülü soldu mu?
Yanar yürek tazelendi Kerbela
Fatma Ana'nın ciğerleri doğrandı
Geldi matem tazelendi Kerbela

Dayanır mı yürek böyle acıya
Hasret kaldım kavim kardeş bacıya
Merhameti yoktur dinsiz acıya
Bulmasın şefaat Şah-ı Kerbela

Giden yetmiş iki şehit şüheda
Onların ruhuna okuyun Fatiha
Çok çile çekti Zeynel Zeynep'i Ana
Tazelendi yaram Şah-ı Kerbela

Gülsüm yoldu saçın kardeş diyerek
Ehli Beyt ağlar yasın çekerek
Müminler zikreder göz yaş dökerek
Kesme şefaatin bizden Kerbela

Sakine hasta yatar harabede
Bir rüya görüp de babam nerede
Niye kucağına almaz burada
Deyip deyip ağlar Şah-ı Kerbela

O zaman feryatlar arşa ulaştı
Gökteki melekler kucaklar açtı
Yaralı yavruyu bağrına bastı
Dinmiyor avazı Şah-ı Kerbela

Ali Asgar Abbas içmedi bir ab
Ağladı analar kan oldu turap
Geliyor kervanı olmuştur harap
Yoktur önlerinde Şah-ı Kerbela

Dizilmişti yola yetmiş iki er
Kalmamış içlerinde hiçbir nefer
Kurban olmuş hepsi kurban kuzular
Solmuş gül benizler Şah-ı Kerbela

Hani peygamberin öptüğü dudak
Bu karalı acın bizde kalacak
Cehennem Yezit'e mahzen olacak
Umudum Allah'tan budur Kerbela

Seninle gidenler buldu mekânı
Cennettir onların yeri durağı
Bu ***Rıza***'nın senden istek dileği
Af et günahımı Şah-ı Kerbela

Tövbekâr Oldum Da Estağfurullah

Bunca günahımı aldım elime
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Muhammed Ali'nin geldim yoluna
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Hatice'yi Fatma destegir ola
Hasan'la Hüseyin şefaat kıla
Zeynel-i Abidin mürvetim size
Tövbekâr oldum da estağfurullah
İsyanımız çoktur bakma kusura
Özümüz bağladık İmam Bakır'a
Sıtkıyla sığındık Cafer Sadık'a
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Musa'yı Kazım'dan uyandı çırak
Derdimiz dermanı Rıza'dan bilek
Mürüvvet erenler çok oldu günah
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Taki'ye verildi âlemin nuru
Aliyel Naki'den Hasan Askeri
Mehdi mağarada sahip zamanı
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Üçler ile beşler oluptur yüce
On dört masumu pak cennette gonca
Her an çağırırım dilim döndükçe
Tövbekâr oldum da estağfurullah
Ele al kusurun mürvetin dile
Savrulup emeğin gitmesin yele
Bu ***Rıza*** günahkâr suçum af eyle
Tövbekâr oldum da estağfurullah

Gülemem Gayri

Yine efkârımla gama boğuldum
Bitmiyor çileler gülemem gayri
Garip kaldım bir köşede sıkıştım
Gitti kardeşlerim gülemem gayri

Dünyaya aldanıp benim diyenler
Haramı helali alıp yiyenler
Gözü kör olup da ama görenler
Erdi mi menzile bilemem gayri

Bir kız imiş bu dünyanın evveli
Bozulmuş bağları dökmüş gazeli
Çok gelmiş geçmiştir nice güzeli
Güzel seven çirkin yat mıdır gayri

Güzeli çirkini bilip seçemem
Sırat Köprüsü'nü asla geçemem
Ecel şarabını bana içiren
Acı mı tatlı mı bilemem gayri

İtikatla sarılaydın duvara
İşimden gücümden kaldım avara
Rıza sana derler gel git davara
Boşuna emekler çekmişin gayri

Derdimin Dermanı Sizden İsterim

Şefaat Muhammed medet ya Ali
Derdimin dermanı sizden isterim
Hatice Fatma güherler saçan
Derdimin dermanı sizden isterim

Ulusun adınla Hasan Müçteba
Mürüvvet senden Hüseyni Kerbela
Cihanın umudu hem Zeynel Aba
Derdimin dermanı sizden isterim

Arayıp dermanı Bakır'a geldim
Özümü erenler yoluna verdim
Her vakit her saat Cafer'dir virdim
Derdimin dermanı senden isterim

Musa'yı Kazım'a özünü veren
İmam-ı Rıza'yı sıtkıyla seven
Taki Naki Askeri'ye ulaşan
Derdimin dermanı sizden isterim

Bu ***Kul Rıza*** ister derde dermanı
Muhammed Mehdi'den sahip zamanı
Erenler mürveti kesmen selamı
Derdimin dermanı sizden isterim

Vasıfa Sığmıyor Sultan Veli'sin

Horasan elinden gelip durursun
Ahi Baba Sultan gani velisin
Cömertsin ulusun derde dermansın
Keçeci Baba'sın Sultan Veli'sin

Urum diyarının irşadı oldun
Şefaat edensin sana inandım
Eğilip eşiğe niyaz eyledim
Vasıfa sığmıyor Sultan Veli'sin

Bir ismin Veli'dir bir ismin Ali
Kuduz deli sende şifalar bulu
Bilirim doktorsun mucizen belli
Dertlerin dermanı Sultan Veli'sin

Ağlayanın gözyaşını silensin
Gelen muhiplerin gönlün bilensin
Yaralar merhemi ilacı sensin
Keçeci Baba'sın Sultan Veli'sin

Bir geda günahkâr kulundur ***Rıza***
Yarın mahşer günü eyleme ceza
İltica eylerim rahmetin bize
Kesme şefaati Sultan Veli'sin

Dökülen Gözyaşı Hüseyin İçin

Kerbela Çölü de sana yurt oldu
Analar babalar saçların yoldu
Kasım, Ekber, Asgar hep şehit oldu
Dökülen gözyaşı Hüseyin için

Hür Şehit terk etti mülkü saltanat
Girince meydana titredi Fırat
Dua edin analar bekliyor imdat
Canın kurban etti Hüseyin için

Ağladı melekler bağlandı saflar
Parelendi ciğer yolundu saçlar
Kalem olmuş kollar gövdesiz başlar
Döküldü meydanda Hüseyin için

Cennetin gülünü soldurdu zalim
Ümmeti Muhammed bu nasıl hain
Lanete müstahak kesmeyin daim
Elde kalem ağlar Hüseyin için

Bir su vermediler kurban kuzuya
Yürek dayanmıyor böyle sızıya
Aldı kurbasını su getirmeye
Kalem oldu kollar Hüseyin için

Kul Rıza gözyaşın gitmesin boşa
Söyle sen sözünü kâr etmez taşa
Muharrem ayında girelim yasa
Gülmüyor yüzümüz Hüseyin için

Gizli Sırlarını Söyleme Dedi

Bir ehli kâmilden aldım öğüdü
Gizli sırlarını söyleme dedi
Dertlerin dermanı olayım dersen
Sabredip murada eresin dedi

Kurt olup da kırmayasın koyunu
Körle nefsini de düz et huyunu
Çözemezsin bağladığın düğümü
Karışıp sellere yok olma dedi

İkrar verip ikrarını bozmazsan
Yalan yanlış fetvaları düzmezsen
Karışma kimseye Allah var iken
Herkes yaptığına pişmandır dedi

Nasihatim budur bundan alana
Arayıp da Mevla'sını bulana
Yarın Arasat'ta mahşer kurula
Af olur günahlar kurtulur dedi

Bu ***Kul Rıza*** böyle gariptir ama
Bugünkü işini koyma yarına
Varıp dikilirsin Hak didarına
Ettiğin var ise sorulur dedi

Sönmüyor Ateşim Yâr Senin İçin

Bir aşk düştü içerime yanıyor
Sönmüyor ateşim yâr senin için
Dünyanın varından çektim elimi
Dinmiyor gözyaşım yâr senin için

Bu güzelliğin kâr etti canıma
Af eyle günahım koyma yarına
Kurulunca divan mahşer yerine
Ah edip ağlarım hep onun için

Aldandım dünyaya çekerim zarı
Karıştım sellere gidiyom gayrı
Yok olan bir daha dönmüyor geri
Düşünüp durduğum hep onun için

Koyun olup kuzu ile meleştik
Çoban olup sürülere kavuştuk
Canı cana katıp cana eriştik
Yanıp ağladığım bir güzel için

Rıza böyle bahtın bağlandı kara
İçimde açıldı bin türlü yara
Sorulur sualin atarlar nara
Ah edip ağlarım hep onun için

Verir Muratları Veli'dir Veli

Horasan'dan doğup geldi bir ışık
Sultan Şah Mahmut-u Veli'dir Veli
Bir doktor olup da şifalar veren
Sultan Şah Mahmut-u Veli'dir Veli

Kuduzu delisi bunca dertlerin
Verir ilacını hem hastaların
Divanına gelen bütün dostların
Verir muratları Veli'dir Veli

Ölmezden evla ölüp dirilen
Bu beşer âleme pir rehber olan
İstekli kulların istediğin veren
Sultan Şah Mahmut-u Veli'dir Veli

Bir derviş olarak geldi Urum'a
Attı nişan ayak bastı yurduna
Nice mucizeler etti beyana
Sultan Şah Mahmut-u Veli'dir Veli

Delisi kuduzu eksik olmuyor
Keçeci mahlası dilde dönüyor
İsteyen derdine derman buluyor
Veren muratları Veli'dir Veli

Kul Rıza uzatma tamamla sözü
Ay gibi parlıyor cemali yüzü
Mürvet dergâhından yat etme bizi
Sultan Şah Mahmut-u Veli'dir Veli

Kendini Bir Arif Usta Sanıyor

Bir usta kâmilden irfan görmeyen
Kendi fetvasını doğru sanıyor
Ömründe girmemiş ceme camiye
Kendini bir arif usta sanıyor

Tasavvuf ehline ermemiş özü
Bakıyor esiyor görmüyor gözü
Aldatır şaşırtır söylenen sözü
Ayetsiz delilsiz doğru sanıyor

Hoş gelirse dünya etmez ibadet
Ne taat bilir ne eder ihtikat
Kalbinde besler buğz garez begayet
Peygamber ümmeti doğru sanıyor

İnsanı nefesi öldürür durur
Gönlünü kaplamış kin ile kibir
Ne şeriatı ne tarikat bilir
Kendini bir usta melek sanıyor

İnsanı hak bilip vermez kıymeti
Acı ağı söyler verir şerbeti
Kul Rıza böylece etme gıybeti
Sırtındaki çulu hırka sanıyor

Yanar Firkatli Firkatli

Bülbül konmuş gül dalına
Öter firkatli firkatli
Aşk ateşine düşenler
Yanar firkatli firkatli

Dertli oldum yana yana
Hayran oldum servi boya
Atım yoktur kaldım yaya
Gidem firkatli firkatli

Doğru otur doğru yürü
Yaptığını Allah görü
Bu dünyanın ahir sonu
Gelir firkatli firkatli

Dost eline ermez elim
Aman vermez nefis zalim
Bunca isyan bunca zulüm
Durur firkatli firkatli

Bu ***Kul Rıza*** eyler firkat
Hak verme zalime fırsat
Medet kıl el aman mürvet
Yandım firkatli firkatli

Bir Mürşit Kâmili Bulmazsan Olmaz

Dünyayı ummanı gezip boylasan
Bir mürşit kâmili bulmazsan olmaz
Karanlık dünyaya ışık diyorsan
Nuru ışığını yakmadan olmaz

Hayır yapıyorsan dünyada gerek
Cehennem dediğin sonsuz bir durak
Cenneti huriyi gılmanı bırak
Nuru cemalini görmeden olmaz

Cennet sevdasıyla gezen çok olur
Ulaşmaz menzile ahir yorulur
Burada yaptınsa orda sorulur
Kusuru yakana almazsan olmaz

Tövbe edip pir kapısı bulmazsan
İman edip ikrarına durmazsan
Özün turap edip Hakk'a varmazsan
Kendini dar Mansur etmezsen olmaz

Kul Rıza bu dünya böyle kuruldu
Nefsi envareye niye kul oldu
Erenler erdiler ahmak yoruldu
Nefis pehlivanı yenmezsen olmaz

Sıfatı Cemale Benzetti Allah

Âdem'i çamurdan yarattı yaptı
Sıfatı cemale benzetti Allah
Bir imtihan deyip dünyaya saldı
Radeyi kendine bıraktı Allah

Yiyip için fakat bozman emiri
Yıkılan binanın eylen tamiri
Tanıyıp bilsin diye peygamberi
Emredip Cebrail gönderdi Allah

Nedir ki kış ile yazın kudreti
Bilmez misin gece gündüz hikmeti
Bunca mahlûkuna böyle ibreti
Var edip de bize gönderdi Allah

Nefsi envareden uzak durasın
Kendi binan kendin kurasın
Bu dünya boş deyip bühtan etmesin
Ayeti Kuran'ı indirdi Allah

Fırsatın var iken geçirme boşa
Maşa var elini sokma ateşe
Uğraşır dolaşır eder telâşe
Sabır tefekkürü bildirdi Allah

Akıl baştadır düşünüp bile gör
Edep yüzdedir nefsini öldür
İmanla güman hep savaşır durur
Kul Rıza bunları bildirdi Allah

Cennet Gülleri Hasan Hüseyin'e

Fatma Ana'nın o ciğerler paresi
Al kanlar içinde Ali Ekber Abbas'ı
Lanet olsun Yezit'e yüzler karası
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet gülleri Hasan Hüseyin'e

Cennet bağının gülleri olmuştur gazel
Bu nasıl takdir kader yazılmıştır ezel
Ya Muhammed gel gör hadiseyi haber al
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet gülleri Hasan Hüseyin'e

Fatma Ana'm görseydi böyle bu hali
Çeker yırtar yakasın kan olur göz yaş seli
Yavrum der de sarılır yıkar arşı zemini
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet bağının gülleri Hasan Hüseyin'e

Zeynep, Gülsüm yoldu saçı kurban yoluna
Kardeş deyip de sarıldılar hep boynuna
Aktı kanlı yaşlar döndü bahar seline
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet bağının gülleri Hasan Hüseyin'e

Ah ettikçe ciğerleri kan doğradılar
Kardeş deyip sarılıp sarılıp ağladılar
Gelecek diye o meydanı gözettiler
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet bağının gülleri Hasan Hüseyin'e

Dedesinin kucağında ederdi nazı
Öperdi Muhammed o gül nazik boğazı
Lanet ola Yezit yaptın buğzu garezi
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet bağının gülleri Hasan Hüseyin'e

Kul Rıza'yım kalem elde yazmıyor elim
İlahi ya Rabbi bu ne böyle bir zulüm
Affet günahımız mürvet tövbe kıların
Dayanır mı yürek Kerbela fırakına
Cennet bağının gülleri Hasan Hüseyin'e

Kerbela esirlerinin Kerbela'dan Medine'ye varışları:

Ya Hüseyin Deyip Kara Bağlayın

Numan Beşir'e emir etti Yezit
Alıp bunları Medine'ye ilet
Çektiler bunca zahmeti bi gayet
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Oradan Kerbela'ya düştü yollar
Yırtıldı yakalar yolundu saçlar
Kesilmiş gövdeler yok olmuş başlar
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Kerbela toprağı boğuldu yasa
Titredi asuman akan göz yaşa
Sanki kavuştular kavim kardeşe
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Kerbela kervanı gelip duyuldu
Analar bacılar saçların yoldu
Bilesin orada mahşer kuruldu
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Koyun ile kuzu orada meleşti
Sarılıp da birbirine karıştı
Gökte melek yerde insan ağlaştı
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Ümmül Benem sordu nazlı Zeynep'e
Hani kızım Hüseyin Abbas nerede
Dedi onlar kaldılar Kerbela'da
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Kul Rıza'm söylesem acın bitmiyor
Sevda muhabbetin tenden gitmiyor
Lanet olsun Yezit lanet yetmiyor
Ah çeker de durmaz yanar ağlarım
Ya Hüseyin deyip kara bağlayın

Yetiş İmdadıma Hızır El Aman

Hem yağan kar ile boran kış ile
Yetiş imdadıma Hızır el aman
Zor günlerde bize gelip ulaşan
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Çağırana yetişip de gelensin
Mümin kullarını dardan alansın
Allah cümlemizi mahrum koymasın
Yetiş car günüme yetiş el aman

Musa'yla birlikte bir kavil kurdun
Ya Musa sen kavlinde dur dedin
Bu bize hidayet bir damla dedin
Sırlar sana ayan Hızır el aman

Çağırınca yetişirsin dostuna
Daralan kulları koyma şaşkına
Muhammet Ali'yle Hasan aşkına
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Abı hayat suyun bulup da içen
O sonsuzluk âlemine ulaşan
Hızır Nebi ile bile dolaşan
Gel yetiş imdada Hızır el aman

Hızır'sın hazırsın yoktur şüphem de
Karada denizde bize yetende
Bu ***Kul Rıza*** hem de kalınca darda
Yetiş imdadıma Hızır el aman

Coş Edip Deryaya Dalıp Çıkasın

Ey gönül gel aşkı ilahiyi bul
Coş edip deryaya dalıp çıkasın
Her gönülde asla eğlenmez mihman
Bir Hızır bulup da umman olasın

Onunla oturup edesin sohbet
Hızır'ı bulmaya edesin gayret
Gelen Ali'dir sen eyle itikat
Cehennem narından halas olasın

Hızır gelince siz verin lokmalar
Zay olmaz emekler eylen dualar
Çalınır sazlar da olur pervazlar
Hızır'ın dolusun bulup içesin

Badeyi aşk ile bulup içtiler
Varlığı terk edip serden geçtiler
İdris ile Hülya donu biçtiler
Boyuna göre kaftanı biçesin

Göründü gözüne yolun uzunu
Dinleyen insana söyle sözünü
Arayıp bulasın suyun gözünü
Bulanık sulardan ırak olasın

Rıza söyle sözde olmasın yalan
İmanın amelin olmasın talan
Var mı ki dünyada ebedi kalan
Ölmeden cesedin seçip bilesin

Gülmez Yüzüm Ağlar Gözüm Hüseyin

Hayal oldu Kerbela'nın firakı
Ağlar gözüm dinmez yaşım Hüseyin
Kerbela'da sana kuruldu tuzak
Gülmez yüzüm ağlar gözüm Hüseyin

O zalim olmuştur Allah düşmanı
Halka karşı dedi oldu pişmanım
Bu işi yapan o İbni Ziyad'ın
Lanet olsun lanet derim Hüseyin

İlahi bunlara gösterme cennet
Cehennem narını iyice bezet
Kavrulup yansınlar çeksinler azap
Sana cennet nasip İmam Hüseyin

Peygamberin kucağında gezdiğin
Bilirlerdi nazik boğaz öptüğün
Aldılar başları ettiler düğün
İslâm demem İslâm değil Hüseyin

Çıkmıyor içimden bu nasıl acı
Getirin salâvat Güruhu Naci
Kul Rıza kul senden alır ilacı
Verirsin dermanı İmam Hüseyin

İçmiş De Gidiyor Mehdi Gel Yetiş

Bozuldu dünyada değişti ahlak
Islahın zamanı Mehdi gel yetiş
Yazıda kadınlar koca arıyor
Allah'ın emri yok Mehdi gel yetiş

Sırtından atmıştır acı şerbeti
Karı koca ile etmez rağbeti
Şeytanın verdiği acı şerbeti
İçmiş de gidiyor Mehdi gel yetiş

Allah'ın emri bir iki diyorlar
Terk edip evini yuva yıkarlar
Annesiz evlatlar anne ararlar
Kanıyor yaralar Mehdi gel yetiş

Bir evlilik yetmez ere avrada
Bilmiyor kitabı bakmaz ibrete
O masum çocuklar düşmüşler derde
Anasız babasız Mehdi gel yetiş

Çıkacaksan yetiş zamanı geldi
Acılar sancılar ciğeri deldi
Babasız anasız çocuklar kaldı
Kul Rıza günahkâr Mehdi gel yetiş

Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm

Urum'un sultanları erenler şahı
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Nice dertlerin dermanı sensin
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Ağıyı içip de gösterdi nişan
Nice mucizeler olmuştur ayan
Ayak bastığında çeşme çıkaran
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Kara taşı hamur edip yoğurdun
Çıkıp da üzerine namazı kıldın
Hastaya kuduza şifalar verdin
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Keseğen Baba'ya himmet eyledin
Ağrıyı sancıyı kesesin dedin
Rum diyarını sen irşat eyledin
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
İsmini duyanlar seni buluyor
Kurbanlar kesilip mürvet diliyor
Bunca âşıkların methin yapıyor
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Kervancının şekerini şap ettin
Hem sarayı keçe ile bezettin
Yolun erkânını bize öğrettin
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm
Neslin pak soylardan olup geliyor
Çelik taşı kalbimizi biliyor
Kul Rıza görüp de iman ediyor
Sultan Şah Mahmut-u Keçeci Baba'm

Öz Gönülden Hakk'a İkrar Vermeli

Ali ile Muhammed'i sevenler
Allah'ın birliğine ikrar vermeli
Ta ezelden yol erkânı bilenler
Öz gönülden Hakk'a ikrar vermeli

Benliği terk edip olursa kâmil
Özünü hak bilip ederse amel
Yıkılmaz onların kurduğu temel
Nefsini öldürüp ikrar vermeli

Koğ gıybeti terk et namus ar ile
Geleni Hızır bil yolunu gözle
Erenler kurduğu erkânı izle
Mekân sende o mekânı bilmeli

Bağladım özümü divanı Hakk'a
Medet mürvet derim kusurum çokça
Himmet edip bize elini çalsa
El etek tutup da candan vermeli

Kul Rıza ağlarım kendim bilmedim
Bunca günahıma tövbe dilerim
Af etmek şanına ya Ali derim
İkrara bent olup onda durmalı

Dertlerin Devası Şifadır Şifa

Bahçede gül olmuş şahin ötüyor
Ya Ali dedikçe aşkım artıyor
Bezetmiş âlemi nura batıyor
İsmi muamması davadır dava
Kesmesin dilimiz Hak kelamından
Sakiyi Kevser'in bal ırmağından
Engürün aktığı şerbet suyundan
Dertlerin devası şifadır şifa
Peygamber buyurdu vasidir vasi
İnkâr eden mutlak asidir asi
On İki İmam Ehli Beyt'in atası
Şahım Ali derde devadır deva
Müşkülün var ise kâmile danış
Ehli Beyt'i Ali Aba'ya karış
Son durağın budur onlara karış
Dertlerin ilacı devadır deva
Taş atma şeytana nefsi imanı
Çıkarırsan gönlündeki gümanı
Arayıp bulursun elbet Mevla'nı
Dertlerin dermanı devadır deva
Nübüvvet indi peygamber şanına
Velayet verildi Ali namına
Sevenleri af et mürvet şanına
Dertlerin ilacı devadır deva
Dile gelip dilimizde dolaşan
Musa idi Hızır ile buluşan
Medet ***Kul Rıza***'yı etme perişan
Dertlerin dermanı devadır deva

Evvel Bir Kapıyı Bulması Gerek

Dört kapıdan kırk makamı boyladım
Evvel bir kapıyı bulması gerek
Şeriat bir sudur anadan gelmek
On makamı vardır öğrenmek gerek

Şeriat sudur temizlikle biter
Bilmezsen gönlünde kargalar öter
Ele bele dile sahip ol yeter
Nefsini öldürüp terk etmek gerek

Tarikat tövbedir bunu bilesin
Kini kibirini kalpten silesin
Zikir secde ile Hakk'a varasın
Pir mürşit rehberden öğrenmek gerek

Marifet nefsini bilmeli özde
Oturup kalkacak yerini gözle
Edebi hayâsı yüzdedir yüzde
Bir arif kâmilden öğrenmek gerek

Hakikatle envareden geçmeli
Haramı helali bilip seçmeli
Dört kapıdan kırk makamı bilmeli
Kul Rıza kulluğu öğrenmek gerek

Abu Hayat Senden Doldur Efendim

Bir günahım varsa tövbe kılarım
Bağışla suçumu mürvet efendim
Seni sevenleri koymazsın zelil
Kesme selamını güldür efendim

Aşığı olmuşum cemali yüzün
Bir ala dilbersin meyletti özüm
Cahile cühela geçmiyor sözüm
İnayet senindir mürvet efendim

Elinde çalınan sazın olsaydım
Dilimde dolaşan sözüm olsaydın
Kahi kahi gelip gönlüm alsaydın
Zikrimde dolaşan pirsin efendim

Gönüle girmezsen boran kış olur
Senden ayrılanın eli boş olur
İstemem cenneti zindan hoş olur
Göreyim cemalin göster efendim

Yoluna koymuşum serimle başım
Kalmışım avare bulunmaz işim
Gündüz hayalimde gecede düşüm
Aklımda fikrimde sensin efendim

Kul Rıza böylece dolandı geldim
Sevdiğim sevdana kül olup yandım
Verdiğin şarabı içip de kandım
Abu hayat senden doldur efendim

Gören Gözler O Canlara Merhaba

Muhammed'in nur cemalin görenler
Gören gözler o canlara merhaba
Muhammed Ali'ye ikrar verenler
Veren canlar o canlara merhaba

Hatice'dir ehli Beyt'in anası
Fatımat-tüz Zehra Hayrünisa'sı
Hasan Hüseyin'i hem Kerbela'sı
Bilen canlar o canlara merhaba

İmam Zeynel oldu şemsin çerağı
Seyitlik neslidir dinin durağı
Muhammed Bakır'dır evladı yâri
Bilen canlar o canlara merhaba

İmam-ı Cafer'e erince özler
Musa'yı Kazım'dan çok olur sözler
Hünkâr Hacı Bektaş Veli'yi bizler
Bilen canlar o canlara merhaba

İmam-ı Rıza'ya yeşil nur indi
Taki'yi Naki'yi bilenler bildi
Bu dünya böylece bir karar kıldı
Bilen canlar o canlara merhaba

Hasan-ül Askeri nur olup durdu
Mehdi mağarada kayıba girdi
On İki İmamlar hem tamam oldu
Rıza bildin ise sana merhaba

Allah Muhammed'le Ali Aşkına

Abdullah'tan bir nur geldi cihana
Davet eyledi bu âlemi İslâm'a
Hükmetti sözleri beşer âleme
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Kırdılar putları dediler batıl
Ali'yle Muhammed eyledi kavil
Dedi Allah emri bunu böyle bil
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Bir olup İslâm dinini yaydılar
Dirliği birliği burda kurdular
Lahmeke lahme kavline girdiler
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Gösterdi bizlere erkânı yolu
Bizimle gidenler mutlak kurtulu
Sakın aklınızdan çıkarman bunu
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Kulak verip bu sözümü bilmeyen
Muhammed Ali'ye ikrar vermeyen
Onlardır mutlaka imansız giden
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Salâvatı dilinizden kesmeyin
Ehli Beyt On İki İmam'a uyun
Sizlerden bu olur benim isteğim
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Seveni sevenden ayırmaz Allah
Gayrilere muhtaç etmez inşallah
Kul Rıza günahkâr estağfurullah
Allah Muhammed'le Ali aşkına

Haydar Deyip O Sultana Varmalı

Ali Ali diye yanar ağlarım
Haydar deyip o sultana varmalı
Eksiğin var ise mürüvvet dile
Haydar deyip o sultana varmalı

Derdime dermanı arayıp buldum
Eksiği noksanı özümde bildim
Bakır oldum kalay bulup silindim
Haydar deyip o sultana varmalı

Bu dünyanın cilvesine aldanan
Narı cehennemde ateşe yanan
Kurtulmaz beladan asla kaygıdan
Haydar deyip o sultana varmalı

Kul Rıza ne olur ahvalin halin
Ali'nin dolusun içip de kanın
Hem on dört masumu pakları sevin
Haydar deyip o sultana varmalı

Engin Olup Turap Olak Sevdiğim

Yüce dağ başında boran kış olma
Engin olup turap olak sevdiğim
El bahçesindeki gülü koklama
Ondan sana zarar gelir sevdiğim

Bahçendeki güle olasın yakın
Dalına değersen dikenden sakın
Her varıp geldikçe tazedir bakın
Yazıdaki gül har olur sevdiğim

Değme ki değmesin kimse gülüne
Karışıp gidersin bahar seline
Elin kokladığı gülden bize ne
Gönülü gönüle katak sevdiğim

Yaz bahar gelince açılır güller
Çağrışır ötüşür canım bülbüller
Eğlenecek köşkü bulsa gönüller
Benim köşküm ancak sensin sevdiğim

Kul beşerdir hiç hatasız olamaz
Bin kırgınlık bir ayrılık yaratmaz
Elin tarlasından sana mal olmaz
Gönlümüz bilece olsun sevdiğim

Söylerim sözümü alana ibret
Her şeyi var eden varlıktır kudret
Rıza nasihati alana öğret
Gayrilere gönül verme sevdiğim

Ali'sin Veli'sin Şah'ım Gel Yetiş

Âlemin sultanı gönül mihmanı
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş
Sensin bu gönlümün sabır mekânı
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş

Cebrail'in piri rehberi olan
Musa olup asa denize vuran
Nice münkirleri yok edip kıran
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş

Muhammed'e yoldaş olup yürüyen
Kahi aslan olup Ali görünen
Kahi Hacı Bektaş Veli bilinen
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş

Bin bir ismin var bir ismin Ali'sin
Yüz yirmi dört bin nebiyle gelensin
Bu mülkün âlemin sultanı sensin
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş

Bu ***Kul Rıza***'yı da koyma arada
Göster cemalini erdir murada
Yarın mahşer günü ulu divanda
Ali'sin Veli'sin Şah'ım gel yetiş

Burcu Burcu Kokar Yaylası Bizim

Gezmeye doyulmaz Tokat elleri
Burcu burcu kokar yaylası bizim
Nice evliyalar vardır yurdunda
Yeşillik neşeli ovası bizim

Keçeci Baba tüm kuduz deliye
Dertliler gelirler dilek dileye
Aziz Baba cümle derde deva ya
Soğuktur suları dağları bizim

Hubyar Baba yüksek serin bir yerde
Esen rüzgârı var devadır derde
Kesikbaş Turhal'da ne güzel yerde
Akıyor ırmağı çayı da bizim

Keseğen ağrıyı sancı kesiyor
Gark olmuş âlemler nura batıyor
Kat Baba yaraya merhem çalıyor
Dertlerin devası ilacı bizim

Bunca er evliya burda yatıyor
Çalınır sazları bülbül ötüyor
Her bir derelerden sular akıyor
Rıza hepsi derde devadır bizim

Ebcet Hesabı Ehli Beyt

Okuyup ebcedi düştüm yollara
Evvel altmış altı buldum ilahı
Altı altı ile On İki İmam
Cemali cemalde buldum ilahi

Altmış altıdır hem cümlenin başı
Kırk beşte bitiyor âdemin işi
Yüz on bir ediyor toplasan hepsi
Biri mümkünattır Hak'tır ilahi

Mim mini mim ile kırkar saydılar
He ile de de on ikiyi buldular
Muhammed olduğun onda bildiler
Muhammed satırın düzdü ilahi

Besmelesiz başlama ol bir işe
Yedi ayet Fatiha düşme telaşa
Halak Suresi ile getir kırk beşe
Âdemin hattını düzmüş ilahi

Akıl ermiyor o Hakk'ın işine
Fatma, Hasan Hüseyin almış döşüne
Toparlamış Fatiha'nın başına
Daha ilerisin bilmem ilahi

Kırk üçe bağlandı Ehli Beyt hepsi
Yedi ayet ile Elham Suresi
Bunlardır Kuran'ın aslı anası
Her kulun nasibin veren ilahi

Kul Rıza bu sırra ermez her akıl
Muhammed Ali'yle kurmuş bir kavil
Ehli Beyt'i kuran âdeme meyil
Hak âdemde karar kılmış ilahi

Ustam Âşık Haydar Ceddim Keçeci

Bana dediler ki kimden ders aldın
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci
Bir bahri ummana hikmete daldım
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci

O öğretti bana elif'le ba'yı
Altındaki olan gizli noktayı
Boş gezme evladım olursun fani
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci

Dolaşma dünyada olma serseri
Ayrılma doğrudan Allah'ı tanı
İnsanı insandan ayırma gayrı
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci

Dağları gezsen de bulunmaz dava
Yorulup yollarda kalırsın yaya
Son öğüt bu deyip söyledi bana
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci

Kul Rıza cemali gördüm aynada
Çok dolaşıp boş boş gezdim dünyada
Keçeci Baba'dan Hacı Bektaş'a
Ustam Âşık Haydar ceddim Keçeci

Kavuştur Cemale Pir Hacı Bektaş

Niyet ettik sana düştük yollara
Kabul eyle bizi Pir Hacı Bektaş
Seni sevenleri eyleme zelil
Kavuştur cemale Pir Hacı Bektaş

Senden ayrılanın hali perişan
Sen eyle gönlümü şaz ile rüşan
Sağ selamet ile yoluna düşen
Eriştir huzura Pir Hacı Bektaş

Huzuruna varan hacı sayılır
Yarın Arasat'ta divan kurulur
Çağıran kulların sana sarılır
Af et günahımız Pir Hacı Bektaş

İznin olur ise varanı huzura
Ziyaret edem ayağın tozuna
Bağışla günahım mürvet şanına
El aman efendim Pir Hacı Bektaş

Bunca evliyaya pir rehber oldun
Medet mürvet deyip kapına geldim
Bunca müminleri yola düşürdün
Erenler sultanı Pir Hacı Bektaş

Bu ***Kul Rıza***'nın gülmedi yüzü
Ziyaret nasip eyle sen bizi
Taş gönüle bile söylesen sözü
Eritirsin bilirim Pir Hacı Bektaş

Medet Mürvet Deyip Pir Hacı Bektaş

Arzulayıp geldim şahım kapına
Medet mürvet deyip Pir Hacı Bektaş
Bunca müminler dökülür dergâha
Kabul et dualarım Pir Hacı Bektaş

Ne güzel yerdedir temiz havası
Dergâhında yatan erenler hası
Kabul olur yalvaranın duası
Gönüller durağı Pir Hacı Bektaş

Toplamış başına eri erenler
Dertlere dermanı şifa verenler
Bakmadan cihanı görüp görenler
Yetiş carımıza Pir Hacı Bektaş

Dergâhın vardır bir avlu içinde
Yanıyor ocaklar bir nur içinde
Sevenler dönüyor çevre başında
Verir muratları Pir Hacı Bektaş

Kul Rıza sizlere çok hasret kaldı
Aşkın ateşine kül olup yandı
Günahı çok aman mürvete geldi
Af et günahımız Pir Hacı Bektaş

Veren Muratları Keçeci Baba'm

Derdimin dermanı ben sende buldum
Gönlümün sultanı Keçeci Baba'm
Hu deyip kapına niyaz eyledim
Veren muratları Keçeci Baba'm

Bilirim Veli'sin mucizen belli
Kudret âlemine ulaşır eli
Aslın neslin ba Muhammed ezeli
Gönüller mihmanı Keçeci Baba'm

Ali'sin Hasan'ı Hüseyin belli
Zeynel'e Bakır'a vermişim eli
Cafer-i Sadık'tan Musa Rıza'yı
Severiz neslindir Keçeci Baba'm

Taki'ye bağlandı ervahım özüm
Naki'de bitiyor cümle müşkülüm
Hasan-ül Askeri Mehdi'dir dilim
Ervahı ezelsin Keçeci Baba'm

Bu ***Kul Rıza***'nın da nutkun veresin
Cem edip âlemi başa derensin
Aziz Baba bizi mahrum koymasın
Dil verip söyleten Keçeci Baba'm

Kara Gün Dostunu Bulmak Zor Dedi

Bir güzel sevem dedim sevmedi gönül
Eğlenecek güzel bulmak zor dedi
Her güzele meyil verme boş olur
Kara gün dostunu bulmak zor dedi

Saçı uzun kara kaştan yâr olmaz
Derdine dermanı merhem çalamaz
Ağlasan gözyaşı silmek bilemez
Ağyar ile yiyip içmek hoş dedi

Seni kurtaracak bir dala yapış
Kazandığın malın olmasın kapış
Bunu bir bilene kâmile danış
Gelir geçer dünya hayal boş dedi

Kul Rıza sözünü söyle bilene
Vefasız güzelden sanki bize ne
Öyle bir yâr sev ki Hakk'ı gözete
Karışır gönüller sefa hoş dedi

Sefa İle Hoş Geldiniz

Ceme gelen cümle canlar
Sefa ile hoş geldiniz
Gönül gönüle verenler
Pirler sefa hoş geldiniz
Sıtkıyla yönelin Hakk'a
Özünü gönlünü pakla
Zahitten sırrını sakla
Canlar sefa hoş geldiniz
Kabul olursa dilekler
Yere iner hep melekler
Af olur cümle günahlar
Cemimize hoş geldiniz
Cemalinde vardır Huda
Zikir düvaz söyler dilde
Cümlemizde bir gönülde
Duran canlar hoş geldiniz
Cemalin aynı zatullah
Nutkun söyler kelamullah
Dilin söyler Allah Allah
Diyen canlar hoş geldiniz
Rıza ile gelin ceme
Ya şu ya bu sakın deme
Varsa kul hakkını yeme
Gelen canlar hoş geldiniz
Bu ***Rıza***'nın sözü tamam
Yardımcım On İki İmam
Kesilmesin dilim ondan
Mihman canlar hoş geldiniz

Hünkâr Hacı Bektaş Veli Pirimdir

Cemali nur ile dolup dolunan
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir
Bunca evliyanın ser çeşme başı
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Hac yolunda hocasını gözeten
Sıcak helvasını onda götüren
Alıç ağacında elma bitiren
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Horasan'da erler ile buluşan
Kutbeddin Haydar'ın carına yeten
Mümin kulların kalbinde yatan
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Ak deyip akıttın akmaz pınarı
Verir muratları mürvet diyeni
Dünyaya duyuldu şöhreti şanı
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Çok hikmetler vardır delik taşında
Buğdayı mercimek çoktur başında
Her taraf seyrangâh gözü önünde
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Beş taşlardan ibretini almışım
Bağlanıp aşk ile ikrar vermişim
Serim verip medet serden geçmişim
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Güvercin donunda geldin Urum'a
Gizli sırlarını ettin beyana
İnkâr ehli olan yansınlar nara
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Kul Rıza sakin ol gaflette yatma
Baykuş olup viranelerde ötme
Evliya enbiya yolundan çıkma
Hünkâr Hacı Bektaş Veli pirimdir

Gelen Canlar Hoşça Sefa Geldiniz

Aslı bir nurdandır nuru Nurullah
Muhammed neslidir soy Resulullah
Rum'un padişahı pirim eyvallah
Gelen canlar hoşça sefa geldiniz

Severiz sizleri yaratan için
Mürüvvet efendim af eyle suçum
Sizleri gördükçe kaynıyor içim
Mihman canlar hoşça sefa geldiniz

Al yeşile bezenmiş dağların rengi
Sizi sevmeyenin bozulsun benzi
Keçeci Baba'dır şahlar şahbazı
Muhip canlar hoşça sefa geldiniz

Sevgiyi topladık sevilmek için
Dilenen dilekler alınmak için
Bu güzel günlere kavuşmak için
Öz veren canlar hoş sefa geldiniz

Vücutta akan kan olan damarım
Sizsiniz servetim olanca varım
Askerim memurum sivil kardeşim
Gönül veren canlar sefa geldiniz

Kul Rıza'yım yandım dar Mansur olup
Barışı huzuru burada bulup
Senliği benliği aradan silip
Silen canlar hoşça sefa geldiniz

Çiçekler Açmanın Zamanı Geldi

Açılsın dumanlar erisin buzlar
Çiçekler açmanın zamanı geldi
Açılmış güllerde öter bülbüller
Yaylaya göçmenin zamanı geldi

Kimisi köylüdür kimi şehirli
Bülbül olmuş öter herkesin dili
Açılan yaraya çalın merhemi
Dertleri dökmenin zamanı geldi

Koyun kuzu ile meleşir durur
Herkes isteğini arar da bulur
Doğusu batısı hep kardeş olur
Birlik olmamızın zamanı geldi

Gönülü bağladım artıyor aşkım
Sığmıyor içime kaynayıp coştum
Pir elinden aşkın şarabın içtim
Sevginin saygının zamanı geldi

Ne kadar söylesem uzuyor sözüm
Allah'a bağlıdır ervahım özüm
Dinleyin söylüyom doğrudur sözüm
El ele vermenin zamanı geldi

Rıza bu sözlerin gelmez kaleme
Bilinmez kıymetin düşen âleme
Her olur olmaza sırrını deme
Kıyamet zamanı beyanı geldi

Biri Hasan Biri İmam Hüseyin

Cenneti alanın iki gülleri
Biri Hasan biri İmam Hüseyin
Soldu benizleri ağladı cihan
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Kundağı göklere alıp çıkaran
Cebrail değil mi Hakk'a ileten
Sallayıp beşiklerini uyutan
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Fatma'nanın göz nurları değil mi?
Peygamberin ciğer bağı değil mi?
Ali evladı cennet süsü değil mi?
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Nettin lanet Yezit yaptın oyunu
Nasıl layık gördün kötü huyunu
Cehennem de kabul etmez soyunu
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Evliya enbiya boyandı yasa
Arştaki melekler çekiyor tasa
Caferi cin geldi akan göz yaşa
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Görmedi böylesi asuman yandı
Kerbela çölleri kana boyandı
Analar bacılar evlatsız kaldı
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Hasan'a verildi ağı zehiri
Akıyor Hüseyn'in susuzdur kanı
Bunlardır dünyanın tadı şekeri
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

Yadıma geldikçe gülmüyor yüzüm
Kul Rıza dilinden kesme sen sözün
Seven kullarına Kevser'i sunan
Biri Hasan biri İmam Hüseyin

İçindekiler

Ehl-i Beyt'e Yapılan Zulüm.....5
Fatıma'ya Yapılan Zulüm.....7
Hz. Ali'ye Yapılan İşler.....7
İmam Hasan'a Verilen Zehir.....8
Peygamber Torunu Hazreti Hüseyin'in Şahadeti.....10
Ehl-i Beyt Kimlerdir Ve Faziletleri.....12
Peygamberden Hadisler.....13
Alevilerde İbadet.....19
Üç Sünnet Yedi Farz.....21
Alevilerde Musahiplik.....22
Kadın Haklarına Riayette Allah'tan Korkmak.....25
Sadaka Hakkında.....30
On İki İmamlar Kimlerdir.....33

14 Masum-u Paklar.....34
On Yedi Kemerbestler.....35
Alevilerde İbadet.....35
Alevilikte Cem.....37
On İki Hizmet Sahipleri Kimlerdir.....55
Keçeci Baba.....57
Muharrem Ayı Ve Oruç.....66
Aşurenin Sevabı.....69
Görgü Ve Pençe Cem.....76
Peygamber Nesli Kimdir.....82
Ehl-i Beyt'in Varlığı.....83
Haza Dar Duası.....94
Nadı Ali Duası.....96
Musahiplik Ve Erkân.....107
Nikâh.....113
Çerağ Nedir.....115
Ceme Başlama.....116

Rıza Güneş Şiirler.....133

RIZA GÜNEŞ'İN HAYATI

Aslen Tokat'ın Erbaa kazasına bağlı Keçeci Köyü'ndendir. Keçeci Baba neslinden Zeynel oğullarından Uzunbektaş'ın oğlu Ali'nin torunudur. Babasının adı Bektaş, anasının adı Satı'dır. 1941 yılında dünyaya gelmiştir.

Küçük yaşta sığır güderken kaybolmuş. Bir şiirinde beyan eder:

Dahi üç beş yaşta çilem başladı
Kayıp olup dağda gezdim o zaman

"O zamandan beri çilekâr, gariban olarak yaşam sürdüren bir insanım. İlkokulu köyde bitirdim. Askerlik çağına kadar çobancılık yaptım. 1961 yılında asker oldum. Eski Arapça Kuran'ı askerde öğrendim. Jandarma ve çavuş olarak askerliği bitirdim ve evlendim. Çiftçiliğe başladım. 1993 yılında İstanbul'a göç ettim. Köydeyken büyük kişilerden ders aldım. Âşık Haydar unvanı ile anılan kayınpederim, aynı zamanda dayım âlim bir insandı. Ondan aldığım bilgiler doğrultusunda şiir ve besteler yazmaya başladım.

Zaman buldukça kültürümü geliştirmeye çalışıyorum. Boş zamanlarda şiir yazdım ve besteler yaptım. Halkımıza gücümün yettiği kadar bilgiler sunmak, insanın Hak olup Hakk'ın insanda mevcut olduğunu tanıtmaktır amacım. Çünkü insan cemali Hak'tır.

Hakk'ın cemali insandadır. Allahü-teâlâ kendi cemali sıfatını insanda beyan etmiştir."

ISBN 978-975-6358-86-3